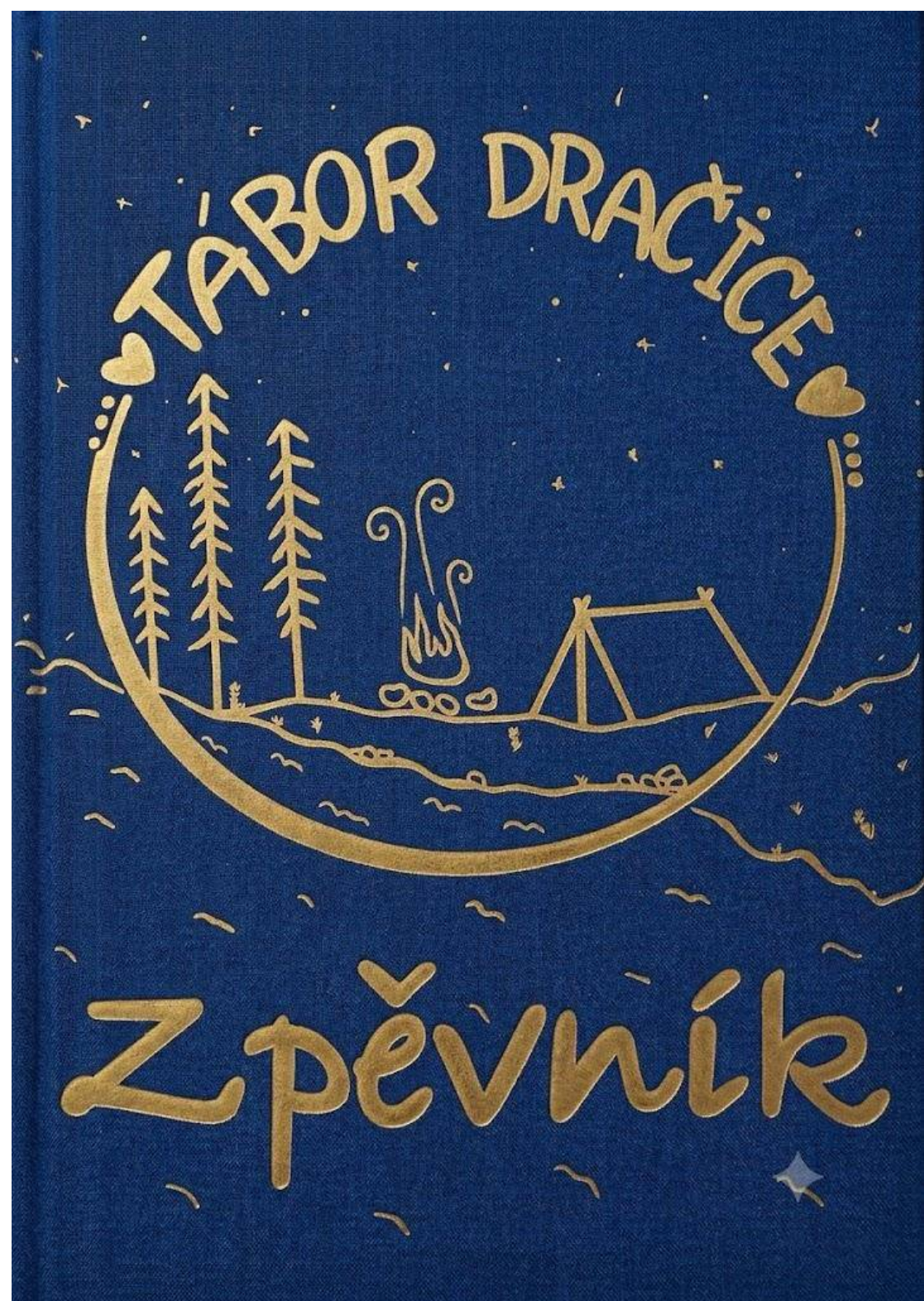

Obsah

Část 1.	Část 2.	Část 3.	Část 4.
1 1. signál	45 Hvězdář	89 Morseovka	133 Snad jsem to zavinil já
2 A pak	46 Hvězdy nad hlavou	90 Na kameni kámen	134 Spomal
3 Anděl	47 Já budu chodit po špičkách	91 Na Španělských schodech	135 Stánky
4 Babička Mary	48 Ja s tebou žít nebudu	92 Nad stádem koní	136 Statistika
5 Báječná ženská	49 Jahody mražený	93 Nechte zvony znít	137 Svět dětských očí
6 Barbora píše z tábora	50 Jasná zpráva	94 Nina	138 Šípková růženka
7 Batalion	51 Jdem zpátky do lesů	95 Nosorožec	139 Těšínská
8 Bedna od Whisky	52 Jdou po mně jdou	96 Okno mé lásky	140 Tisíc mil
9 Bláznova ukolébavka	53 Jednou mi fotr povídá	97 Okoř	141 Toulavej
10 Blues Folsomské věznice	54 Jednou si na sebe udělám čas	98 Otevřená zlomenina srdečního svalu	142 Třešně zrály
11 Boty proti lásce	55 Jelen	99 Padlý anděl	143 Tři čuníci
12 Bratříčku zavírej vrátka	56 Jericho	100 Panenka	144 Tři kříže
13 Buchet je spousta	57 Ještě jedno kafe	101 Pěkná, pěkná, pěkná	145 Tulácký ráno
14 Buráky	58 Ježci	102 Pijte vodu	146 Už to nenapravím
15 Carpe diem	59 Jožin z bažin	103 Písek	147 V lese
16 Cesta	60 Kapr	104 Pocity	148 Valčíček
17 Co z tebe bude	61 Karavana mraků	105 Pod dubem, za dubem	149 Variace na renesanční téma
18 Colorado	62 Kdyby se v komnatách	106 Podvod	150 Včelín
19 Čarodějnice z Amesbury	63 Kdyby tady byla taková panenka	107 Popelka	151 Večerníček
20 Čas rozchodů	64 Když je v praze hic	108 Pověste ho vejš	152 Veď mě dál
21 Da.mukluv meč	65 Když mě brali za vojáka	109 Prachovské skály	153 Velrybářská výprava
22 Dajána	66 Kluziště	110 Pramínek vlasů	154 Vím jedno návrší
23 Dědek s cibulí	67 Kometa	111 Příbeh nekonci	155 Víno
24 Dej mi víc své lásky	68 Kozel	112	156 Vloupám se
25 Divoké koně	69 Král a klaun	113 Proklínám	157 Voda živá
26 Divokej horskej timián	70 Královna z Dundrum Bay	114 Proměny	158 Vodácká holka
27 Dobrák od kosti	71 Kytka	115 Ptáčata	159 Vojín XY
28 Dobrodružství s bohem Panem	72 Lachtani	116 Ráda se miluje	160 Všichni jsou už v mexiku
29 Dokud se zpívá	73 Láska má	117 Rána v trávě	161 Zabily zabily
30 Fajn džob	74 Lásko má já stůňu	118 Rodné údolí	162 Zafúkané
31 Fénix	75 Lilie	119 Rosa na kolejích	163 Zahrada ticha
32 Franky dlouhán	76 Lízátko	120 Rutý šuty arizona texas	164 Zachraňte koně
33 Gronska písnička	77 Lokomotiva	121 Růže z papíru	165 Zamilovaný princ
34 Hádej	78 Magdaléna	122 Růže z texasu	166 Zatanči
35 Hlásná třebaň	79 Maja	123 Řekni kde ty kytky jsou	167 Zatímco se koupeš
36 Hledám děvče na neděli	80 Malování	124 Sametová	168 Zátoka
37 Hlídač krav	81 Mám jizvu na rtu	125 Sáro!	169 Zejtra mám
38 Hlupák váhá	82 Máme jen sebe	126 Sen	170 Zelené pláně
39 Hlupáku najdu tě	83 Mamuti	127 Severní vítr	171 Zítra ráno v pět
40 Holka nebo kluk	84 Marie	128 Síla starejch vín	172 Zrození hvězd
41 Holubí dům	85 Medvědi nevědí	129 Skládanka	173 Zvedněte kotvy
42 Hruška	86 Mezi horami	130 Slavíci z madridu	174 Želva
43 Hříšná těla, křídla motýlí	87 Montgomery	131 Slunečný hrob	
44 Hudsonský šífy	88 Morituri te salutant	132 Slzy tvý mámy	

Část 5.

- 175 House of gold
- 176 Hurt
- 177 I see fire
- 178
- 179 Jimmy the chameleon
- 180 Knockin on heaven's door
- 181 Last kiss
- 182 Leaving on a jet plane
- 183 Nancy Mulligan
- 184 One more cup of coffee
- 185 One more light
- 186 Perfect
- 187 Save your tears
- 188 Supermarket flowers
- 189 The craving
- 190 The night we met
- 191 Wish you were here
- 192 Wonderwall

Soumrak

V dálce už večer doléhal. Větrík přinášel vůni kvetoucích luk. Tu a tam někde vyskočilo do šera žluté světýlko. To na samotách rozsvěcovali. Sedmikrásky se už zavíraly a včely přestaly bzučet na jitroceli. Lesy v kopcích zmodraly, pak zšedly, až zmizely docela. Na potoce začaly žáby kuňkat v rákosí. Vše usínalo v rudé záři červánků.

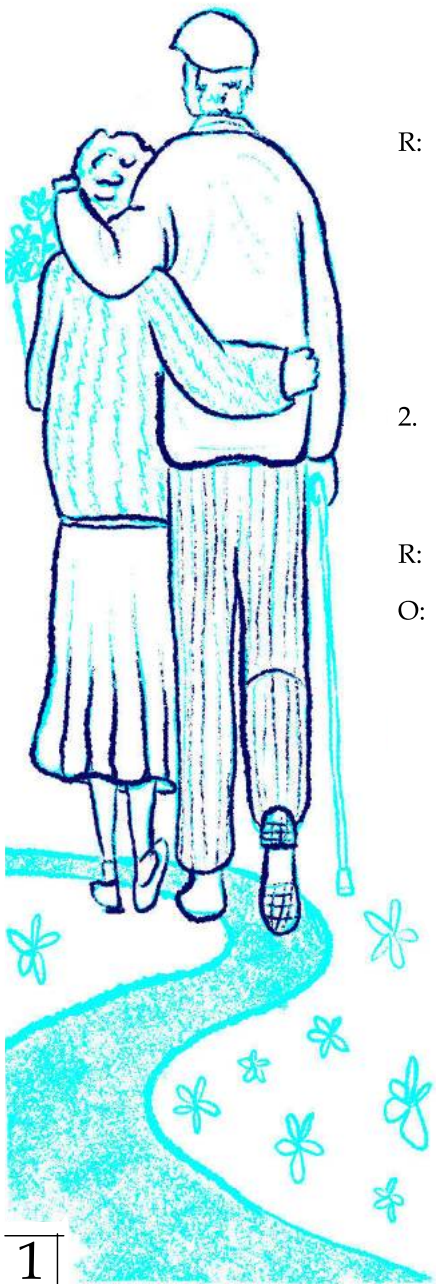
Jaroslava Foglar
"Hoši od Bobří řeky"

"Koukni," řekla, "jaký je nádherný západ slunce. Co kdybychom zůstali venku, než zapadne docela."
"Tak jo," řekl jsem. Zůstali jsme hodnou chvíli venku na trávníku, držíce se vzájemně kolem pasu, a sledující, jak zářivé barvy nebe blednou, a nabývají odstínu popele.

Stephen King
"Zelená míle"

1. signální (Chinaski)

1. ^{Ab Db Fmi}
Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
^{Ab Db Fmi}
právem se mi budeš tiše smát.
Jak omluvit si svoji slabost, nenávisť a zlost,
když za všechno si můžu vlastně sám.
- R: ^{Bmi Db}
Za spoustu dní, možná za spoustu let,
^{Ab Eb}
až se mi rozední, budu ti vyprávět,
na první signální, jak jsem vobletěl svět,
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
- ^{Gb H Ebmi}
Jaký si to uděláš - takový to máš,
^{Gb H Ebmi}
jaký si to uděláš - takový to máš.
2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
budu zpívat vampam - tydapam.
Všechna sláva, polní tráva, ale peníz přijde vhod,
jak jsem si to udělal, tak to mám.
- R: (x2)
- O: ^{Bmi Db Ab Eb}
[:Na na na ná na ná, . . . :]
^{Gb H Ebmi}
Jaký si to uděláš - takový to máš,
^{Gb H Ebmi}
jaký si to uděláš - takový to máš.

A pak (Tomáš Klus)

Intro: A C#mi Cmi Hmi E (x2)

^{A C#mi}
Jednou štěstí dohoní i ty jezdce na koních
^{Cmi Hmi E}
Co hledají ho v cizích stájích
Jednou hrana zazvoní i těm jezdcům na koních
Co stále vedou svou cestou šedou

R: ^{A C#}
A pak koně klus promění v cval
^{D E}
Nic stejné nebude dál, svět promění se, pak
Koně klus promění v cval
Nic stejné nebude dál, svět promění se

^{A C#mi Cmi Hmi E (x2)}
Hmmmmmm

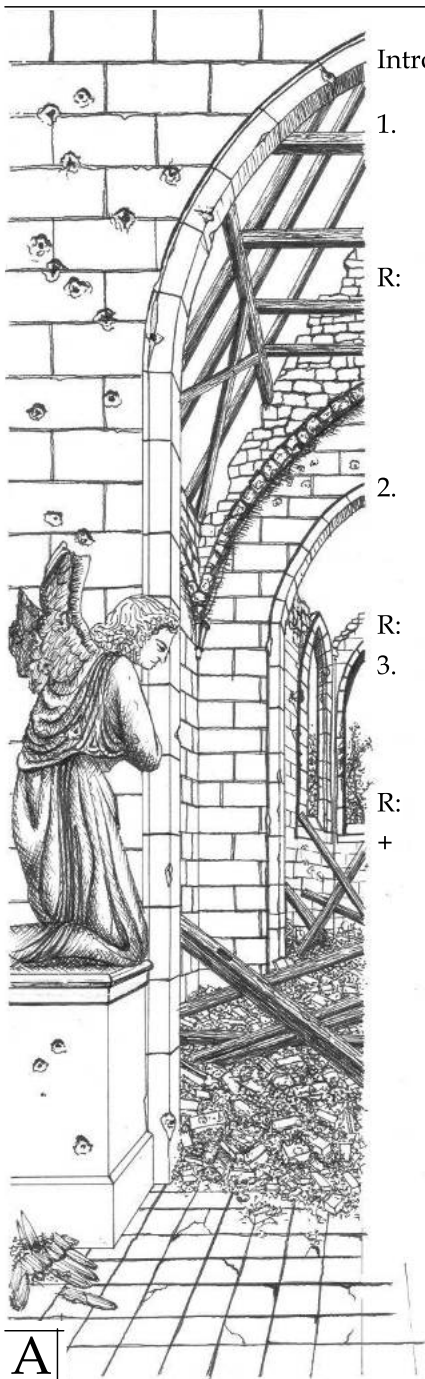
Až ten vítr zavane vzplane srdce, hlava ne
A začne bít zavládne klid
Oči jezdců spatří svit obzoru, kam chtěli jít
Kde spočinou kde spočinou

R: (x2)

outro: A C#mi Cmi Hmi E (x2)

Anděl (Karel Kryl)

Intro C C C G7 G G G D7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine,
co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R: Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:
+ co mě čeká a nemine,
co mě čeká a nemine.

Babička Mary (Jan Werich, Jiří Voskovec)

1. Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordylér,
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.
Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,
ale za to krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.
Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.
Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, zděšen pirát tvář si zakryje,
rudě squaw se chvějí a pak vzdychnou: Blíží se k nám postrach
prérie.
R1: Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí lasem.
Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí křepce hřebce,
ať chce či nechce.
2. Žádné zuby, z jelenice sukně, ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
"Pintu ginu, lumpové prokletí!" bezzubou dásní zaláteří.
Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý, jedu volit do Prahy.
Dopije a aby se neřeklo, putykáře změnil v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo s šlajsnou svatojánských atolů.
R2: Mary, babička Mary, pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary, jde do volebního boje za kovboje.
3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
neboť každá strana hned tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahananá, oni že maj hlas ze Štěchovic.
Stoletý věk prý nevadí, na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce, volala ji polnice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila, volební agitace.
R3: Mary, bojovná Mary, už nesedává v sedle, ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary, volbama zabitou
vzal k sobě Manitou.

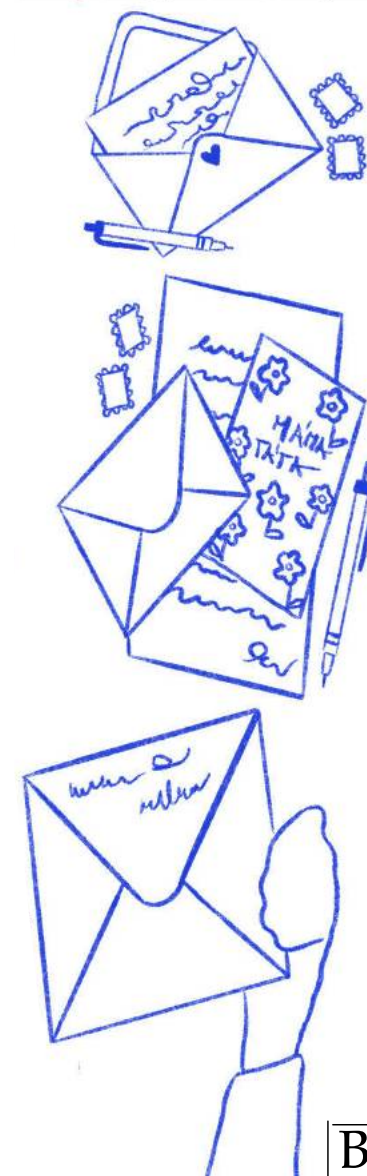
Báječná ženská (Michal Tučný)

1. Tenhle příběh je pravda,
ať visím, jestli vám budu lhát,
já jsem potkal jednu dívku
a do dnešního dne ji mám rád,
nikdy neměla zlost,
když jsem hluboko do kapsy měl,
vždycky měla pochopení
a já se s ní nikdy hádat nemusel.
- R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celej den jen tak sedí a popíjejí Châteauneuf-du-Pape,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.
2. Nikdy jsem neslyšel:
kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapomněl,
abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký,
co nám život dal,
nedala mi příležitost,
na co bych si taky stěžoval.
- R:
3. Tenhle příběh je pravda
a sním svůj klobouk jestli jsem vám lhal
že jsem potkal jednu dívku
a tu dívku jsem si za ženu vzal,
zní to jako pohádka z oříšku královny Máb,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

R:
R: *šedé akordy*

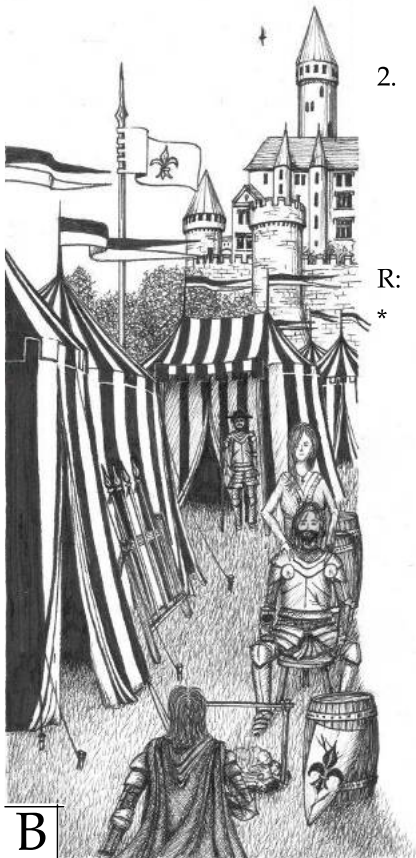
Barbora píše z tábora (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

1. Maminko, tatínku, posílám Vám vzpomínku
z letního tábora, jistě víte,
že Vám píše Vaše dcera Barbora
2. Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list,
polívka studená,
co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena
3. Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže
Slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku
4. Štefan, hlavní vedoucí, chodí s naší vedoucí
která je příšera,
scházejí se, líbají se u totemu za šera
R: Proč jsem se nenarodila o pár let dřív
dneska bych krásně chodila,
se Štefanem, co říká si Steve
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve
Řekla bych: Nebuď nesmělý, líbej mě Steve
5. Závěrem dopisu ještě trochu popisu
ta bréca vedoucí,
je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí
6. Když běží po lese, všechno na ní třese se
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu
R:
7. Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se v jíteřovém středisku
8. Když jsme se koupali, všichni na mě koukali
Je to tím, že možná,
v jednodílných plavkách už jsem už jsem prostě
nemožná
R: Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív.

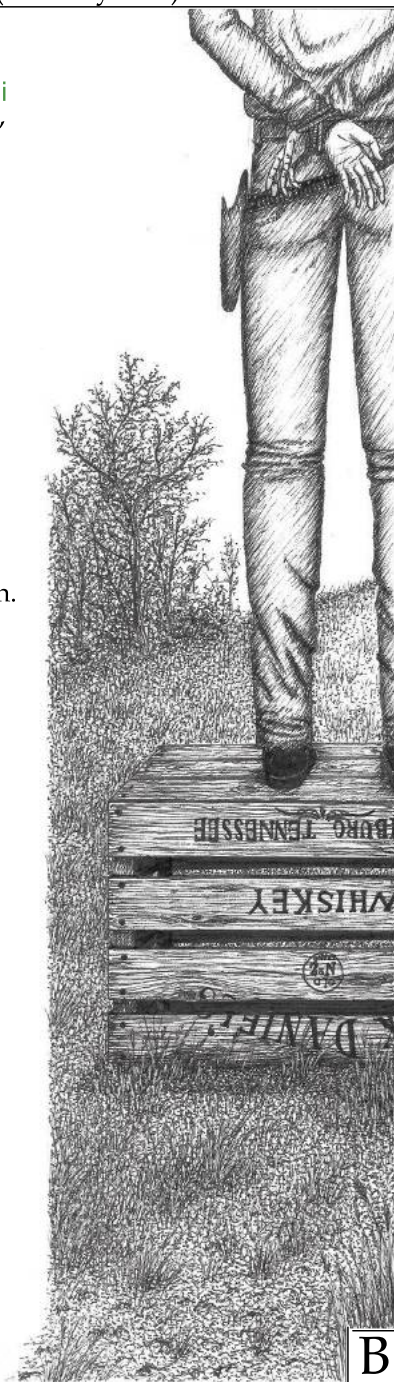
Batalion (Spiritual kvintet)

- * Ami C G Ami C G Ami
Vino máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
Ami C G Ami C G Ami Ami
vino máš a chvilku spánku, díky, díky, ver - bí - ři.
Ami
1. Dříve než se rozední,
C G Ami Emi
kapitán k osedlání rozkaz dá - vá,
Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně po - há - ní.
Tam na straně polední,
čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.
Ami C G Ami
R: Vínó na kuráž, a pomilovat markytánku,
C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund, batalion za - mí - ří.
Vínó na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
díky, díky vám královští verbíři.
2. Rozprášen je batalion,
poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion,
verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.
- R:
* Vínó máš a markytánku ...

Bedna od whisky (Miki Ryvola)

1. Ami C Ami E
Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.
D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já suchu v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.
- R:
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
- R:
4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.
- R: tak kopni do tý bedny.

Bláznova ukolébavka (Pavel Dydovič)

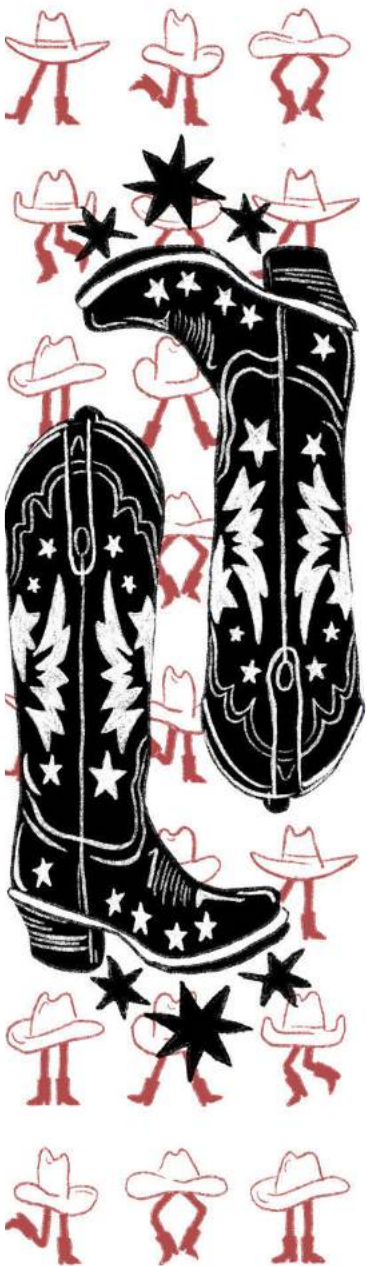
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.
- R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc
temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Blues Folsomské věznice (Greenhorns)

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap
all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie
and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem
jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Ted' vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou
holkou!"
a taky mně říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Boty proti lásce (Yvonne Přenosilová)

1. ^E Zas mi říkal, že má něco pro mne,
a to něco, to prý láska je.
^A Já však nechci žádnou lásku v domě, ^{A7}
^E přináší jen žal a výdaje.
^G Mám proti lásce boty, ^E
^G ty chrání paní svou, ^E
^G ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.
2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu,
zvlášť po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.
3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.

Rec: Pozor, boty! Pochodem vchod!

Bratříčku zavírej vrátka (Karel Kryl)

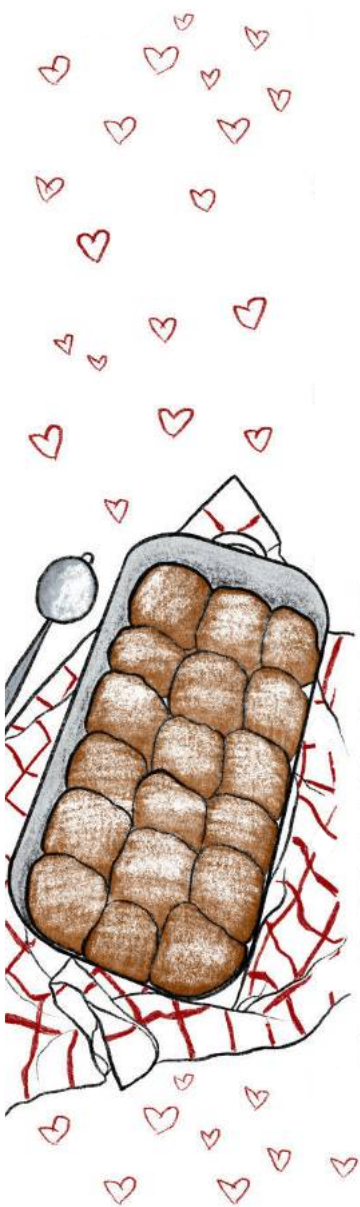
1. ^{Emi} Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci, ^G
^D vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci, ^{H7}
^C přijeli v hranatých železných maringotkách. ^{H7}
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
^{Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi Emi Hmi}
R: Prší a venku se setmělo,
^{Emi D} tato noc ^{Emi Hmi} nebude ^{Emi Hmi} krátká,
^{Emi D} beránka ^{C Hmi Emi} vlku se zachtělo,
^C bratříčku, ^{Emi} zavřel ^{H7} jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvěj slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
^{C E} ...bratříčku, ^{Emi H7} zavírej ^{Emi D Emi} vrátka!
- R: ...bratříčku, zavírej vrátka! zavírej vrátka!

Buchet je spousta (z pohádky Kouzla králů)

1. ^C Z pekárny světa kraj ^F za láskou svou ^G
^C ^F ^{Ami} ^G
nejednu překonal jsem vůli zlou
^{Dmi} ^G
a moje princezna
^{Emi} ^{Ami}
ta jistě rozezná
^F ^G ^C
že ji mám vážně rád
2. A v jeho blízkosti se náhle zdá
že létat v oblacích se málem dá
dát ruku na ruku
netřeba záruku
^F ^G
jeho se přece nelze vůbec bát
^C ^F ^G
R1: Oslava veliká ať už se chystá
^{Emi} ^{Ami} ^{Dmi} ^G
buchet je spousta, lahodná sousta
^C ^F ^G ^C
ať naše láska je vždy stejně čistá
^F ^G ^C
a pevná jako brány trám
3. Hezká jak obrázek a zábavná
a pýchu princezen tak málo zná
vyrostla v dostatku jak holka ze statku
umí za práci brát
4. Konečně kluk, co o mě zájem má
přitažlivost je jistě vzájemná
a srdce z rubínu
má barvu po víně
starý král novému vždy má jej dát
- R2: Ta naše dvojice je překvapivá
a dle všech známek pekárna - zámeček
je trasa která někdy krátce trvá
a já ji dobře lásko znám

R1:

Buráky (Michal Tučný)

1. ^G Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války ^C
^G ^A ^D
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
^G ^C ^G
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
^G ^D ^G
jak válejí líně a louskají buráky.
- R: ^G Hej hou, hej hou, nač chodit do války, ^C
^G ^A ^D
je lepší doma sedět a louskat buráky,
^G ^C ^G
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
^G ^D ^G
je lepší doma sedět a louskat buráky.
2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.
- R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky
3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když se zeptaj: "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."
- R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky

Carpe diem (AG Flek)

1. ^{Ami} Nadešel asi poslední den, ^{Dmi 7}
^G podívej, celá planeta ^{Emi} blázní,
^{Ami} a já neuroním ani slzu pro ni, ^{Dmi 7}
^G jenom zamknu dům,
 a půjdu po kolejích až na konečnou,
 hle, jak mám krok vojensky rázný,
 a nezastavím ani na červenou,
 natruc předpisům.
- R: ^{Ami} Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš, ^G
^{Emi} zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou. ^{Ami} ^G
2. Už si nebudeme hrát na román,
 setři růž, nikdo nás nenatáčí,
 je poslední den a zbyla nám jen
 miska cukroví,
 ať všechny hospody dnes doženou plán,
 ať svět z posledního pije a tančí,
 já nebudu pít, nechám naplno znít
 v hlavě všechno, co mám.
3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
 nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
 tak ať točí se svět, mladší o deset let,
 na desce Jethro Tull,
 ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
 carpe diem, život je krátký,
 v tvých očích je klid a nemám chuť snít,
 co by bylo dál.
- R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
 zbylo tak málo vět, tak málo slov ...

capo II

Cesta (Kryštof)

Intro:

1. ^C Tou cestou
 Tím směrem prý bych se dávno měl dát
^{Ami} Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají
^F Kus něhy ti za nehty slíbí a dají ^G
2. Víc síly
 se prát, na dně víc dávat než brát.
 A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
 Donutí přestat se zbytečně ptát
- R: ^C Jestli se blížím k cíli
^G Kolik zbývá víry, kam zvou ^{Ami}
 Svodidla, co potmě mi lžou? ^F ^G
 Zda couvám zpátky
 A plýtvám řádky, co řvou
 Že už mi doma neotevřou
3. Nebo jít s proudem
 Na lusknutí prstu se začít hned smát,
 Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
 A přes zkroucená záda být součástí stáda
4. Ale zpívat
 A hrát, kotníky líbat, a stát
 Na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku
 Přestat se zbytečně ptát
- R: (2x)

Co z tebe bude (Pokáč)

- * ^C Když jsem byl ^{Dm} prcek, tak se mě všude ^{capo III}
^G dospěláci ^C ptali chlapče co z tebe bude
^{Ami} já řek že nevim a ^{Dmi} div se nerozbrečel
^G dyť já měl ^C sotva páru co budu dělat večer
- * Ptala se máma ^C zajímalo to tetu
i zoufalýho ^C dějepisáře v kabinetu
jo kdyby na mě ^C dneska stejnej dotaz měl
moc rád bych mu ^{Dm} odpověděl (já pane učitel)
- R: ^C [:Já chci milovat já chci ^{Dm} poznat svět
^G já chci lítat na měsíc a pak ^C zpět
^{Ami} já chci drink a ^{Dmi} pláž ne tvou kancelář
^G tak proč se mě tak ^C blbě ptáš?:]
- * Občas se zdá že účel ^C dospívání
je úspěšně se ^C vyvinout ve vzorný plátce daní
možná by ale někdy ^C stálo za to říct
že život je i něco víc
- * Víc než do kanclu z kanclu ^C splácet hypotéku
a ke kafi si ráno dát tři ^C cukry a hrst léků
život je dar tak žij ho než ^C uteče ti
čekáním na důchod ve stopěti
- R: uo o o o co z tebe bude
uo o o o co z tebe bude
uo o o o co z tebe bude
uo o o o
- R:

Colorado (Kabát)

Intro: ^G ^C ^G ^D ^G ^C ^G ^D ^G

1. ^G Táta ^C vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
jseš kovboj, v ^G Coloradu můžeš ^D krávy pást,
^G já radši ^C utratil jsem psa a všechny ^C prachy,
do srdce ^G Evropy já ^D vodjel v ^G klidu krást.
2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy ^C zlatý
tam kolem krku ^D místní Indiáni ^G maj',
a ty, co ^G nemakaj', tak jsou ^D nejvíc ^G bohatý,
musím si ^G pohnout, dokavád' tam ^C rozdávaj'.
- R: ^G Z Billa na ^C Nováka ^D změním si svý ^C jméno,
^G a až tu ^D malou zemi ^C celou rozkradem, rozkradem!,
^G tak se ^{Emi} vrátím ve svý ^C rodný Colorado,
o ^G tý ^D zlatý ^G žíle řeknu doma všem.
3. Tam ^C kradou všichni, co blízko ^D vokolo ^G bydlej',
šerif se na ně ^C jenom ^D hezky ^G usmívá,
kdyby se ^C nesmál, tak ho ^D okamžitě ^G zmydlej',
házej' mu ^C kosti za to, že se ^D nedívá.
4. Místo ^C krav tam, nelžu ^D vám, ^G prej ^C pasou holky,
a když jim ^D nezaplatíš, ^G vyrazej' ti ^C dech,
ale s IQ to tam ^D nebude tak ^G horký,
místo na ^C koních tam ^D jezděj' v ^G medvědech.
- R: (x2)

Čarodějnice z Amesbury (Asonance)

1. ^{AmiDmi GC AmiDmi capo V}
Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
^{CF GC AmiDmi}
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
^{CF GC AmiDmi EmiAmi}
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná ^{Dmi (G)}
^{FB EmiAmi FB GC Ami (D)}
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a
klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

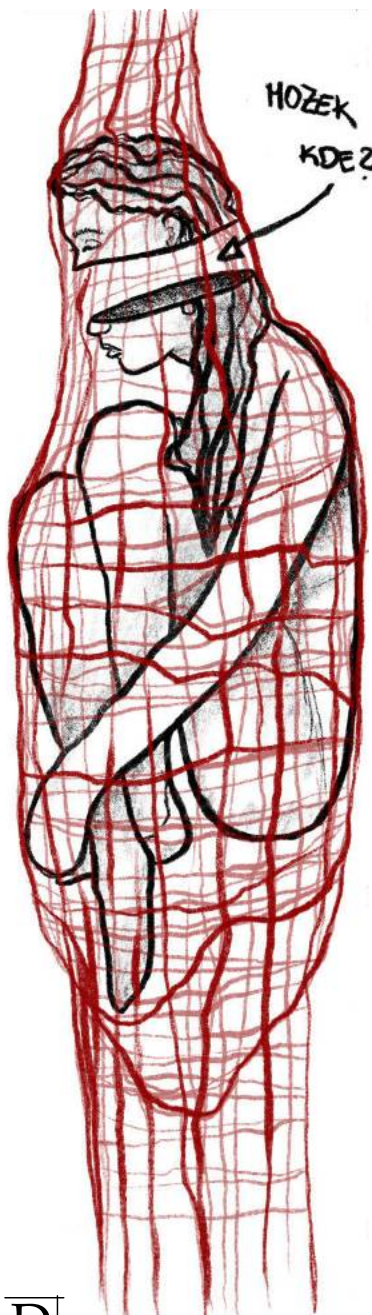

Čas rozchodů (Kamelot)

1. ^{D7sus4 G Gsus2 G}
Večer si chystá síť, dívej,
^{Emi Dmaj Cmaj}
a chytnul i nás,
^{Ami7 Ami9}
ještě chvíli se mnou zpívej,
^{D7sus4 D7}
než odejdu zas.
2. Z neonů proudy světél pálí
a mění tvou tvář,
víš to, že dávno nejsme malí
a nenosíme svatozář.
- R: ^{G G9sus4}
Čas rozchodů, ten bolí víckrát,
^{G7 Cmaj9}
i když se tomu nevěří,
^{Ami7 Ami9}
lásku nedokážeš vyhrát,
^{D7sus4}
nemůžeš chytnout pápěří,
^{G G9sus4}
co vítr ke slunci už odvál
^{Cmaj9}
a na prach jistě rozmetal,
^{Ami9}
svému slibu taky dostál
^{D7 C G}
vítr, co letí někam dál.
- Mezihra
3. Neboj se, čas, ten rány zhojí,
je nejlepší fáč,
pokaždý rvát se za něj stojí,
ať jsi snílek nebo rváč.
4. Ztracená víra se ti vrátí,
až překročím práh,
proud slzí zadržet se krátí,
sypou se jako z lusku hrách.
- R:

DA.Muklův meč (Tomáš Klus)

1. Chcete po mě, abych mluvil nahlas,
precizně vyslovoval, jako mamlas,
všechno co na duši mám, teď zahraju vám klidně ánfas
Figurka bez mozečku, nevím, kde udělat tečku,
falešnou intonací zkazíš všechnu práci blbečku aha
Všechny emoce jsou vnější, těžko uvěří ti divák,
musíš být uvolněnější, přirozenější ne jinak aha co jinak?

R: Škola života, farma silných osobností,
divné, jak divnota, jsou střety z ješitnosti,
žáby na myši, tady házej bláto
a ten nejvyšší s úsměvem kouká na to,
akademická půda, až na půdu,
místy je komická a místy dělá bubu,
z prázdný nádoby, udělá plnou mísu,
zkouškový období už ani nevím či su

Ami Dmi G C E
na na na na...

Ami Dmi G C E
na na na na...

2. Oceňujem pracovitost, vždycky pomůžeme rádi,
jen pořád není to dost ne není to dost, zní cenné rady
Zapomeň na svoji hlavu, na vlastní zkušenosti,
tady jsi v ústavu poskládáme tě dle své libosti aha
Dnes je v módě chodit rovně, zhubni, nežer, už tak hodně,
nevnímej, nemysli oni to promyslí, ty se tvař skromně aha
Nesedí nám do tabulek, na tvé levé tváři d'ůlek,
tudíž máš talent na Děčko, neplakej cerěčko,
snad silou vůle vydržíš
3. Proto skrytí opilosti, cigaret vykouříme dosti,
s touhou po pozornosti, ztraceni v lhostejnosti,
pálíme mosty za minulostí
Dýcháme tentýž vzduch s totožné atmosféry,
sídlí v nás kolektivní dluh nebud'me za posery,
chtěl jsem říct duch, chtěl jsem říct duch,
chtěl jsem říct duch Ami

Připíjím na zdraví, všem duším churavím,

všem, kteří ví o čem mluvím,
všem, kteří ví

R:

Dajāna (Milan Chladil)

- * Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajāna.
- * Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajāna má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích
bezesných,
krásná, bláhová Dajāna.
- R: Srdce které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj
nosí
stále čeká, čeká dál, o-o, o-o, o-o-o-o-o-o-o-o-o
- * Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajāna.

Dědek s cibulí (Radůza)

1. ^{Ami} Na posledním kilometru
^E medle vedle bedny s cibulí ^{Ami}
seděl dědek osud čet z run
^E ať se holky taky vybulí ^{Ami}
^{Dmi} Jak se na mě podíval
^{Ami} ^E popotáh si šle
^{Ami} ve vousech se drbal jaký div, ale
^E když tu náhle o zem sebou šleh ^{Ami}
- R: ^{Ami} Mě nosí chromá kobyla,
jiná na mě, jiná na mě, jiná na mě nezbyla
^{Dmi} ať si kulhá do svahu
^{Ami} má vytrvalost, srdce, věrnost,
^E vytrvalost, srdce, odvahu ^{Ami}
2. Všecky tetky odnaproti
seběhly se trapem v jeden šik
klevetějí, hlavou krouť
koukají se na ten dědkův trik
Nač se mordovat máme
s cizím osudem
dříve, než ten svůj poznáme
navěky tu přece nebudem
- R:
3. Na posledním kilometru
cibulíčka se tam kutálí
větu větru se rtu setru
dědkovi, ať se tam neválí
Tetky už si zuby brousejí
na ten jeho flek
oklepal se dědek jeden, řek
ale fuj, to jsem ňáko lek

R:

Dej mi víc své lásky (Olympic)

1. ^{Emi} Vymyslel jsem spoustu napadů, aů, ^G
^{Emi} co podporujou hloupou náladu, aů, ^D ^{H7}
^{Emi} hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu, ^A ^{Ami}
^{Emi} ^{H7} v noci chodit strašit do hradu ^{Emi}
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako
vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů
- R: ^G Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc, ^{H7}
^{Emi} ^C má drahá, dej mi víc své lásky, aů, ^G ^D
^G ^{H7} já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
^{Emi} ^C ^G ^{H7} já chci jen pohladit tvé vlásy, aů.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aů
- R:
4. =3

Divoké koně (Jaromír Nohavica)

1. ^{Ami}[:Já viděl divoké koně,
^Cběželi ^{Dmi}soumrakem,;]
^{Dmi}vzduch ^{Ami}těžký ^{Dmi}byl a ^{Ami}divně ^{Asdim}voněl ^Ftabá - kem,
^{Dmi}vzduch ^{Ami}těžký ^{Dmi}byl a ^{Ami}divně ^{E7}voněl ^{Ami}tabákem.
2. [:Běželi, běželi bez uzdy a sedla
krajinou řek a hor,;]
[:sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor?:]
3. [:Snad vesmír nad vesmírem,
snad lístek na věčnost,;]
[:naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost.:]
4. [:V nozdrách sládne zápach klisen
na břehu jezera,;]
[:milování je divoká píseň večera.:]
5. [:Stébla trávy sklání hlavu,
staví se do šiku,;]
[:král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.:]
6. [:Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet,
nemyslet na návrat:]
[:s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.:]
Já viděl divoké koně ...

Divokej horskej tymián (Žalman & spol.)

Intro ^DD//D, ^GG, ^DD//G, ^DD//G, ^{F#m7}F#m7//Em, ^GG//D, ^GG, ^DD

1. ^DDál za ^Gvozem ^Dspolu šlapem,
^Gněkdo ^Drád a někdo ^Dzmaten,
^Gkdo se ^{F#mi}vrací, není sám,
^{Emi}je to věc, ^Gkdyž pro nás voní
^Dz hor ^Gdivokej ^Dtymián.
2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.
^{D7}R: ^GPodívej, ^Djak málo ^Gstačí, ^{F#mi}když do vázy ^{F#mi}natrhám
^{Emi}bílou ^Gnocí k ^Dmilování ^Gz hor ^Ddivokej ^Dtymián.

Mezihra ^DD//D, ^GG, ^DD//G, ^DD//G, ^{F#m7}F#m7//Em, ^GG//D, ^GG, ^DD

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R:

Outro ^DD//D, ^GG, ^DD//G, ^DD//G, ^{F#m7}F#m7//Em, ^GG//D, ^GG, ^DD

Dobrák od kosti (Chinaski)

1. Má milá jak ti je, tak jak ti je?
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.
Jsem ten, kdo tě jednou oddělá.
Potkala's zkrátka koho's neměla.
2. Jsi budoucí krev v mojí posteli
Jsem ten, kdo tě jednou jistojistě zastřelí
Jsem ten kdo ty tvoje krásný oči jednou zatlačí
jsi moje všechno a mě to nestačí
R: Je to vážně silná káva,
pláč a nebo vztek nic už s tím nenaděláš
nech mě jenom hádat,
jak jsi hebká na dotek krásná a nedospělá
3. Víš, všechno má aspoň malý kaz
jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz
Má milá vždyť mě znáš jsem dobrák od kosti
a ty jsi ta co mi to jednou všechno odpustí
* Sejde z očí sejde z mysli
jenom blázen věří na nesmysly
láska je čaroděj a ticho prý léčí,
ale zákon hovoří jasnou řečí (x2)
R: Má milá jak ti je, tak jak ti je?
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

Dobrodružství s bohem Panem (Marta Kubišová)

1. Je půlnoc nádherná spí i lucerna,
tys mě opustil ospalou.
Tu v hloubi zahrady cítím úklady
s píšťalou někdo sem kráčí.
R: Hrá náramně krásně a na mě
tíha podivná doléhá.
Hrá náramě, zná mě nezná mě,
něha a hudba až k pláči.
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok a slušně se uklání.
Jsem rázem ztracená, co to znamená
odháním strach a on praví:
R: Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem Bůh
Pan Bůh všech stád vás má, slečno, rád.
Jen Pan je pro vás ten pravý.
3. Ráno raničko ach má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou.
Od Pana pro pána o vše obrána
ospalou najde mě máti.
R: Hrál a ve tmě krásně podved mě,
kam jsem to dala oči kam?
Pan pěkný Bůh, já teď nazdařbůh
počítám dal a má dáti.

Dokud se zpívá (Jaromír Nohavica)

1. ^C Z Těšína ^{Emi} vyjíždí ^{Dm7} vlaky ^F co ^C čtvrt ^{Emi} hodinu, ^{Dm7} ^G
^C včera ^{Emi} jsem ^{Dm7} nespál ^F a ^C ani ^{Emi} dnes ^{Dm7} nespočínú, ^G
^F ^G svatý ^C Medard, ^G můj ^C patron, ^G ťuká ^F si ^G na ^C čelo,
^F ^G ale ^F dokud ^G se ^C zpívá, ^{Emi} ještě ^{Dm7} se ^G neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
 ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
 vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
 za oknem míhá se život jak leporelo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil drazé,
 houpe to, houpe to na housenkové dráze,
 i kdyby supi se slítali na mé tělo,
 tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
 zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
 A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
 [:že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.:]

Fajn džob (Hop Trop)

1. ^{Gmi} Moje ^F briga ^{Gmi} má ^F jméno ^{Gmi} "Ariel",
 řekl kapitán, když mě zval,
 [:prej abych s ním jako lodník jel
 a džob, co mi nabíd', bral.:]
^{Gmi} ^F ^{Gmi}
2. Von veliký prachy mi sliboval,
 čert ví, jestli náky má,
 [:já nevěřil, a tak žvanil dál,
 že zejtra už vyplouvá.:]
^G ^C ^G
- R: ^{Emi} Celej ^D den ^G a ^G celou ^G noc
 stožár se pode mnou kejvá,
 chceš to znát - klidně pojd',
 ať víš taky, jaký to bejvá,
 žaludek stoupá vejš a vejš,
 na lodi všechno skřípá,
 do vočí tak jako mořská sůl
 vstrej vítr mi štípá.
^{Emi} ^D ^G ^{Gmi}
3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
 že by práci pro vás měl fajn,
 [:dejte si říct, to by bral jenom ten,
 kdo je blázen a nemá šajn:], že:

R:

Fénix (Nezmaři)

1. ^G Vlak ^{D/F#} smutně ^C zahoukal, ^G čas do klusu se ^G dává,
^{Ami7} osud se ^D rozběhnul a já to ^D nevěděl,
^G marně ^D jsem v ^C okně ^G čekal na ^G volání "sláva!",
^{Ami7} v ^D nádražním ^D bufetu pak jsem sám ^D poseděl.

- R: ^G Posílám ti ^D pozdrav z ^{Emi} dálky ^{Emi} bláznivý
^C a můj ^{Hmi} stín o ^{Ami7} tebe ^D zakopává,
^G jsem tu sám, ^D nad ^{Emi} hlavou ^{A7} mraky ^{A7} šedivý,
^C a ^D bůhví, ^G jestli se ^G vrátím k vám.

2. ^G Mládí se ^D zdá jak ^G sluncem ^G prozářený ^G ráno,
sem-tam ^D bouřka, ale to už k ^G věci ^G náleží,
a nikdo ^D neví, že je v ^G předpovědi ^G psáno,
že se i ^G před ^G večerem ^G někdy ^G sešeří.

R:

3. ^G Já ^D přesto ^G věřím, co v ^G moudrých ^G knihách ^G bývá,
i to, že ^D naděje ^G naposled ^G umírá,
a že se ^D ten, kdo v ^G duši ^G spáleniště ^G mívá,
ze ^G svého ^G popela ^G jak ^G Fénix ^G posbírá.

R:

Franky dlouhán (František Nedvěd)

1. ^C Kolik je ^F smutného, ^C když ^C mraky ^C černé ^C jdou
^G lidem ^F nad ^F hlavou, ^C smutnou ^C dálavou,
^C já ^F slyšel ^C příběh, ^C který ^C velkou ^C pravdu ^C měl,
^G za ^F čas ^F odletěl, ^C každý ^C zapomněl

- R: ^G Měl ^G kapsu ^F prázdnou ^C Frankie ^C Dlouhán,
^F po ^C Státech ^C toulal se ^C jen sám,
^F a že ^C byl ^G veselej, ^{G7} tak ^G každě ^G měl ^G ho ^G rád.
^F tam ^F ruce ^C k ^C dílu ^C mlčky ^C přiloží ^{Ami} a zase ^{Ami} jede ^{Ami} dál,
^F a ^G každě ^G, kdo s ^G ním ^G chvílku ^C byl,
^F tak ^G dlouho ^C se ^C pak ^C smál

2. ^F Tam, kde ^G byl ^C pláč, ^C tam ^C Frankie ^C hezkou ^C píseň ^C měl,
^F slzy ^G neměl ^C rád, ^C chtěl ^C se ^C jenom ^C smát.
^F A když ^G pak ^C večer ^C ranče ^C tiše ^C usínaj,
^F Frankův ^G zpěv ^C jde ^C dál, ^C nocí ^C s ^C písni ^C dál.

R:

3. ^G Tak ^D Frankieho ^G vám ^G jednou ^G našli, ^G přestal ^G žít,
^G jeho ^G srdce ^G spí, ^G tiše, ^G smutně ^G spí.
^G Bůhví ^G jak, za ^G co, ^G tenhle ^G smíšek ^G konec ^G měl,
^G farář ^G píseň ^G pěl, ^G umíráček ^G zněl.

R:

Gronská písnička (Jaromír Nohavica)

1. D Emi A7 D
Daleko na severu je Grónská zem,
D Emi A7 D
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
Emi G D
[:my bychom umrzli, jim není zima,
Emi A7 D
snídají nanuky a eskima.:]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[:na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den.:]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[:medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není.:]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
[:"Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu.":]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[:smíchem se otrásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů.:]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
[:my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma.:]

Hádej (Ondřej Ruml)

1. C Emi
Měsíc na nebeskou báň,
F C G
rozehnal svá hvězdná stáda,
C Emi F G
do morku kostí se mráz vkrádá,
2. C Emi
Kabátkem rozedraným,
F C G
táhne ti na holá záda,
Ami Emi F
vše čím si projdem se v nás střádá.
3. Dmi Emi
Derem se přes bodláčí,
F Emi
kráčíme neznámo kam,
Dmi
co spasit může tě,
Emi
pro co jsme na světě,
F G
já se tě člověče ptám.
- R: C G
Co i únor změni v máj,
F Emi
za čím šel bys světa kraj,
Dmi
dnem i tmou víš,
Emi
po čem toužíš,
F G
hádej po čem jen.
C G
Jaká síla hýbá vším,
F Emi
co i hory přenáší,
Dmi Emi
co je lék čím vše se léčí,
F G C
vždyť víš přeci jen – láskou.

mezihra

4 = 3.

R:

Hlásná Třebáň (Děda Mládek Illegal band)

R: ^C Hlásná Třebáň je krásná, ^{Emi}
^{Dmi} a proto ke svý Máně do Třebáně, často jezdit ^{G7} hledím ^C
^C Hlásná Třebáň je krásná, ^{Emi}
^{Dmi} u Máni v Třebáni si prostě lebedím. ^{G7} ^C
 * ^F Dole u Berounky roste kapradí, ^C
^{Dmi} komáři že koušou to nám nevadí. ^{G7} ^C ^{C7}
^F Máňu u řeky když večer objímám, ^C
^{D7} tak bodání hmyzu vůbec nevnímám. ^{G7}
 R:
 Novák sólo
 Dole u Berounky roste kapradí,
 komáři že koušou to nám nevadí.
 Máňu u řeky když večer objímám,
 tak bodání hmyzu vůbec nevnímám.
 R:
 A pískat
 R:

Hledám děvče na neděli (Jarka Mottl)

Intro ^{capo II}
^D Bloudit světem bez děvčete, žít ve stanu sám, ^{E7}
^{A7} to abys měl nervy jako drát. ^D ^{Ddim} ^{Emi} ^{A7} ^D
^D Pak se divit nemůžete, že si asi dám ^{E7}
^{A7} do nedělních novin inzerát.
 R: ^D Hledám děvče na neděli, aby mi kamarádi ^{Hmi} ^{Emi} ^{A7} ^D ^{Hmi} ^{Emi}
^{A7} záviděli,
^D aby si nemysleli, že jsem samotář - to tedy ne. ^{Hmi} ^{Emi} ^{A7} ^D ^{Hmi}
^{Emi} Rozhlížím se v jednom kuse, dokonce ve vlaku i v ^{A7} ^D ^{Hmi} ^{Emi} ^{A7} ^D ^G ^D
^{D7} autobuse, den ke dni počítám a trhám kalendář. ^G
^{E7} Až najdu tu pravou z vlastního popudu, ^{A7}
^{E7} ať snědou, či plavou, tyhle detaily už svěřím
 osudu.
^D Hledám štěstí kolem sebe, ^{Hmi} ^{Emi} ^{A7}
^D chtěl bych mít pod širákem kousek nebe, ^{Hmi} ^{Emi} ^{A7}
^D já už tu poustevníka dělat nebudu. ^{Hmi} ^{Emi} ^{A7} ^D ^G ^D ^(A7)
 Potkal jsem ji na Sázavě, kývla na pozdrav,
 v jejích očích jsem se utopil.
 Měla husí brko v hlavě, učiněná squaw,
 Tak jsem ji své srdce vyklopil:
 R:

Hlídač krav (Jaromír Nohavica)

- 2x Pam, pam, pa, dam, pam, pa, dada,
pam, pam, pa, dam, pam, pa, dada, dada, dadam,
padadadam, padadadam.
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."
- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: Pam, pam, pa, dam, pam, pa, dada,
pam, pam, pa, dam, pam, pa, dada, dada, dadam,
padadadam, padadadam.
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.
- R:

Hlupák váhá (Katapult)

- Intro Ami G D F G Ami
1. Když ti svoje záda štěstí ukáže,
náladu máš mizernou.
Těžko se ti hledá trocha kuráže,
zůstaneš stát jako sloup.
- Mezihra
2. Když máš kamaráda a on tě podrazí,
náladu máš mizernou.
Tehdy jeho zrada v srdci zamrazí,
zůstaneš stát jako sloup.
- R: Hlupák váhá, svět kupředu uhání.
Hlupák váhá, ztrácí život v čekání.
Hlupák váhá, ale život utíká.
Hlupák váhá.
- Mezihra
3. = 2.
- R:
- Outro F G Ami, F G Ami

Hlupáku najdu tě (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

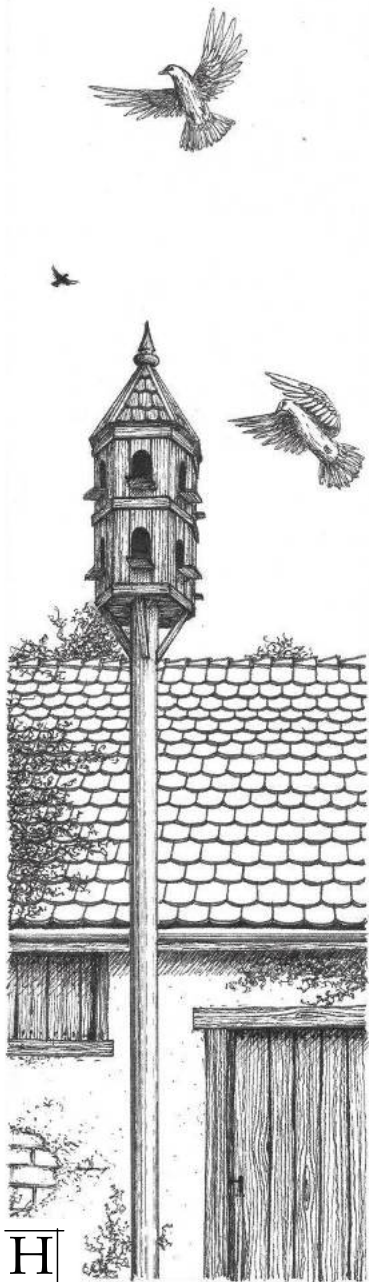
1. ^CNěkdo má hadry na těle, ^Fněkdo je nosí v hlavě ^C
^CBerme ten rozdíl vesele, ^Fberme ten rozdíl hravě ^C
^CNadutec hloupost nese si důstojně jako páv ^C
^CPlatí to v každé profesi, ^Fšvec nebo doktor práv. ^C
- R: ^CHlupáku najdu tě, ^Gtváříš se nadutě
^CKdyž lezeš na kutě, ^Fkdyž ráno vstáváš ^C
- ^GAť jedeš v kočáře a nebo na káře
^CMůj pyšný hlupáku, ^Ftebe já znám. ^C
2. Sotva byl váš svět stvořený, sotva byl váš svět
 stvořen
 Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
 Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
 Jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout.
- R:

Holka nebo kluk (z pohádky Tajemství staré bambitky)

1. ^AAť sedí doma, ^Dkdo chce jen brečet,
^Gto z chytrý knížky můj táta mi přečet. ^D
^AKuráž je lepší, ^Dnež pytel zlata,
^Gtohle mě kdysi učil můj táta. ^D
- R: ^FHolka nebo kluk, je to asi fuk, ^C
^Adýchej zhluboka, ^Gať ztratíš trému.
^FHolka nebo kluk, ^Cteď už ani muk,
^Av nouzi štěstí přeje ^Godvážnému.
2. Kdo chce boj vyhrát, do války musí,
 chtějí mě chytit, tak ať si to zkusí.
 Bambitka v ruce, za pasem dýka,
 vždyť já jsem dcera od loupežníka.
- R:

Holubí dům (Jiří Schelinger)

1. ^{Ami G F Emi Am}
Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
^{Ami G F Emi Am}
stával v údolí mém starý dům.
^{C G C G C}
Ptáků houf zaléтал ke krovům,
^{Ami G F Emi Am}
měl jsem rád holubích křídel šum.
2. Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům jeho práh
- R: ^{Dmi G C Am}
Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
^{Dmi G C}
míval stáj roubenou, bílý štít.
^{Dmi G C Am}
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
^{Dmi Emi Ami}
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.
3. Sdílňý déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.
- R.
+ Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům.

Hruška (Čechomor)

1. ^{D A}
Stojí hruška v širém poli,
^{D G A}
vršek se jí zelená.
^{D G A D}
[:Pod ní se pase kůň vraný,
^{D A D}
pase ho má milá.:]
2. Proč má milá dnes pasete
z večera do rána?
[:Kam můj milý pojedete?
Já pojedu s váma.:]
3. Ó já pojedu daleko
přes vody hluboké.
[:Kéž bych byl nikdy nepoznal
pany černooké.:]

Hříšná těla, křídla motýlí (Aneta Langerová)

Intro: D Dsus2 D Dsus2

* Jednou už tě málem měla a už zase by tě chtěla
Hříšná těla, křídla motýlí

Krev stéká po růži cos na zed' věšel

průvan sfouk a život nešel

Potrhaná křídla motýlí

* Vyhni se botám který vůní šlapou
drtí řádky psané za pouhou jen skývu málem
zlatou

Prodají tě do výkladních skříní, výstavních síní

A každej zvlášť do kapsy svý džípem si pádí

* Jednou už tě málem měla, za duši tě podržela
Hříšná těla křídla motýlí

Navrať se skálou kterou z cesty sešel

Otoč kamenem, kdes věšel

Napni slunci křídla motýlí

* Vyhni se botám který vůní šlapou
Sladké písne psané za pouhou jen skývu taktak
zlatou

Prodají tě do výkladních skříní, výstavních síní
A každej zvlášť do kapsy svý džípem si pádí

* Až vyroste strom až udeří do něj blesk a hrom

Hmm, noc se válí

Až vyroste strom až udeří do něj blesk a hrom

narovná, rozdělí, podělí, poskládáš,
úterý ke kusům nedělí a půjdeš dál..

* Vzpomeň si na svět kdy pro kousek těla
zázraky jsi neviděla, neměla jsi křídla motýlí

Rec: V roklině pod skálou zjevení,

údolí rozšklebené napětím, otevřené spojením,

jeleni obtěžkáni vápením,

vrhají se bezhlavě do hloubi země...

Hudsonský šífy (Wabi Daněk)

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
jako já, jó jako já,
kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem
chvěl,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
- R: Ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků,
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, jó málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
- R:
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchát pekelnýho vohně smrad,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno
fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima
kluk,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
- R:
- +

R:

jo-ho-ho, jo-ho-ho.

Večer

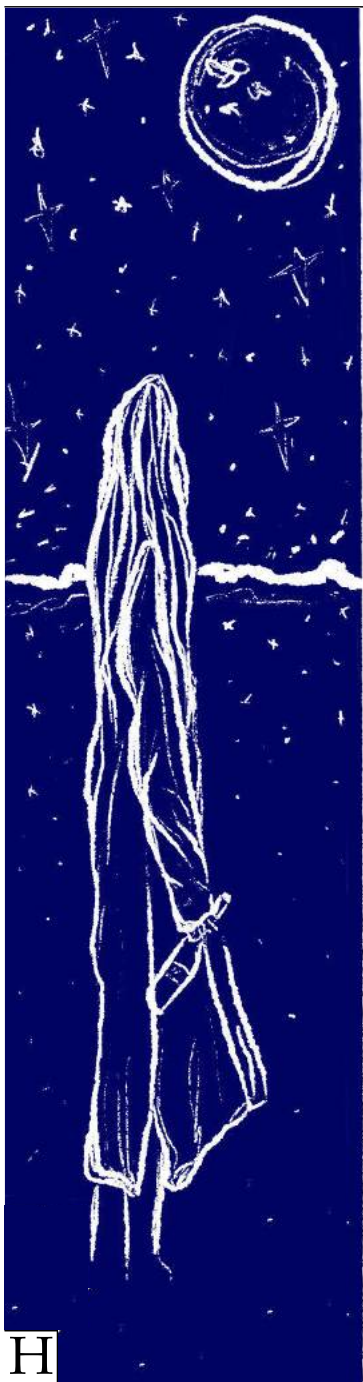
Oheň obklopovalo ticho a to ticho tkvělo v obličejích mužů, a byl tam čas, bylo tam dost času, aby se člověk u rezavějící trati mohl usadit pod stromy, dívat se na svět a očima ho obracet, jako by ho přidržoval v největším žáru ohně, kus ocele, kterou všichni ti muži opracovávají.

Ray Bradbury
"451° Fahrenheita"

Mně rozkoší jest neproniklý les,
a v slastném nadšení se tovaryší
má duše s osamělým břehem kdes,
kde z hloubi moře hudbu věčna slyší!
Mám lásku k lidem, k přírodě však vyšší.

George Gordon Byron
"Childe Haroldova pout"

Hvězdář (UDG)

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
 Každá další vina, odkrývá mojí vinu.
 Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
 Každá další vina odkrývá mojí vinu.

*Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.
 Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.*

- R: [Jak luna mizíš s nocí
 v bělostných šatech pro nemocné,
 prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne:]
*Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.
 Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.*

Mezihra

2. Na chodbách v bludných kruzích
 zářivka vyhasíná,
 já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
 Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
 s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.
*Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.
 Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.*

- R: *Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
 Od vlků odraná hvězdáře Giordána ... 3x
 +... opouštíš.*

Hvězdy nad hlavou (Chinaski)

1. Hvězdy nad Prahou
 zpívaj píseň houpavou
 noc se blíží, ale není tu čeho se bát
 2. Na chodníky padnul stín
 děti šly spát do perin
 dobrou noc a hezký sny, i my půjdeme spát
 R: Povídej, přeháněj, vyprávěj co by si rád
 všechny přání, co tě jen ve snu napadnou
 povídej, přeháněj cokoli můžeš si přát
 a tvý přání se ti vyplní najednou
 3. Hvězdy nad hlavou
 zpívaj píseň houpavou
 oči se klíží a já bych ti přál
 4. Ať ke hvězdám doletí
 ty tvý přání tříletý
 ať ti vydrží a tím líp, čím dál
 5. A ty se mě najednou ptáš
 jaký sny ty taky máš
 najednou se nějak nemůžu rozpomenout
 6. Víš já ti neodpovím
 ale jediný co vlastně vím
 všechny jsem zapomněl jen a jen svojí vinou
 R: (x2)
 + A tvý přání se ti vyplní najednou

Já budu chodit po špičkách (Petr Novák)

Intro: C F Dmi G (x2)

1. C Zavři oči a jdi spát, F vždyť už bude brzo den,
C nech si o mně něco zdát, F ať je krásný ten tvůj sen.
Dmi G Dmi G
- R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
Dmi G F G
a-až slunce vyjde v tmách, polibkem Tě probudím.
2. Jdi si lehnout, ať už spíš ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.
- R:
3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.
Dmi G
Já budu chodit po špičkách
Já budu chodit po špičkách
Já budu chodit po špičkách
Dmi
á ááááá...

Já s tebou žít nebudu (Nerez)

Intro: Emi F#7 H Emi Edim H7 (x2)

1. Emi F#7
Bylas' jak poslední hlt vína,
H Emi Edim H7
sladká a k ránu bolavá,
Emi F#7
za nehty výčitky a špína,
H Emi Edim H7
říkalas': dnešní noc je tvá.
- R: G H7
Co my dva z lásky vlastně máme,
Ami7 Edim H7
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám "kiš-kiš",
Emi F#7
navrch má vždycky těžký kámen
H Emi Edim H7
a my jsme v koncích čím dál blíž,
Emi Ami7 Edim H7
- * a me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. (x2)
2. Zejtra tě potkám za svým stínem,
neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem,
hořká a sladká splývají.
- R:
- * a me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. (x2)
3. Bylas' jak poslední hlt vína,
zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína
a trapný průchod banalit.
- R: Co my tři z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš,
navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž,
- * a me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. (x2)
Emi F#7
navrch má vždycky těžký kámen
H Emi Edim H7
a my jsme v koncích čím dál blíž. (x4)

Jahody mražený (Jiří Schelinger)

1. ^D Poslala mě moje dívka pro jahody červený,
^G bez nich se prý nemám ^C vracet, ^D tak tu stojím
 ztrápený.
^D Když se dívám co je sněhu, fouká vítr, pálí mráz,
^G možná že si děvče ^C myslí, ^D že se mě tak ^A zbaví snáz.
- R: ^C Zapomněla vážení, ^{G D} na jahody mražený, ^A
^C na jahody mražený, ^{G D} v igelitu balený, ^A
 Zapomněla vážení, na jahody mražený,
 na jahody mražený, v igelitu balený.
2. Pohádku to připomíná o dvanácti měsíčkách,
 nechtěla mi říci sbohem, teď by chtěla, abych plách.
 Mohl bych se klidně vrátit, vím však, že mě nečeká,
 měla mi to říci rovnou, že jiného ráda má.
- R: (x2)

Jasná zpráva (Olympic)

1. ^C Skončili jsme, jasná zpráva,
^{Ami} proč o Tebe ^F zakopávám ^G dál,
^{Dmi} projít bytem ^F já abych se ^C bál.
2. Dík tobě se vidím zvenčí,
 připadám si starší, menší sám,
 kam se kouknu, kousek Tebe mám.
- R: ^{Ami} Pěnu s vůní ^{Emi} jablečnou, ^{Ami} vyvanulý ^{Emi} sprej,
^{Ami} telefon, ^C cos ^G ustříhla mu šňůru.
^{Ami} Knížku krásně ^{Emi} zbytečnou, ^{Ami} co má ^{Emi} lživý děj,
^{Ami} píše se v ní, ^C jak se ^G lita vzhůru,
^{Dmi} lita vzhůru, ^G ve dvou vzhůru.
3. Odešla's mi před úsvitem,
 mám snad bloudit vlastním bytem sám,
 kam se kouknu, kousek Tebe mám.
- R:
4. Skončili jsme jasná zpráva,
 není komu z okna mávat víc,
 jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Jdem zpátky do lesů (Žalman & spol.)

1. ^{Ami7 D G} Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
^{Ami7 D G} koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
^{Ami7 D G Emi} mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
^{Ami7 D G D} jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
 R: ^{G Emi} Z ráje, my vyhnání z ráje,
^{Ami7 C7 G D} kde není už místa, prej něco se chystá,
^{G Emi} z ráje nablýskaných plesů,
^{Ami7 C G} jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
 málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
 Šel jsi vlastní cestou a to se zrovna nenosí,
 i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí
- R: 3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
 a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
 zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.
- R:

Jdou po mně jdou (Jaromír Nohavica)

1. ^{D G D} Býval jsem chudý jak kostelní myš,
^{F#mi Hmi A} na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
^{G D A Hmi} [:pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
^{G D G D} svět fackuje tě, a tak mu to vrať.:]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 [:zlato jak zlato, dolar či frank,
 tak jsem šel na to do National Bank.:]
- R1: ^{D G D} Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
^{F#mi Hmi A} na každém rohu mají fotku mou,
^{G D A Hmi} kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
^{G D C G A D G D} tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
 chudinká vdova mi nabídla byt,
 [:byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize.:]
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
 tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 [:sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,
 " tak jsem na cestě a chudý jak veš.:]
- R1: 5. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen,
 [:kladou mi pastí a do pastí špek,
 já na ně masťm, jen ať mají vztek.:]
- R2: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolcích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
 žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...

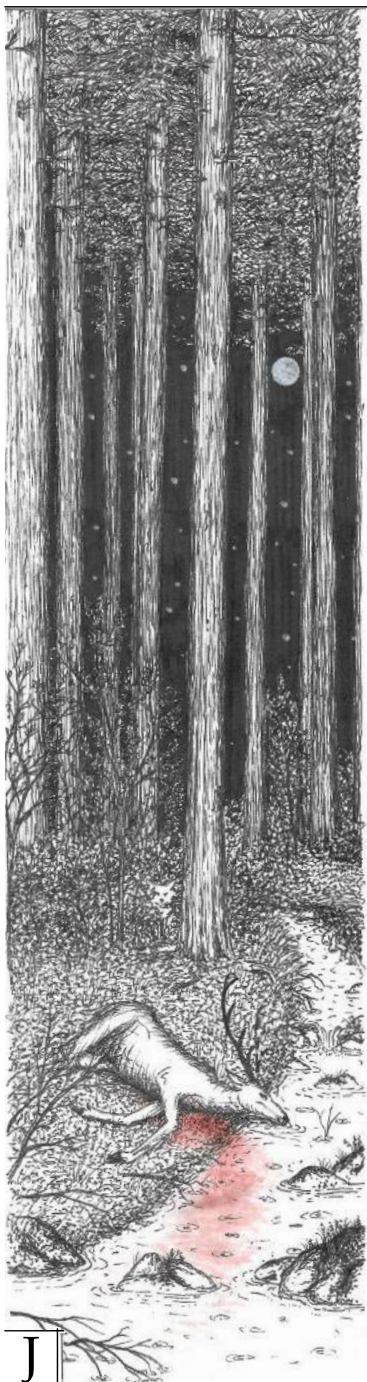
Jednou mi fotr povídá (Jan Kalousek)

1. Jednou mi fotr povídá, zůstali jsme už sami dva,
že si chce začít taky trochu žít,
nech si to projít palicí a nevracej se s vopicí,
snaž se mě hochu trochu pochopit.
- R: Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval,
já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
na každý divný hranici, na policejní stanici
hrál jsem jenom rock'n'roll for you.
2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal
rockin' klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
obrovskéj bourák v ulici, po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel nákej král.
- R:
3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout,
bláznivý ptáci začnou rvát a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.
- R: A ty si šel, šel dál, baby, kam tě Pánbůh zval,
já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
Na každý divný hranici, na policejní stanici
hrál jsem jenom rock'n'roll for you...
...hrál jsem jenom rock'n'roll for you,
...hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

Jednou si na sebe udělám čas (Nezmaři)

- capo III
- Ami Fmaj7 C G
Jednou si na sebe udělám čas
Ami Fmaj7 C G
na chvíli uberu plyn
k ránu kdy poslední barman už zhas
čekám až přijde pan Splín
To je ten parťák co ztichlý má hlas
a znalcem je veškerých vín
na dně těch lahví má ukrytý vzkaz
jsem advokát všech vašich vín
- R: Dmi F C G
Tak jsem si na sebe udělal čas
Dmi F G
v té bláznivě zrychlené době
a do duše spustil si záchranný pás
[:a napsal jsem dopis sám sobě:]
Potichu zmizel můj podivný host
jen na stole zbyl po něm vzkaz
když se ti zdá že máš toho dost
víc poslouchej svůj vnitřní hlas
Noc zvolna vyklízí poslední post
a den právě nabírá dech
jako by zřítíl se staletý most
a spolu s ním můj věčný spěch
- R:
+ Jednou si na sebe udělej čas

Jelen (Jelen)

^{Dmi} Na jaře se vrací, ^C od podzima listí. ^{Dmi}
^{Dmi} Mraky místo ptáků, ^C krouží nad zástí.
^{Dmi} Kdyby jsi se někdy, ^C ke mně chtěla vrátit,

^{Dmi} nesměla bys, ^C lásko, ^G moje srdce ztratit.

R: ^{Dmi} Zabil jsem v lese jelena. ^{C F}

^{Dmi} Bez nenávisti, ^C bez jména. ^{Dmi}

^{Dmi} Když přišel dolů k řece pít, ^{C F}

^{Dmi} krev teče do vody, ^C v srdci klid. ^{Dmi}

^{Dmi C F C Dmi C F C Dmi}

Voda teče k moři, po kamenech skáče,
 jednu hráze boří. Jindy tiše pláče.
 Někdy mám ten pocit, I když roky plynou.
 Že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

R: Na jaře se vrací, listí od podzima.
 Čas se někam ztrácí, brzo bude zima.
 Svět přikryje ticho, tečka za příběhem.
 Kdo pozná, či kosti, zapadaly sněhem.

R: (x2)

Jericho (David Stypka)

R1: ^C Budu se dívat, jak vstáváš a jdeš, ^{Emi} ^{capo II}
^D rovnáš si záda, čistí tě déšť. ^{Ami}

^C Za chvíli na mě zapomeneš a na strachy taky. (x2) ^D

1. ^D Nenech se mást, to všechno co vidíš se zdá. ^A

^{Emi} Tam někde v dálce je Jericho,
^G město co trumpetou zbořit se dá. ^{D A}

2. Tady mě máš, doktor co strhne ti fáč,
 no jasně že bolí to,
 ale za chvíli snést se to dá.

R1: ^{Ami}
 R1: ...na strachy taky, na bolest.

^{D A Emi G D A}

3. Můžeš si lhát, na oko zlatá brána,
 ale když vezmeš za kliku z brány je gilotina.

4. Jsi Rachab má zlá, nevěstka uchráněná,
 na nejhlubším místě teď bolí mě tvá poslední
 dobrá rána.

R1: (x2)

* ^F Všichni to říkali my se jim vysmáli. ^{Ami}

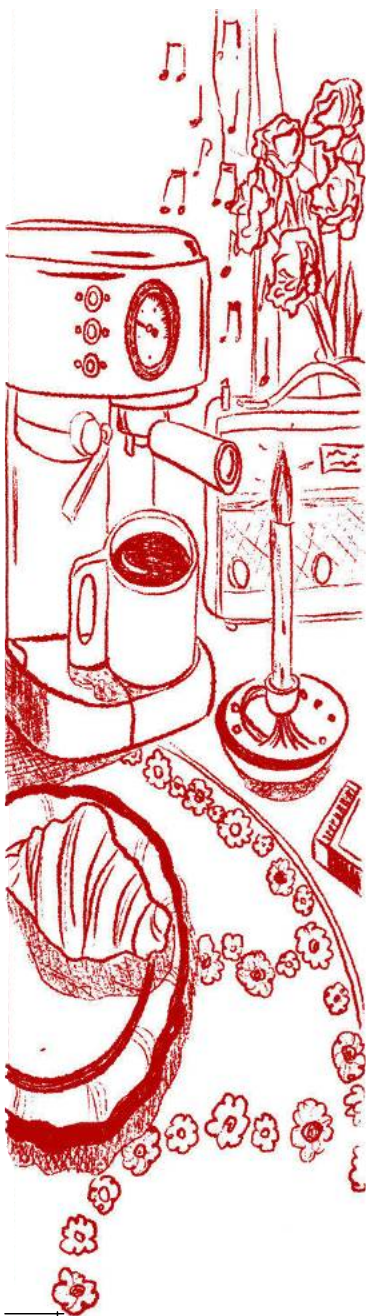
^G Z očí strh' sem ti fáč. ^{Dmi}

^F a pak tě tam nechal na pospas bylinám a dekám, ^{Ami}
^G od tebe hnala mě pryč vina má. ^{Dmi}

R2: Chtěl jsem se dívat jak vstáváš a jdeš,
 rovnáš si záda, čistí tě déšť,
 doufám, že na mě zapomeneš a na strachy taky. (x2)

Ještě jedno kafe (Robert Křesťan a Druhá tráva)

1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.
- R: Ještě jedno kafe bych si dal,
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák
a od přírody zběh
a místo písmen
učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem
a držet pospolu
a brada se mu třese,
když se nosí ke stolu.
- R:
3. Tvá sestra hádá z ruky
a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno,
co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic,
děvče s hlasem skrívana,
jen tvý srdce je jak moře -
samý tajemství a tma.
- R:

Ježci (Jaroslav Samson Lenk)

D
Když potkáte ježky, jdou většinou pěšky,
A7 Hmi Emi A7 D
nožičky maličký a tělíčka těžký.

Nejraděj maj z louky žízaly a brouky,
jablíčka nejedí, po těch mají pšouky.

G
Bušte do bubnů a do pián,
G
ježek není vegetarián,
F# Hmi
je to vlastně hrůza přátelé,
Emi A7
co on sežvejká a sežere.

Když potkáte ježky, jdou většinou pěšky,
zatím snad nedošli na vrcholek Sněžky.

G A7 D
Asi nemaj běžky.

G A7 D
A bez nich je to těžký.

Karavana mraků (Karel Kryl)

1. ^D Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
^G pod sluncem ^A sedlo ^{D A7} kožený,
^D pod sedlem kůň, pod koněm ^{Hm} moje boty rozbitý
^G a starý ^A ruce ^D sedřený.
 R1: ^{D7} Dopředu ^G jít s tou ^A karavanou ^{Hm} mraků,
^G schovat svou ^A pleš ^{Hm} pod stetson ^{Em A7 Hm Em} děravý,
^{Hm} [:jen kousek ^{F#} jít, jen chvíli, do soumraku, ^{Hm A7}
 až tam, kde svítí město, město bělavý:.]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 v tom městě nikdo nezdraví,
 šerif i soudce - gangstři, voba řádně zvolení
 a lidi strachem nezdravý.
3. Sto cizích zabíječů s pistolema skotačí
 a zákon džungle panuje, je je je
 provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
 a truhlář rakve hobluje.
- R2: V městě je rád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 [:může tě hrát, že nejseš na voprátce
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí:.]
4. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
 pod sluncem sedlo kožený,
 pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
 a starý ruce sedřený.
- R3: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 kde tiše dům a pušky rezaví,
 [:orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý:.]

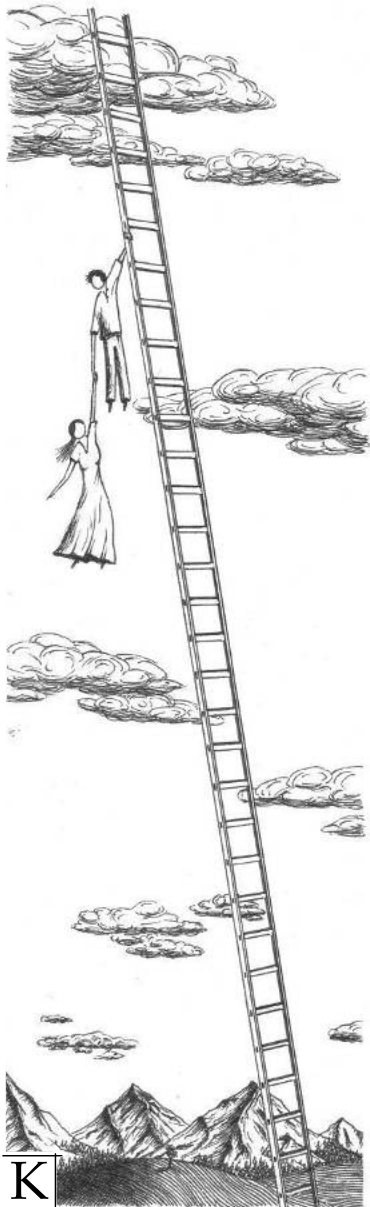
Kdyby se v komnatách (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

1. ^D K životu na zámku mám jednu poznámku
^G Je tu neveselo, je tu ^D truchlivo
 V ostatních královstvích nezní tak málo smích
 Není neveselo, není truchlivo
- R: ^{D7} Kdyby se v komnatách ^G běhoun ^D jak hrom ^{Emi A D} natáh
 A na něm akrobati začali kejklovati
 Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
 To by se krásně žilo, to by byl ráj
2. Kde není muzika, tam duše nařiká
 Tam je neveselo, tam je truchlivo
 Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
 Kde není neveselo, žádné truchlivo
- R:

Kdyby tady byla taková panenka (jihočeská lidová)

1. [:Kdyby tady byla taková panenka,
která by mě chtěla.:]
[:Která by mě chtěla syna vychovala,
přitom pannou byla.:]
2. [:Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti.:]
[:Ty by jsi mě musel kolébku dělati,
do dřeva netíti.:]
3. [:Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti.:]
[:Ty bys mi musela košiličku šíti,
bez jahel a nití.:]
4. [:Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití.:]
[:Ty by si mě musel žebřík udělati,
až k nebeské výši.:]
5. [:Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši.:]
[:Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu.:]

Když je v Praze hic (Ivan Mládek)

1. Když je v Praze abnormální hic,
chodím k vodě až do Měchenic,
měchenická plovárna má krásné okolí,
ještě krásnější než bazén v Praze čtyři Podolí.
Má milá tam se mnou chodívá,
chleba s máslem s sebou nosívá,
a když se jí šipka zdaří, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.
2. Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam s milou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme.
Neplavou tu žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem mi ukousnout dá.
3. = 1.

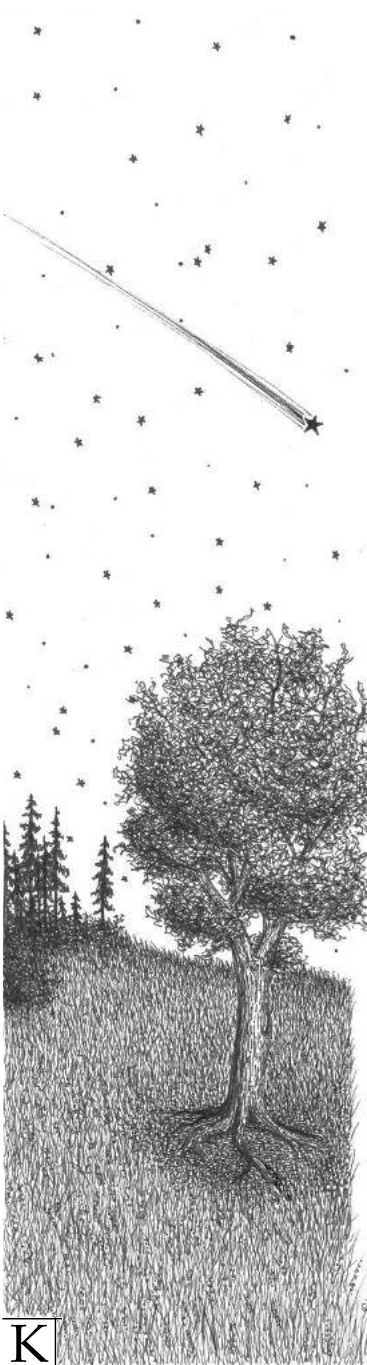
Když mě brali za vojáka (Jaromír Nohavica)

1. ^{Ami} Když mě ^C brali za ^G vojáka, ^C stříhali mě dohola,
^{Dmi} vypadal jsem jako ^{Ami} blbec,
^E jak ti ^F všichni ^G dokola, ^C -la, ^G -la, ^C -la,
^{Ami} jak ti ^E všichni ^{Ami} dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
 jak mám ^{Ami} správný ^E voják ^{Ami} být
 a svou zemi ^E chránit, ^{Ami} -ti, ^E -ti, ^{Ami} -ti,
 a svou zemi ^E chránit.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
 vzpomněl jsem si na svou milou,
 krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
 krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal
 plic,
 po chodbě furt někdo chodil,
 tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
 tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 protože mladá holka lásku potřebuje,
 tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
 tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho
 potkala,
 řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
 tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
 tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
 na shledanou, pane Fráňo Šrámk,
 písnička už skončila, -la, -la, -la,
 jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?
 No nic moc extra nebyla.

Kluziště (Karel Plíhal)

1. ^C Strejček ^{Emi} kovář, ^{Ami} chytil ^C kleště, ^{Fmaj7} uštípl ^C z ^{Fmaj7} noční ^G oblohy
 jednu malou, kapku deště, ta mu spadla pod nohy.
 Nejdřív ale chytil slinu, tak sáh' kamsi pro pivo,
 pak přitáhnul, kovadlinu a obrovský kladivo.
- R: ^C Zatím ^{Emi} tři ^{Ami} bílé ^C vrány ^{D7} pěkně ^G za sebou,
^{Fmaj7} kolem ^C jdou, ^C někam ^{D7} jdou, ^G do rytmu se kývají.
^C Tyhle ^{Emi} tři ^{Ami} bílé ^C vrány ^C pěkně za sebou,
^{Fmaj7} kolem ^C jdou, ^C někam ^{Fmaj7} jdou, ^C nedojdou, ^C nedojdou.
2. Vydal z hrdla, mocný pokřik, ztichlým letním
 večerem,
 pak tu kapku, všude rozstřík', jedním mocným
 úderem.
 Celej svět byl, náhle v kapce a vysoko nad námi,
 na obrovské mucholapce, visí nebe s hvězdami.
- R:
3. Zpod víček mi, vytrysk' pramen, na zmačkané
 polštáře,
 kdosi mě vzal, kolem ramen a políbil na tváře.
 Kdesi v dálce, rozmazaně, strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí dlaně, umazané od sazí.

Kometa (Jaromír Nohavica)

-
1. ^{Ami} Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
^{Dmi} zmizela jako laň u lesa v remízku,
^C v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
^{E7}
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- R: ^{Ami} O vodě, o trávě, o lese,
^{Dmi} o smrti, se kterou smířit nejde se,
^{G7} o lásce, o zradě, o světě
^C a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
^{E7} ^{Ami}
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: ...bude to písnička o nás a kometě.

Kozel (Jaromír Nohavica)

1. ^G Byl jeden pán, ten kozla ^C měl,
^D velice si s ním rozuměl,
^G měl ho moc rád, opravdu moc,
^C hladil mu fous na dobrou noc.
^D ^G
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázał kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.
Naná na ná, ...

Král a klaun (Karel Kryl)

Intro **C F C F C F G**

1. **G F C F C F C F C**
 Král do boje táh, do veliké dálky,
F C G7 C
 a s ním do té války jel na mezku klaun.
G F C F C F C F C
 Než hledí si stáh, tak z výrazu tváře,
F C G7 C
 bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
G7 C
 Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
D G7 F#7 G7
 místo zvonku cinkal brněním.
G F C F C F C F C
 Král do boje táh, do veliké dálky,
F C G7 C E F C D7
 a s ním do té války jel na mezku klaun.
2. Král do boje táh, a sotva se vzdálil,
 tak vesnice pátil a dobýval měst.
 Klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
 jak smývali v páře prach z rukou a krev.
 Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
 místo loutny držel v ruce meč.
 Král do boje táh, a sotva se vzdálil,
 tak vesnice pátil a dobýval měst.
3. Král do boje táh, s tou vraždící lůzou,
 klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
 Když v noci byl klid, tak oklamal strážce,
 a nemaje páže, sám burcoval lid.
 Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
 muži by však mlčet neměli.
 Král do boje táh, s tou vraždící lůzou,
 klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
4. Král do boje táh, a v červácích vlídných,
 zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun.
 Když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
 klaun tušení neměl jak zahynul král.
 Kdekdo křičel při té hrůze:
 "Inter arma silent musae,"
 krále z toho strachu trefil šlak.
 Klaun tiše se smál a zem žila dále,
 a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
 klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

Královna z Dundrum Bay (Nedvědi)

1. **Ami C G**
 Kdo ji prvně zřel, ten k ní zahořel,
C Ami G Am
 možná obdivem, možná víc.
Ami C G
 Její ladný krok, její oblý bok,
C F Ami
 nejhezčí ze všech krasavic.
C G
 [:Já šel na statek, hned si o ní řek.
C Ami G
 Tu chci mít, pane tu mi dej!
Ami G
 Divný jméno má, každý z nás ji zná,
C F Ami
 jako královnu z Dundrum Bay.:]
2. Bože rozmilý, my si užili,
 brzo nás v kraji každý znal.
 Jenže po pár dnech se ji zrychlil dech
 a já doktora zavolal.
 [:Dlouho stonala, než mi skonala,
 lehkou hlínu ji Pánbůh dej,
 vždyť to nebyla jenom kobyla,
 ale královna z Dundrum Bay.:]
3. Letos na jaře potkám koňáře,
 vede klisničku jako sen,
 zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
 a já stál jako přimrazen.
 [:Až mi v sobotu dají vejplatu,
 zeptám se zda je na prodej
 a pak budu pít na to, že smím mít,
 zase královnu z Dundrum Bay.:]

Kytka (Brontosauři)

1. ^DOtvírám ^Glásku na stránce ^D"rád",
^Apřišel jsem, milá má, něco ti dát ^D
 zeptat se, co děláš a jakej byl den,
 pohladit tvář, tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
 jestli má touha tě neporání,
 ty jsi tak jiná, pojd', ruku mi dej,
 s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou
 propletený prsty leží na kolenou,
 oči jako čert a malinkej nos
 ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

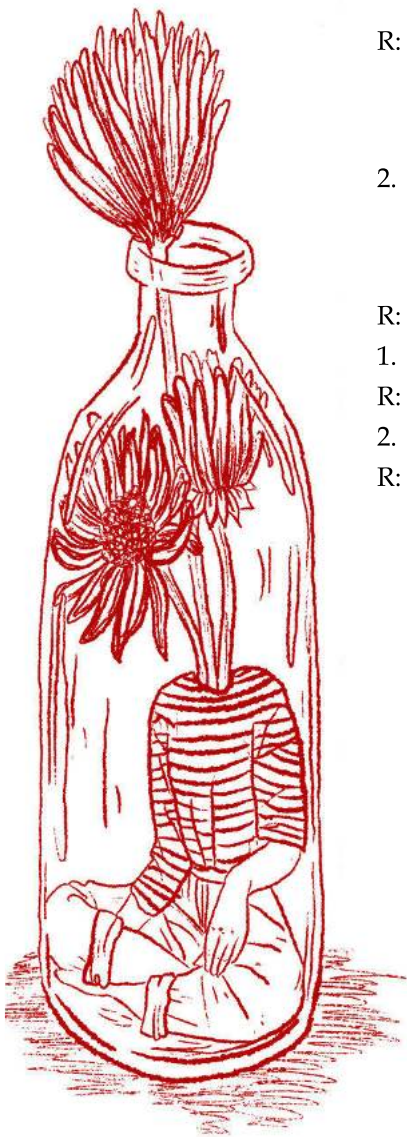
R:

1. *a zároveň 2.*

R: *a zároveň 1./2.*

2. *a zároveň 1.*

R: *a zároveň 2./1.*

Lachtani (Jaromír Nohavica)

R: ^C[:Lach, lach, ^{F C Ami}lach, lach.:]

1. ^CJedna lachtaní rodina ^{F C}
^{Ami}rozhodla se, že si vyjde do kina,
 jeli vlakem, metrem, lodí a pak tramvají ^{F C}
 a teď u kina Vesmír lachtají, ^{Ami G C}
 lachtaní úspory dali dohromady, ^{G C}
 koupili si lístky do první řady, ^{G C}
 táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu" ^{F C}
 a pro každého koupil pytlík arašídů, ó. ^{Ami G C}

R: [:Lach, lach, mmm, lach, lach, mmm.:]

2. Na jižním pólu je nehezky
 a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
 těšili se, jak bude veselo,
 když zazněl gong a v sále se setmělo,
 co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
 sních a mráz a sněhové mraky,
 pro veliký úspěch změna programu,
 dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R: [:Lach, lach, já-é, lach, lach, já-é.:]

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
 nevidaná zlost ho popadla
 "Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
 abych tady v kině mrznul jako turecký med,
 tady zima, doma zima, všude jen chlad,
 kde má chudák lachtan relaxovat?"
 Nedivte se té lachtaní rodině,
 že pak rozšlapala arašídů po kině, já.

R: [:Lach, lach, já-é, lach, lach, já-é.:]

4. ^CTahle lachtaní rodina ^{F C}
^{Ami}od té doby nechodí už do kina, lach, lach. ^{G C}

Láska má (Václav Neckář)

C
 Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
 Dmi Dmi7 G7
 láska má, to je svatební dar lesních skřítků,
 C
 láska má, to je hnízdo z teplé lidské dlaně,
 Dmi Dmi7 G7 C
 láska má, to je studánka, kam laně chodí pít.
 G Ami
 Láska brány otevírá a bdí i tam, kam vítr šel spát,
 D7 G
 nerezaví, neumírá a dobře ví, kam letí ten čáp.
 G7 C
 Dá ti okovů pár zlatých, takový schody do nebe zná,
 G Emi G Emi G Emi
 je to čaroděj, oči má sněhem zavátý, něžný dobroděj,
 G Emi Hmi G
 ach, ta velká láska nebeská, há á.
 Láska má, to je světlo v temnu beznaděje,
 láska má, to je závrať, v níž se věčnost chvěje,
 láska má, to je Boží dech na lidské skrání,
 láska má, to je chvíle, kdy se hvězdy sklání k nám.
 Tam, kde růže bílá září, klokočí, klope starej mlejn,
 každou slzu na tvé tváři promění v úsměv Lady Jane.
 Mercie, chérie, půlměsíc se nocí loudá
 a slavík zpívá d on-diri-don,
 to je štěstí chrám, pravé lásky rodná hrouda,
 ša-la-lí volám, zastavte čas, zhaste lampión, á-há.
 Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
 láska má, to je svatební dar lesních skřítků,
 láska má, to je Boží dech na lidské skrání,
 láska má, to je chvíle, kdy se hvězdy sklání k nám.
 (+ 1 tónu)
 D
 Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
 Emi Emi7 A7
 láska má, to je svatební dar lesních skřítků,
 láska má, to je Boží dech na lidské skrání, D
 láska má, to je chvíle, kdy se hvězdy sklání k nám.
 Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
 láska má, to je svatební dar lesních skřítků...

Lásko má já stůňu (Helena Vondráčková)

1. Emi Hmi
 Já, ač mám spánek bezesný,
 A H7 Emi
 mně včera sen se zdál.
 Hmi
 I když dávno nejsem s ním,
 A H7 C
 mně navštívil sám král.
 D G D
 R: Řekl: lásko má, já stůňu,
 Ami Emi
 svojí pýchu, já jen hrál.
 G7 C
 Kvůli vám se vzdávám trůnu,
 G D H7
 klenotů i katedrál.
 2. Ač den mám jindy poklidný,
 dnes nevím, kudy kam.
 Trápí mě sen ošidný
 a trápí mě král sám.
 R2: Řekl: lásko má, já stůňu,
 svojí pýchu, já jen hrál.
 Kvůli vám se vzdávám trůnu,
 G D G
 klenotů i katedrál.
 R2:
 R3: Řekl: lásko má, já stůňu,
 svojí pýchu, já jen hrál.
 Kvůli vám se vzdávám trůnu,
 G D E
 klenotů i katedrál.

Lilie (Karel Kryl)

Intro Ami E Ami E Ami E Ami E

1. ^{Ami} Než zavřel bránu, ^E oděš se do oceli a ^{Ami E} zhasil svíci,
^{Ami} bylo už k ránu, ^E políbil na posteli svou ženu ^{Ami} spící,
^C [:spala jak víla, ^G jen vlasy halily ji,
^{Ami} jak zlatá žíla, ^F jak jitra v ^E Kastilii,
^{Ami} něžná a bílá jak rosa na lilii, ^E jak luna ^{Ami E} bdící:.]
2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové
němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
[:polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami
třemi:.]
3. Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
[:s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče:.]

Lízátko (Ivan Mládek)

- * ^D ^{H7} ^{A7} ^D ^{Dmaj7}
Lízátko, já našel na zemi lízátko,
^{Hmi} ^{Fdim} ^{Emi} ^{H7}
někdo ho olízal drobátko
^{Emi} ^{A7} ^D ^{Esdim} ^{Emi} ^{A7}
a já se na něj nezlobím (nejsem žádná fajnovka).
- * To lízátko, lízal kluk, či malé robátko,
případně bacily v tom suchu a zimě
uhynuly zakrátko (dobře jim tak).
- *2 ^D ^{Ami7}
Nejlepší cukrátko je totiž lízátko,
^D ^{D7}
starého chlapa zanes do doby,
^G ^{H7} ^{Emi}
kdy byl ještě malé holátko.
^{A7}
(mám dneska, z pekla štěstí)
- * Lízátko, já našel na zemi lízátko,
pán za mnou má mě za prasátko
a já se na něj nezlobím.

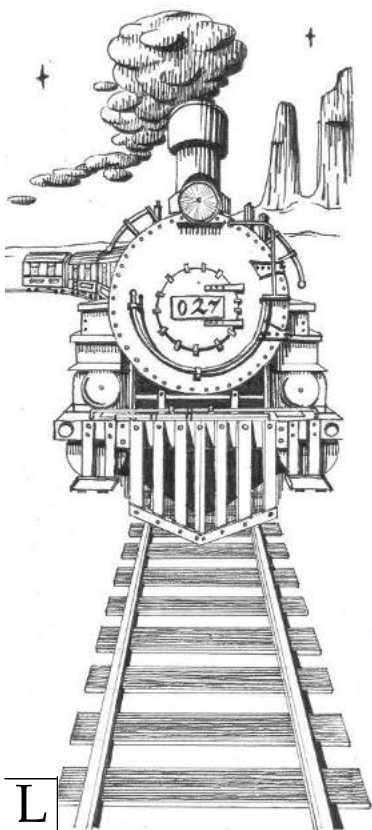
Lokomotiva (Poletíme!)

1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.
- R: Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří préríi jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé spojené státy.
2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
můžeme si takhle vždycky volat, když budeme
chtít.

- R: Každý příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit všude, kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se
popcornem,
já to každé večer spláchnu půlnočním expresem.

- R: Dětem dáme jména Jessie, Jared, Jack a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na
terasu.

- R: 3x
+ já a ty.

Magdaléna (Jelen)

capo II

Intro: G C C G

1. Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš?
Zápalkou škrtni jemně.
Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš?
zimou se celá třeseš, proč venku stojíš.
Pojď dál, prosím tě nenech se,
prosit se dál - nenech se!
óóó óóó
2. Sedíme na pavlači, přichází ráno,
tobě se lesknou oči.
Sedíme na pavlači, přichází ráno
a mně se hlava točí.
Pojď dál, prosím tě nenech se,
prosit se dál - nenech se!
- R: Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno, tvoje vlasy,
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli,
oblíkáš se, pročpak asi?
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí jsem sám.
3. Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
daleko od bolestí.
Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
možná nás čeká štěstí.
Pojď dál. Prosím tě nenech se.
Prosit se dál - nenech se!
- R: (x2)
R: Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno, tvoje vlasy, leží pod mou postelí
a i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi?
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
máš těžký srdce a mokré řasy.
Když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš,
nenech se! nenech se!

Maja (Nightwork)

Emi D C H
Maja, Maja, Maja, Maja...

1. Učení páni zkušení
C H
Já bych Vám rád teď podotknul
Nikdo z Vás nemá tušení,
že v dálce stojí malý úl
- R: Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,
malá uličnice včelka Mája
Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,
naše kamarádka včelka Mája...
2. Učení páni zkušení
Já bych Vám rád teď podotknul
Nikdo z Vás nemá tušení,
že v dálce stojí malý úl
- R: Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,
malá uličnice včelka Mája
Z něj každé ráno vylétává Mája,
Mája ja ja ja...
naše kamarádka včelka Má.....
Maja, Maja, Maja, Maja...

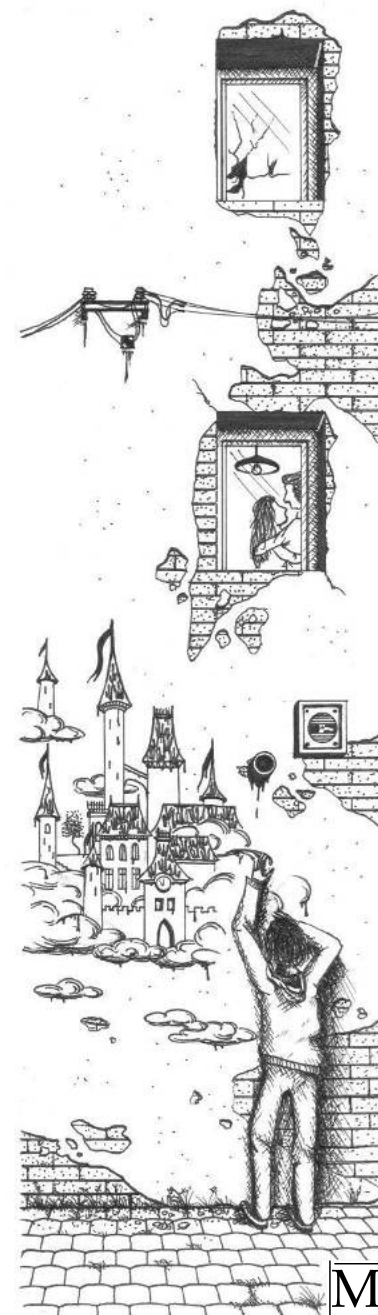
Malování (Divokej Bill)

Dm B C Dm
Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiný,
jak v kleci máš se, pro nevinný
B C Dm B
noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás dvou
C Dm B C Dm
Všechno hezký za sebou mám, můžu si za to sám,
B C
v hlavě hlavolam,
Dm B C Dm B
jen táta a máma jsou s náma, napořád s náma
C Dm B C
R: To je to tvoje malování vzdušnejch zámků,
Dm B C
malování po zdech holejma rukama
Dm B C
tě nezachrání, už máš na kahánku,
Dm B C
tě nezachrání, už seš na zádech,
Dm B C
je to za náma, ty čteš poslední stránku,
Dm B C
za náma, na zádech,
Dm B C
za náma, už máš na kahánku,
Dm B Gm Am
mezi náma, mi taky došel dech.....

Mezihra Dm B C Dm
Gm Am

R:

Dm B C Dm
Nesnaž se, náš se, řekni mi co je jiný,
jak v kleci máš se, pro nevinný
B C Dm B
noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás tří.

Mám jizvu na rtu (Jaromír Nohavica)

1. ^CJsem příliš starý na to abych věřil v revoluci,
^Ga svoji velkou hlavu těžko skryju pod kapucí.
^{Ami}A nechutná mi když se vaří předvařená rýže,
^Cv náprsní kapse nosím ^GVentinol na potíže.
^{Ami}Jak to tak vidím asi těžko projdu uchem jehly,
^Fa lesem, běhám tak, ^Caby mě vlci nedoběhli.
 * ^{Dmi}A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
^Ctak mám jizvu na rtu, když při mně stál. ^{G F G C G F G}
2. Sako mám od popílku, na kravatě saze,
 mé hrubé prsty neumí uzly na provaze.
 A když mi občas tečou slzy, hned je polykám,
 a tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.
 Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly,
 a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly.
- *
 3. Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy,
 nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý.
 V patnácti viděl jsem jak kolem jely ruské tanky,
 a v padesáti nechával si věštit od cikánky.
 A dříve, než mě přijme svatý Petr u komise,
 básníkům české země chtěl bych uklonit se.
- *
 4. V Paříži četl jsem si ruskou verzi l'Humanité,
 a z bible zatím pochopil jen věty nerozvité.
 V New Yorku chyt jsem koutek od plastových
 lžiček,
 ale nejlepší káva je v Hypernově U Rybiček.
 Trumfové eso v mariáši hážu do talónu,
 a chtěl bych vidět Baník, jak poráží Barcelonu.
- *
 5. Někteří lidi mají fakt divné chutě, ale
 já lásko má stále stejně miluju Tě.
 Když hážeš bílé křemenáče na cibulku,
 když zvedáš prst jako dirigentskou hůlku.
 A i když mě to táhne tam a Tebe občas jinam,
 na špatné věci pro ty dobré zapomínám.
- * ^G+ když při mě stál, ^{C G F G}on při mě stál. ^C

Máme jen sebe (Nedvědi)

1. ^{Ami}Ještě chvíli unavíme čas, máme jen sebe ^F
^Ga na nočním nebi budem hledat plamínky hvězd. ^{Ami}
 Tak dlouho jsme se hledali, tak dlouho, ty mně,
 já tebe,
 ještě jednou po pěšinkách těl budem se vést.
- R: ^FTisíckrát mi řekneš, že mě ráda máš,
^Cjá tobě tisíckrát až do nebe,
^{Dmi}zas mi hlavu na rameno něžně dáš,
^Evždyť víme - že máme jen sebe. ^{Ami}
2. Nekřičíme že nás doba bolí, vzdálení smutku,
 unešení neskutečnou láskou neznáme svět,
 po ovoci pozná se strom, a ty podle skutků,
 i smutek má své hranice a ví, že je jen teď.
- R:
 3. = 1.
 R:
 intro
 R:

Mamuti (Nezmaři)

1. ^D Přišel pravěk zas o něco dříve, ^{D7}
^G a s ním vítr přines' mamuty, ^D
^{Hmi} jejich dusot už je slyšet z dálky, ^{F#mi}
^G bude žrádlo na tudy. ^D
2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
pak přišel očekávaný den,
bylo slyšet těžkou tupou ránu,
už je tam, nemůže ven.
- R: ^{Hmi} Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti, ^G
^G kolem běhá hora masa, ^{F#mi} jó, to bude krása, ^{Hmi}
^G přežerem se zase k prasknutí. ^D
3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
kouká mu jen špička chobotu,
chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
časně ráno v sobotu.
4. Celej tejden ležíme a žerem,
nemáme už na nic náladu,
mastný brady tiše svítí šerem
a já toužím zase po hladu.
- R:

Marie (Tomáš Klus)

1. ^F Je den. Tak pojd' Marie ven. ^A
^B Budeme žít. A házet šutry do oken. ^C
^F Je dva. Necháme doma trucovat. ^A
^B Když nechtějí - nemusí. ^C Nebudem se vnucovat.
^F Jémine. Všechno zlý jednou pomine. ^A
^B Tak Marie. Co ti je? ^C ^F ^A ^B ^C
2. Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.
3. Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije.
Tak ádíjé.
4. Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.
- R: ^F Já mám Marie rád. ^A Když má moje bytí spád. ^B ^C
^F Býti věčně na cestách. ^A A k ránu spícím plícím. ^B
^C Život vdechovat. ^F Nechtěj mě milovat.
^A Nechtěj mě milovat. ^B Nechtěj mě milovat. ^C
Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A k ránu spícím plícím.
^C Život vdechovat. ^F ^A ^B ^C
5. Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prostě. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.
^F na na na... ^A ^B ^C ^F ^A ^B ^C
- R:

Medvědi nevědí (Ivan Mládek)

1. ^{Ami Dmi Ami E7}
Medvědi nevědí, že tůristi nemaj zbraně,
^{Ami Dmi E7 Ami E7}
až jednou procitnou, počítají si někde na ně.
2. ^{Ami Dmi Ami E7}
Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
^{Ami Dmi E7 Ami E7}
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.
- R: ^{G C}
Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
^{G7 C}
a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
^{G7 C}
medvědi je v městě vymění za zlaťáky,
^{F Cdim C A7 Dmi G7 C}
za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.
3. =1
4. =2
- R: +
za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

Mezi horami (Čechomor)

1. ^{Ami G Ami C G Ami}
[:Mezi horami, lipka zelená.:]
^{C G Ami G Ami}
[:Zabili Janka, Janíčka, Janka, miesto jeleňa.:]
2. [:Keď ho zabili, zamordovali.:]
[:Na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili.:]
3. [:Ej křížu, křížu, ukřížovaný.:]
[:Zde leží Janík, Janíček, Janík zamordovaný.:]
4. [:Tu šla Anička, plakat Janíčka.:]
[:Hned na hrob padla a viac nevstala,
dobrá Anička.:]
5. = 1.

Montgomery (Wabi Daněk)

1. ^D Déšť ti, holka, ^G smáčel ^{Emi} vlasy,
^{A7} z tvých očí zbyl ^D prázdný ^{A7} kruh,
 kde je zbytek tvojí krásy,
 to ví dneska jenom Bůh.
- R: Z celé jižní eskadrony,
 nezbyl ani jeden muž
 v Montgomery bijou zvony,
 déšť ti smežvá ze rtů růž.
2. Tam na kopci v prachu cesty,
 leží i tvůj generál,
 v ruce šátek od nevěsty,
 ale ruka leží dál.
- R:
3. Tvář má zšedivělou strachem,
 zbylo v ní pár těžkých chvil,
 proužek krve stéká prachem,
 déšť mu slepil vlasy jak jíl.
- R:
4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
 šeptá ho i listoví,
 lásku měl rád víc než život,
 to ti nikdy nepoví.
- R:

Morituri te salutant (Karel Kryl)

Intro ^{Ami} ^G ^{Ami}

1. ^{Ami} ^G ^{Dmi} ^{Ami}
 Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
^C ^F ^{G7} ^C
 a šedé šmouhy kreslí do vlasů.
^{Dmi} ^G
 [:A z hvězdných drah má šperk,
^C ^E
 co kamením se spíná
^{Ami} ^G ^{Emi} ^{Ami}
 a pírká touhy z křídel Pegasů.:]

Mezihra ^{Ami} ^G ^{Ami}

2. Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky, v pase staniol.
 [:A z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma,
 dvě křehké snítky rudých gladiol.:]
^G
 R: Seržante písek je bílý, jak paže Daniely,
^{Ami}
 počkejte chvíli, mé oči uviděly,
^G
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
^{Ami} ^{G7}
 seržante mávnou a budem zasvěceni.
^{Ami} ^E
 Morituri te salutant! Morituri te salutant!

Mezihra ^{Ami} ^G ^{Ami}

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
 a písek víří křídlo holubí.
 [:A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
 a zvedá chmýří, které zahubí.:]

Mezihra ^{Ami} ^G ^{Ami}

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka.
 [:Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
 a děsně velká bílá oblaka.:]

R:

Noc

Pralesy kopřiv, hvězdami bičované
k oknu dokořán. Vlahá srpnová noc
Sedím v okně s koleny u brady. Bdím.
Musím bdít. A chlad ze světnice mě tiskne
do teplých a vonných vosků tam venku.

František Hrubín
"Romance pro křídlovku"

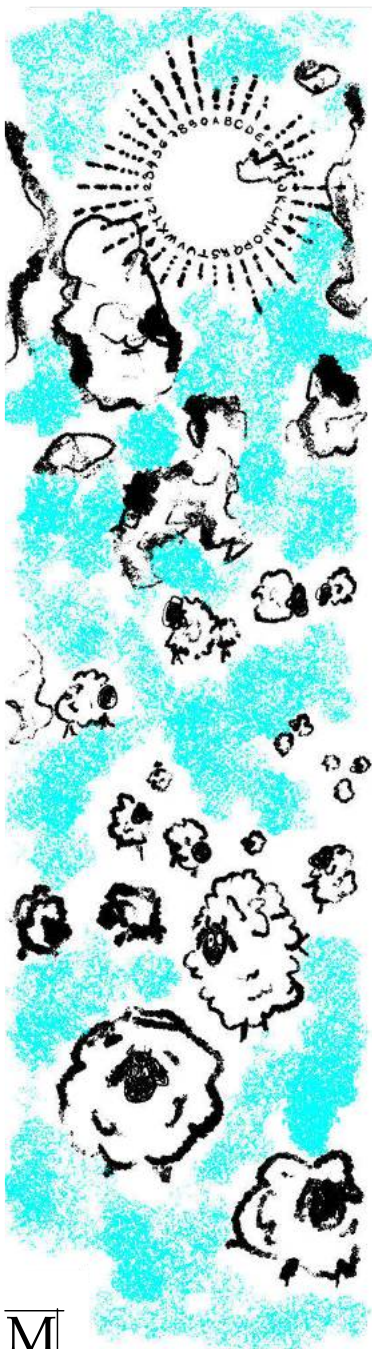
Již jedenáctá odbila,
a lampa ještě svítila,
a lampa ještě hořela,
co nad klekadlem visela.

Na stěně nízké světničky
byl obraz boží rodičky,
rodičky boží s děťátkem,
tak jako růže s poupátkem.

Byla noc, byla hluboká,
měsíček svítil z vysoka
a ticho, pusto v dědině,
vítr burácel jediné.

Karel Jaromír Erben
"Kytice"

Morseovka (Karel Plíhal)

1. ^{E F#7 H A H E}
Pámbů mi dal dárek, Tu nejhezčí z Klárek.
^{A C#mi}
Kvůli jejím očím kočár s panem kočím
^{A H E}
předěláme na kočárek.
^{C#mi Asmi C#mi}
R: Na nebi se pasou ovce...
^{C#mi H E A Asmi}
Co znamená v morseovce čárka tečka čárka?
^{A A/As A/F# H E}
Tak začíná, tak začíná, tak začíná Klárka.
2. Pámbů dělá zmatky. Náruč paní Katky
způsobila to že volám Pane Bože,
vem si svoji Kláru zpátky.
R: Noční šelma láká lovce...
Co znamená v morseovce čárka tečka čárka.
Tak začíná, tak začíná, tak začíná Katka.
3. Co mi zbejvá k stáru? Noční můry v denním báru.
Duševně jsem chorým pro lásku a pro rým.
Pane Bože, vrať mi Kláru.
R: Na nebi se pasou ovce...

Na kameni kámen (Nedvědi)

1. ^C
Jako suchej, starej strom,
^{Fmaj7}
jako všeničící hrom,
^C
jak v poli tráva
^{C Fmaj7}
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
^{Ami G C}
a čím víc, tím líp se mám.
^{Fmaj7}
R: Budem o něco se rvát,
^{Ami G}
až tu nezůstane stát
^C
na kameni kámen,
^{Fmaj7}
a jestli není žádnéj Bůh,
^{Ami G}
tak nás vezme země - vzduch,
^C
no, a potom amen.
2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.
- R:
3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.
- R: ^{C Ami G C}
Naj naj naj naj naj

Na Španělských schodech (Robert Křesťan a Druhá tráva)

1. ^B Na ^FŠpanělských ^{Es}schodech se stmívá,
^B a v ^Fzátylku ^{Es}světa zní zvon,
^B jsi ^Fnenápadná a ^Fnepůvabná,
^B ale ^Fchtívá jak ^{Es}Napoleon.
 R: ^{Es}Právě se ^Bprotrhly ^Fhráze.
^{Es}Právě ^Bteď ^Fnevím co s ^{Gmi}tím.
^{Es}Právě ^Bjsem ^Fzaplatil ^{Gmi}draze.
^{Es}Právě ^Bjsem ^Fzapálil ^{Es}Rím.
2. Vždycky jsem chtěl stavět lodě,
 a po mořích plout, s větrem snít:
 ta neodbytná a nenasytá
 touha se nepotopit.
- R: Právě jsem objevil Zemi.
 Právě jsem překročil Don.
 Právě jsem hýčkaný všemi.
 Právě já historión.
3. V sedanských blindážích sládne
 i náš hořký a ztracený svět:
 ta nedůtklivá a věčně živá
 nevůle odpovědět.
- R. Právě vzdal jsem se zlému.
 Právě tak vzdám se i vám.
 Právě jsem uvěřil všemu.
 Právě se připozdívá,
^{Es} ^Bpřipozdívá.

Nad stádem koní (Buty)

1. ^D Nad ^Astádem ^{Emi}koní
^G ^Dpodkovy ^Azvoní, ^{Emi}zvoní,
^G černý vůz ^Avlečou
 a slzy ^Gtečou a já volám:
2. Tak neplač, můj kamaráde
 náhoda je blbec, když krade,
 je tuhý jak veka a řeka ho splaví,
 máme ho rádi.
- R: ^C No tak co, ^Gtak co, ^Atak co.
3. Vždycky si přál, až bude popel
 i s kytarou, hou,
 vodou ať plavou, jen žádný hotel
 s křížkem nad hlavou.
4. Až najdeš místo, kde je ten pramen
 a kámen co praská,
 budeš mít jisto, patří sem popel
 a každá láska.
- R:
5. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
 černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám:
6. ^D ^A ^{Emi} ^G ^D
^D ^A ^{Emi} ^G ^D
 vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody,
 vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy
 (3x)

Nechte zvony znít (Marta Kubišová)

Intro **C7 F C F C**

1. Bez Tebe mám jenom chvíli dlouhou,
naplněnou spoustou divnejch snů.
V nich starý kostel modlí se mou touhou
a já prosím, nechte zvony znít.
2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
vypívat v ní samotu mých dnů.
Ty naučils mě polovinu pouhou
a já prosím, nechte zvony znít.
- R: Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
jen zvony ví, co bude dál.
3. Přijde jednou skladatel a básník,
který umí sto divnejch snů žít.
Má píseň bude růst jak křehkej krápník
[a já prosím, nechte zvony znít:]

Mezihra

R:

4. =3
+ a já prosím, nechte zvony znít.

Nina (Tomáš Klus)

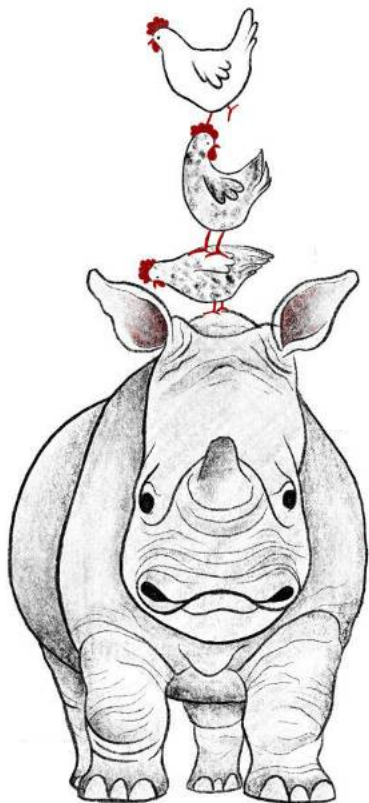
1. Dnes v noci jsem ze spaní křičela tvoje jméno,
já vím, že nejsi rád, ale nejde zapomenout,
jak při každém slově přivíráš víčka.
Prosím, vyslyš moji zpověď, už jsme starý na psaníčka.
2. Jsem bytost z vodních par, živa jenom z tvého dechu,
já vím, že nejsi rád a že je ti to k vzteku,
chci ti všechno říct a pak se někam schovat,
třeba pochopíš, jak je těžké nemilovat.
3. Zase zrychlil se mi dech, jak maratonským běžcům,
co je to za příběh bez lásky, bez milenců,
nemáš slov, patrně všechna patří jiným,
prosím, proměň je s nimi ve snech v gesta i v činy.
4. A já tu zůstanu, ztracené malířské plátno,
třeba se vrátíš a já zas nechám se napnout,
prosím, maluj mě, tvoř k obrazu svému,
nech mě shořet, už nikdy o nás nemluv.
- R: Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,
jsi ten, kdo vchází nepozván,
jsi zvuk, když padnou mi na retы slzy múz.
Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,
ačkoli nechci, jsi ve mně uschován,
jsi zvuk, když padnou mi na retы slzy múz.
5. Až splynu se vzduchem, nechám rozplakat nebe,
budu vším tím, co lidi k propasti svede,
budu krysařovou flétnou a ozvěna v tvé duši,
pak ptáci tiše vzlétnou, by nedali tušit.
6. Že se nebe nakloní a zatřese světem,
tvé černé svědomí poprvé promluví k obětem
nerovných bojů tvé sebestředné války,
srdečních nepokojů, cos pozoroval z dálky.

R:

Nosorožec (Karel Plíhal)

1. ^{Ami} Přivedl jsem domů Božce ^{Dmi} nádhernýho ^{Ami} nosorožce,
^{Dmi} originál ^{Ami} nosorožce, ^{D#dim} koupil jsem ho ^E v hospodě.
^{Ami} Za dva rumy a dvě vodky ^{Dmi} připadal mi ^{Ami} velmi
krotký,
^{Dmi} pošlapal mi ^{Ami} polobotky, ^E ale jinak ^{Ami} v pohodě.
^{Dmi} Vznikly ^{Ami} menší ^E potíže ^{Ami} při nástupu do zdviže,
^{Dmi} při výstupu ^{Ami} ze zdviže ^{D#dim} už nám to ^E šlo lehce.
^{Ami} Vznikly ^{Dmi} větší ^{Ami} potíže, když Božena ^E v neglizě,
^{Dmi} když Božena ^{Ami} v neglizě ^{D#dim} řvala, že ho ^E nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho
tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohem, pak mi řekla:
padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím
na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
3. ^{Ami} Tak tu sedím se ^{Dmi} sousedem, ^{Ami} s nosorožcem a
s medvědem,
^{Dmi} nadáváme ^{Ami} jako ^E jeden ^{Am} na ty naše slepice.

Okno mé lásky (Olympic)

1. ^A Kdo tě ^D líbá, když ne já, ^{capo II}
^A kdo tě ^D hlídá, když ne já,
^A okno v přízemí je ^G zavřené i ^D dnes, ^A lásco má.
2. Kdo ti zpívá, když ne já,
kdo tě mívá, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, lásco má.
- R. ^{F#mi} A v jeho lesku ^E vidím ^D přicházet
^{F#mi} sebe ve věku ^E patnáct let ^D
^{F#mi} a znovu ^E říkám ^D spoustu něžných vět:
^A Ty, ^D já, ^A jsme ^D my, ^A my a ^E náš ^D je svět.
3. Kdo tě budí, když ne já,
kdo tě nudí, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, lásco má.
- R:
4. Kdo tě hladí, když ne já,
kdo tě svádí, když ne já,
kdo tě zradí, když ne já.
^A Ty, ^D já, ^A jsme ^D my, ^A my a ^E náš ^D byl svět.
- + ^A Ty, ^D já, ^A jsme ^D my, ^A my a ^E náš ^D byl svět.

Okoř (lidová)

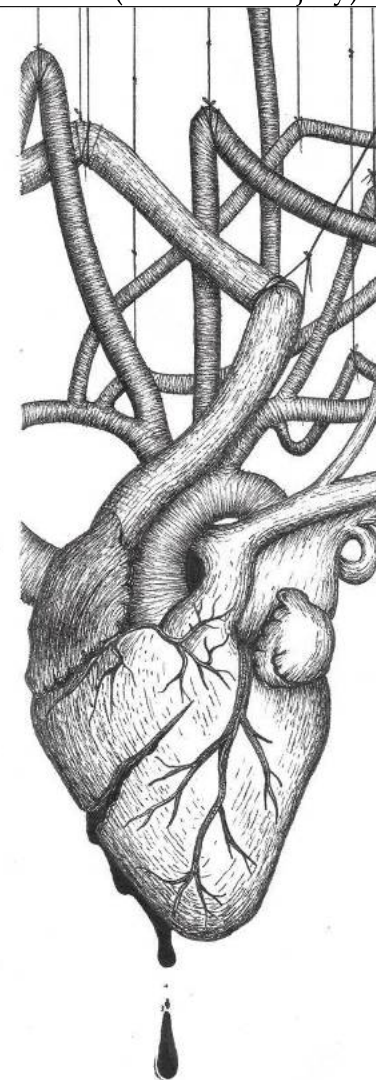
1. ^D Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
^{A7} roubená je stromama. ^D
^D Když jdu po ní v létě, samotný na světě,
^{A7} sotva pletu nohama. ^D
^G Na konci té cesty trnité, ^D
^E stojí krčma jako hrad, jako hrad. ^{A7}
^D Tam zapadlí trampí, hladoví a sešlí,
^{A7} začli sobě notovat. ^D
R: ^D Na hradě Okoři světla už nehoří, ^{A7}
^D bílá paní šla už dávno spát. ^D
^D Ta měla ve zvyku, podle svého budíku, ^{A7}
^D o půlnoci chodit strašit. ^D ^{D7}
^G Od těch dob, co jsou tam trampové, ^D
^E nesmí z hradu pryč, z hradu pryč. ^{A7}
^D A tak zatím v podhradí se šerifem dovádí, ^{A7}
^D on jí sebral od komnaty klíč. ^D
2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostinci, v kostinci.
Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

Otevřená zlomenina srdečního svalu (Wanastovi Vjegy)

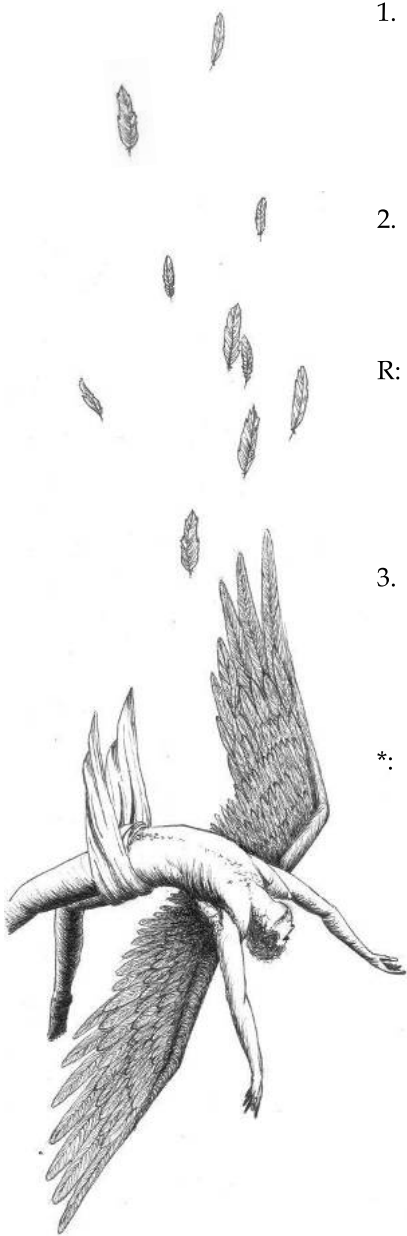
1. ^G Jsem jako vítr kterej zfoukne pírkó ze tvejch dlaní,
^D špínu jedný noci, jako hygiena ranní
^{Ami} velká voda slzí, který spláchnou noční hříchy,
^C tamburíny zvoní k operaci míchy ^{Eb}
2. Narovná ti páteř, poškrábu ti záda,
pofoukám ti srdce, zrada kamaráda
lásky účel světi prostředky a smetí,
špínu jedný noci, který neuletíš...
3. Otevřená zlomenina srdečního svalu,
trápení a kocovina, vůně tvýho žalu
vypustíš svou hříšnou duši do slanýho moře,
neumírej děvče moje, chci ti říct, že
^G Ohořelou károu chtěl bych dojet ke hvězdám, ^D
^{Ami} který svítily z tvejch očí dřív než červotoči ^C
se do tvýho srdce daj, hm hm
V ohořelým autě už dva měsíce nedejchám,
sám se svojí vinou, už nikdy nechci jinou, ^C
^F už asi nedoufám. ^D
4. Pláčem solíš otevřený rány, co se hojí,
tvoji krev i tělo přijímám pod obojí
stejný lidi se soumrakem mají stejný stíny,
zmizelas jak před přízrakem, padám do hlubiny
5. Tvůj pramínek vlasů zaliju včelím voskem,
koukám na tu krásu a nechápu to mozem
to, co jsi mi dala, já nikomu už nedám,
tak mi řekni, má opičko, proč tě marně hledám
6. = 3.

R:

Padlý anděl (Žalman & spol.)

1. Jdu svítáním a můj spánek prohrál souboj s trápením
a jarní déšť začal kreslit do mé tváře znamení
máš křídla už zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý brečí tu sám do kamení.
2. Jdu svítáním, zdá se mi, že sny ulétly podél cest,
že čím dál víc přátel umírá jak stromy, co maj' kvést,
vidím křídla jen zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý do kaluží tu roní déšť.
- R: Polámaná křídla bílá, domov racků toulavých
je dávněj úděl závětí,
přilétli až z Atlantidy, křičí na všech nárožích,
ke sluncím vzlétnou vzápětí.
3. Jdem svítáním, jenom v dálce svítí známé souhvězdí,
na zápraží čeká bílej vůz a dívka v podloubí
a najednou křídla má zmáčená, chtěl by jen létat
a žít, ó,
z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevyhloudí.
- *: A tak jako on křídla má zmáčená,
chtěla by jen létat a žít, ó,
z lásky anděl padlý na dívkách už neloudí lásku,
z lásky anděl padlý pohladit chtěl jenom
polámaná křídla bílá ...

Panenka (Poutníci)

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.
- R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.
- R:

Pěkná, pěkná, pěkná (Janek Ledecký)

Intro A Hmi7 A Hmi

1. ^A Pro tvůj dech ^{Hmi7} já skočím ^A po zádech ^{Hmi7}
^A z mostu, ^{Hmi7} co střídá ^A jména, ^{Hmi7}
^A pro tvý vlasy ^{Hmi7} vstoupím ^A do armády ^{Hmi7} spásy,
^{Cmaj7} ať padne ^E měna, ^{A Hmi7} jsi tak ^{A Hmi7} pěkná, ^{A Hmi7} pěkná,
^{A Hmi7} pěkná.
2. Pro tvůj hlas chvíli pozastavím čas,
 mám v Greenwichi svý známý,
 pro tvý nohy najdu v sobě skrytý vlohy,
 nejsou to fámy, jsi tak pěkná, pěkná, pěkná.

Mezihra

3. Pro tvůj nos po žhavým uhlí bos
 já přejdu tam a zpátky,
 pro tvůj smích v létě opatřím ti sních,
 noci jsou krátký a ty pěkná, pěkná, pěkná.
- R: ^D Možná, ^{Emi7} že vrásky ^D nezastavím ^{Emi7}
^D a stříbrem ^{Emi7} vlasy ^D ti ztěžknou ^{Emi7}
^D a cizí krásky ^{Emi7} dobudou ^D Řím, ^{Emi7}
^{Fmaj7} budou ^{G6} ho drancovat, pálit a milovat.
- * ^A I kdybych ^{Hmi7} vzplál ^A jak pochodeň, ^{Hmi7} nikdy ^{A Hmi7} nezapomeň, ^{A Hmi7}
^{Cmaj7} pro mě ^E seš dál ^{A Hmi7} pěkná, ^{A Hmi7} pěkná, ^{A Hmi7} pěkná,
^{Cmaj7} zůstaneš ^E dál ^{A Hmi7} pěkná, ^{A Hmi7} pěkná, ^{A Hmi7} pěkná.

Pijte vodu (Jaromír Nohavica)

- R: ^G [:Pijte vodu, ^D pijte ^G pitnou vodu,
 pijte vodu a ^G nepijte ^D rum!:]
1. ^G Jeden smutný ^D ajzboňák ^G
 pil na ^D pátém ^G nástupišti ^D ajrkoňák.
^G Huba se mu ^D slepila ^G
 diesellokomotiva ^D ho ^G zabila.
- R:
2. V rodině u Becherů becherovku
 pijou přímo ze džberů.
 Proto všichni Becheři
 mají trable s játrama a páteří.
- R:
3. Pil som vodu značky Gorbačov,
 potom povedal som všeličo a volačo.
 Vyfasol som za to tri roky,
 teraz pijem chlórované patoky.
- R:
4. Jestes my chłopci z Warszawy,
 chodime pociagem za robotou do Ostravy.
 Štery litry vodky i mnuzstvo piv,
 bardzo fajny kolektiv.
- R:
5. Jedna paní v Americe
 ztrapnila se převelice.
 Vypila, na ex rum,
 poblila jim Bílý dům.
- R:

Písek (Nezmaři)

1. ^{Ami D G E7} Jako písek přesíváš mě mezi prsty, ^{capo III}
^{Dmi E7 Ami G C} stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
^{Dmi G} [:ani vodu nepřeliješ sítem,
^{C Emi Ami} někdy je strašně málo chtít, ^(Ami E7 Ami)
^{Dmi E7 Ami G C} já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.:]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
 zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
 [:kolik času nám to ještě schází,
 nebo je všečen dávno pryč,
 a za čím se to vlastně máme stále hnát?:] ^(F)
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
 vím, že se leccos těžko obchází,
 [:radši zkusím někde jiný příběh,
 který bude lepší konec mít,
 ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.:]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
 ani vodu nepřeliješ sítem,
 někdy je strašně málo chtít,
 já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou.

Pocity (Tomáš Klus)

- Intro ^{C G Ami F G D Emi C} ^{capo V}
1. ^{C G G D} Z posledních pocitů
^{Ami Emi F C} poskládám ještě jednou úžasnou chvíli
 Je to tím, že jsi tu,
 možná tím, že kdysi jsme byli Ty a já,
 my dva, dvě nahý těla,
 tak neříkej, že jinak si to chtěla,
 tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic
2. Stala ses do noci
 z ničeho nic moje platonická láska
 unaven, bezmocný,
 usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
 A ranní probuzení
 a slova o štěstí, neboj se to nic není
 Pohled a okouzlení,
 a prázdný náměstí na znamení.
- R: Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš,
 snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět
 a druhejm závidíš, a v očích kapky slané vody
 zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.
3. Jsi anděl, netušíš.
 Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
 A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
 Říkej si o mně, co chceš.
 Já jsem byl odjakživa blázen.
 Nevím, co nechápeš,
 ale vrať se na zem.
- R:
4. = 1.

Pod dubem, za dubem (Jaroslav Uhlíř)

- R: ^{Ami} Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
^E pod dubem, za dubem - tam tě voškubem. ^{Ami G}
1. ^C Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
^G loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.
^C My řekneme: "Ruce vzhůru" a hned máme peněz
fůru,
^G žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo. ^{C E7}
- R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.
2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem
kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!
Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.
- R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.
3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vši osvětě.
Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Podvod (Nedvědi)

1. ^{Emi} Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám, ^{Ami}
^D hraju si písničky tvý, co jsem ti psal, ^G
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc
^{Ami} připomíná, ^{Ami/C}
^{Emi} půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál? ^{H7}
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc
připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R: ^{Ami} Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem
s tebou,
^{Emi} ti říct, že už ti nezavolám,
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy ^D
^G podved jsem všechno, o čem doma si sníš, ^{H7}
^{Emi} teď je mi to líto. ^{Emi} ^{Ami}
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc
připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R: (x2)

Popelka (Xindl X)

Intro Ami F C G Ami F G Emi C G D Emi C D ^{capo V}

1. Už zase skončil flám, do vodky džus ti dám
a pak ti spočítám nový ztráty.

Úsměv si namaluj, i kdyby nebyl tvůj,

vždyť co ti zbejvá, než se mi smát.

Popelko mejdanů, co snídá v županu
a nechce tancovat podle táty.

Víš dobře kudy jde, tak ať tě nemine,
víš, že zázrak prej se smí stát.

R: Popel a hrách, a hry, co se nedají vyhrát

než s velkejma ztrátama.

Popel a hrách, kdo ví, s kým Popelko půjdeš spát.

Holubi odlítli, přeber si to sama,

přebes si to sama..

2. Žiješ na kolejích, všichni tě milují,
krom toho, kdo chybí ti teď nejvíc.
Ten, co mu utíkáš, neboť mu zazlíváš,
že tě měl tak trochu moc rád.
Jsi místní Popelkou, hraješ si na velkou,
každou noc vyzkoušíš novej střevíc.
Než ze sna procitáš, půlnoc je odbítá,
kočár dávno ztratil se v tmách.

R:

3. Žiješ na kolejích, vlaky už odjely
a město polyká dětský stíny.
Pod vokny napad sníh a lidi v ulicích,
jsou tak prázdný, až se chce řvát.
Si diva z divanu, sedáš si na vanu
a smeješ se pod vočí černý splíny.
Víš dobře kudy ne, nebe tě nemine,
tak proč bejváš tak nejistá.

R: +přebes si to sama

Pověste ho vejš (Michal Tučný)

R: Pověste ho vejš, ať se houpá, ^{capo II}

pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá,
že tu byl nezvaný host.

1. Pověste ho, že byl jinej,
že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej
a tak trochu dobrodruh.

2. Pověste ho za El Paso,
za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád a že se uměl smát i vám.

* Nad hlavou mi slunce pálí,
konec můj nic neoddálí,
do mých snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3. Pověste ho za tu banku,
v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel
na jednom místě stát.

R:

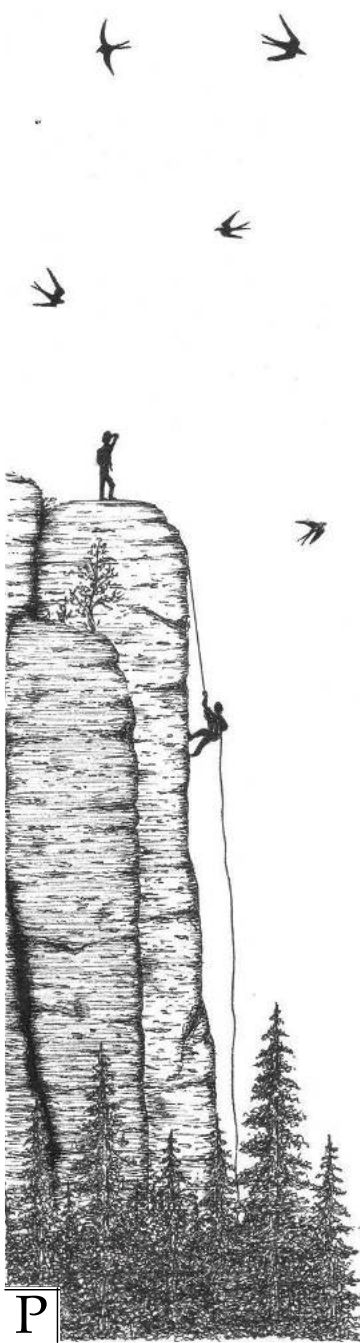
4. Pověste ho za tu jistou,
který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou,
a tak dělal spoustu chyb.
5. Pověste ho, že se koukal
a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

Prachovské skály (Ivan Mládek)

1. ^{Ami} Zavři svoje oči, ^{A7} Hano, rozvázalo se ti lano.
^{Dmi} Padej trochu doprava, ^{H7} pod námi jde výprava.
^{E7} Buch, ^{Ami} tentokrát to dobře dopadlo.
^{H7} Zahrálas jen ^{E7} turistům ^{Ami G7} hrozné divadlo.
- R: ^C Co bychom se báli na ^{G7} Prachovské skály
^C dudlaj, ^{G7} dudlaj, ^{C G7} dá
^C Do Českého ráje ^{G7} cesta ^C příjemná je
^C dudlaj, ^{G7} dudlaj, ^{C C7} dá
^F Horolezci, ^C horolezkyně, horolezčata,
^{D7} nelezte na ^{G7} skálu co je ^{G7} hodně špičatá.
^C Spadnete do ^{G7} písku a ^C svou ^{C7} rodnou ^{C7} vísku
^{G7} nespátříte ^C více, ^{C7} dudlaj dá.
2. Je mi podezřelé, Hano, že ti povolilo lano.
 Že jsi něco vypila? Málem jsi se zabila!
 Ach, příště, než tě vezmu do věží
 foukneš si do balónku, on tě prověří.

R:

Pramínek vlasů (Jiří Suchý, Jiří Šlitr)

1. ^{A7} Když měsíc rozlije světlo své po kraji
^D a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
^{Hmi} pramínek vlasů jí ^{Emi A7} ustříhnu potají.
^D Komu? ^{G7} No přece ^D té, kterou mám rád.
2. Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
 já blázen pod polštář chci si ho dát,
 ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- R: ^{C7} O sny mě připraví ^D teprve svítání,
^{C7} zpěv ptáků v ^D oblacích a ^D modré nebe,
^{G7} od vlasů, ^D jichž jsem se ^D dotýkal ve spaní,
^{B7} nový den ^{A7} nůžkama ^{A7} odstříhne tebe.
3. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
 zbude tu po tobě pramínek vlasů,
 já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
^D je totiž ^{G7} neděle a ^D mám dost času,
^{Hmi} je totiž ^{Emi A7} neděle a ^D mám dost času.

Pribeh nekonci (Studio musicians)

Intro E A E A

1. ^E Tisíc krokov ^A od spomienok ^H
^{C#mi} som len kúsok ^H od môjho ^A sna
^H mám chvíľu ^{C#mi} pokým ^{A E} sa nepopalim
^A Nosím dosud ^H stejný ^A jméno
^{C#mi} svoboda ^H je ^A príjemná
^H mou story ^{C#mi} každý ^{Hsus4} zná ^H jen z dá ^{C#mi} li
 * ^{F#mi} Viem byť ^{C#mi} blázon ^A rátať ^{E/G#} s tým ^{Hsus4}
^A no bránu ^{C#mi} k svojmu ^A kľúču ^{E/G#} už ^H viac ^{Hsus4} nestratím
 R: ^{C#mi} Ved' príbeh ^A nekončí, ^H ja ďalej ^H hrám
^E a padám ^{Hsus4} viac ^H než ^{C#mi} vstávam,
^{C#mi} svoju ^A dušu ^H dám ^{Hsus4} na ^H miskú ^H prázdnych ^H váh.
^{C#mi} Ještě ^{H/D#} nekončím, ^H já ^H jedu ^H dál
^E a ^A rvu ^A se ^A za ^{E/G#} svý ^H práva
^E a ^E nosím ^E štěstí ^E své ^E po ^E kapsách.
 2. Nechej ^E trable ^E na ^E pozítří
^E i když ^E svět ^E má ^E tě ^E v ^E mířidlách
^E dým ^E snů ^E si ^E lačně ^E vtáh ^E je ^E to ^E síla
^E Keď ^E je ^E ticho ^E chce ^E to ^E výkrik
^E tvoja ^E pieseň ^E zvíří ^E prach
^E tí ^E ktorí ^E majú ^E strach ^E sa ^E mýlia
 * ^E Bloudění ^E je ^E víc ^E než-li ^E cíl ^E (bloudění ^E je ^E víc ^E než-li ^E cíl)
^E tak ^E ať ^E mé ^E klopýtání ^E trvá ^E o ^E to ^E dýl.
 R:

3. ^A Aj keď ^{H/A} nás ^{C#mi} dráhy ^A ciest ^{E/G#} raz ^E rozdelia,
^{F#mi} boli ^H chvíľu ^{C#mi} z nás ^H tu ^H priatelia,
^{F#mi} pri ^H tebe ^{C#mi} rád ^A som ^E vždy ^E stál.
^H Písne ^{C#mi} náhlé ^H jsou ^H už ^H dávno ^H pryč,
^A v ^H mých ^{C#mi} vzpomínkách ^H budú ^H čím ^H dál ^H víc,
^A naše ^H tóny ^H zní ^H tu ^H dál.
 R: ^{D#mi} Môj ^H príbeh ^H nekončí, ^{F#} ja ^{C#sus4} ďalej ^{C#} hrám
^{F#} a ^{C#} padám ^{C#} viac ^{C#} než ^{C#} vstávam,
^{D#mi} svoju ^H dušu ^{C#sus4} dám ^{C#} na ^{C#} miskú ^{C#} prázdnych ^{C#} váh.
^{D#mi} Ještě ^{C#/F} nekončím, ^H já ^H jedu ^H dál
^{F#} a ^H rvu ^H se ^H za ^H svý ^H práva
^{F#/A#} a ^{C#} nosím ^{D#mi} štěstí ^{C#} své ^{C#} po ^{C#} kapsách
^H a ^{F#/A#} nosím ^{C#} štěstí ^{F#} své ^{F#} po ^{F#} kapsách.
^H jééé ^{F#} éé ^H éé ^{F#} ...po ^{F#} kapsách.

Proklínám (Janek Ledecký)

1. ^{Ami} Prázdej byt je jako past, kde ^F růže ^{Dmi} uvadnou, ^{C G}
^{Ami} ^F potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou, ^{Dmi} ^G
^C ^{Ami} ^F píšeš, že odcházíš, když den se s nocí ^{C G} střídá,
^{Ami} ^F vodu z vína udělá, kdo ^{Dmi} dobře ^G nehlídá.
- R: ^C ^G ^{Ami} ^F ^C Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
^G ^{Ami} ^F tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
^C ^G ^{Ami} ^F ^C sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,
^G ^{Ami} ^F ^C na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.
2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den, když se stmívá,
stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád,
sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou
zdání,
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.
- R: ^C ^G ^{Ami} ^F ^C Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
^G ^{Ami} ^F tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
^C ^G ^{Ami} ^F ^C sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,
^G ^{Ami} ^F ^C na ústa mříž, oči oslepnou, zůstaneš sám,
^G ^{Ami} ^F ^C sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,
^G ^{Ami} ^F ^C na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

Proměny (Čechomor)

1. ^{Ami} ^G ^C Darma sa ty trápíš můj milý synečku,
^{G C} ^{E7} ^{Ami} nenosím ja tebe nenosím v srdéčku.
^{G C} ^{G4 C} ^{Dmi} ^{E7} ^{Ami} A já tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
2. Copak sobě myslíš má milá panenka,
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.
3. A já sa udělám malú vevereckú,
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
4. A já chovám doma takú sekéreckú,
ona mi podetne dúbek i jedličku.
A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.
5. A já sa udělám tú malú rybičku,
a já ti uplynu preč po Dunajíčku.
Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
6. A já chovám doma takovú udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece bu-deš má lebo mi tě Pán Bůh dá.
- Mezihra:
7. A já sa udělám tú velikú vranú,
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
8. A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi,
a já budu lidem svítiti na zemi.
Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.
10. A sú u nás doma takoví hvězdári,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
[:a ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.:]

Ptáčata (Brontosauři)

1. ^D Na kolejích stála a za uchem květ,
^G vlasy trávou zavázaný,
^{A7} s kytarou na zádech, ^D strun už jen pět,
^D hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
 hnízda hledaj', neví, co dál,
 vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
 za tejdén jsem u trati stál.

R: ^G Víš, holky těžší to maj',
^{Emi G} víš, ^D holky těžší to maj'.

Mezihra

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
 vždycky smála se a začala hrát
 o potocích v trávě a o znamení,
 co lidi uměj' ze zloby dát.

R:

4. =1.

capo I

Ráda se miluje (Karel Plíhal)

R: ^{Ami} ^G ^C ^F ^{Emi} ^{Ami}
 Ráda se miluje, ráda jí,
 ráda si jenom tak zpívá,
 vrabci se na plotě hádají,
 kolik že času jí zbývá.

1. ^F ^C ^F ^C ^E
 Než vítr dostrká k útesu
 tu její legrační bárku
^{Ami} ^G ^C
 a Pámbu si ve svém notesu
^F ^{Emi} ^{Ami}
 udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii,
 a to hned na první stránce,
 že naše duše nás přežijí
 v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky,
 tam, kde se ozvěna tříští,
 sedí šnek ve snacku pro šneky
 snad její podoba příští.

R:

Rána v trávě (Žalman & spol.)

capo III

- R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
a při chůzi tělem sem tam kýval,
před sebou sta sáhů.
1. Poznal Moravěnkou krásnou a vínečko ze zlata,
v Čechách slávu muzikantů, umazanou od bláta.
- R:
2. Toužil najít studánečku, a do ní se podívat,
by mu řekla: proč holečku, musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila: to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, měl ses' jindy narodit.
- R:
- + před sebou sta sáhů, před sebou sta sáhů.

Rodné údolí (František Nedvěd)

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.
- R: Ja volám nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
Ja volám nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.
2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik Arád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.
- R:
3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.
- R:

Rosa na kolejích (Wabi Daněk)

capo II

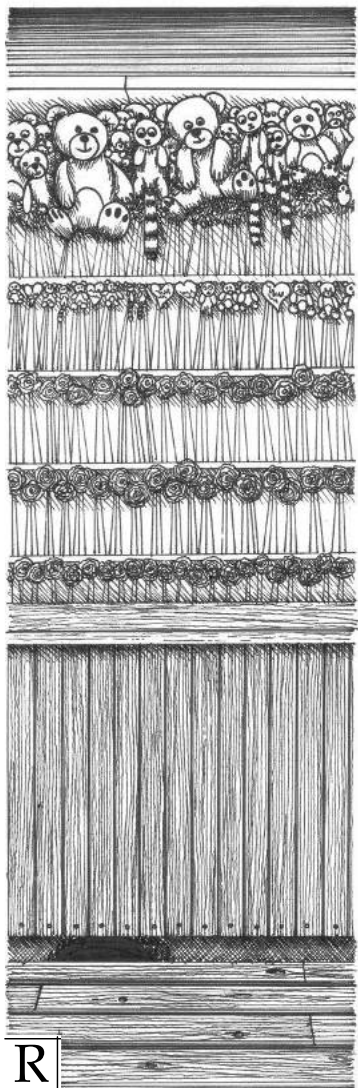
1. ^D Tak, jako jazyk stále ^{G6 G#6 A6 G#6} naráží na vylomený ^D zub,
^D tak se vracím k svému ^{G6 G#6 A6 G#6} nádraží, abych šel ^D zas dál,
^{G6 A6 Hmi Ddim} přede mnou stíny se plouží a nad krajinou ^{Ddim} krouží
^{G6 G#6 A6 D} podivnej pták, pták nebo mrak.
- R: ^{G6 A6 D} Tak do toho šlápni, ať ^D vidíš kousek světa,
^{G6 A6 D} vzít do dlaně dálku zase jednou ^D zkus,
^{G6 A6 D} telegrafní dráty hrajou ti už léta
^{G6 G#6 A6 G#6 G6 D} to nekonečně dlouhý ^D monotónní blues,
^{G6 G#6 A6 G#6 G6 D} je ráno, je ráno, nohama stíráš ^D rosu na kolejích.
2. Pajda dobře hlídá ^D pocestný, co se nocí toulaj',
 co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě ^D nosí
 celej svůj dům, deku a rum.

Ruty šuty Arizona Texas (Ivan Mládek)

1. ^A Šinu si to starým Coloradem,
^E když tu slyším výkřik vzdálený,
^{A A7 D Dmi} jel jsem podle hlasu a k mému úžasu,
^{A E7 A} ležel tam muž k zemi skolený.
- R: ^{A E} Ruty-šuty, Arizona, Texas, ruty-šuty, Arizona má,
^{A A7 D Dmi} jel jsem podle hlasu a k mému úžasu,
^{A E7 A} ležel tam muž k zemi skolený.
2. Skloním se nad jeho obličejem,
 poznal jsem v něm svého dvojníka
 jeho tělo bylo probodáno nožem,
 teplá krev mu z rány vytéká.
- R: Ruty-šuty, Arizona, Texas, ruty-šuty, Arizona má,
 jeho tělo bylo probodáno nožem,
 teplá krev mu z rány vytéká.
3. Privil ke mně hlasem zmírajícím:
 "Příteli můj, parde jediný,
 byla to jen léčka, já to nevěděl,
 jako starej vůl jsem naletěl."
- R: Ruty-šuty, Arizona, Texas, ruty-šuty, Arizona má,
 byla to jen léčka, já to nevěděl,
 jako starej vůl jsem naletěl.
4. Chceš-li hochu Arizonu poznat,
 chceš-li hochu Arizonu znát,
 musíš umět střílet, holky milovat,
 chceš-li hochu Arizonu znát.
- R: Ruty-šuty, Arizona, Texas, ruty-šuty, Arizona má,
 musíš umět střílet, holky milovat,
 chceš-li hochu Arizonu znát.

Růže z papíru (Brontosauři)

1. ^{Dmi} Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, ^{E7} nemám klid, ^{Gmi}
^{Ami} hlava třeští, asi tě mám rád, ^{Dmi}
^{E7} stále někdo říká vzbud' se, věčně trhá nit, ^{Gmi}
^{Ami} studenou sprchu měl bych si dát. ^{Dmi}
 R: ^{D7} Na pouti jsem vystřelil růži z papíru, ^{Gmi}
^{C7} dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já, ^F ^{A7}
^{Dmi} v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru, ^{Gmi}
^{Ami} že nebe modrý ještě smysl má. ^{Dmi}
 2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
 tak jsem asi jinej, teď to víš,
 možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
 třeba z ní mou lásku vytušíš.
 R: (x2)

Růže z texasu (Waldemar Matuška)

1. ^D Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít ^{D7} ^G ^D
 v tom potkám holku hezkou až jsem vám ^{Hmi} ^{E7}
 z koně slít. ^A
^D Měla kytku žlutých květů, snad růží, co já vím, ^{D7} ^G ^D
 znám plno hezkejš ženskejch k světu, ^{H7} ^G
^{Emi} ^{A7} ^D ^{D7} ale tahle hraje prim.
 R: ^{D7} ^G Kdo si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou, ^D
^{Hmi} ^{E7} ^A ^{A7} dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
^D ^{D7} ^G Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba
^D zloděj stád,
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád. ^{H7} ^{Emi} ^{A7} ^D
 2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.
 R:
 3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
 a dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si
 moh přát,
 ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
 R:
 4. Od těch dob své stádo koní sem vodím
 vždycky pít
 a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
 tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

R:

Řekni kde ty kytky jsou (Marie Rottrová)

1. ^C Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
^C řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
^C dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
^F kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
 muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát,
 řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
 muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát,
 a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
 řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,
 řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být,
 co tu kytetek rozkvétá, od jara až do léta,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
6. =1.

Sametová (Žlutý pes)

1. ^G Vzpomínám, když tehdy před léty začaly lítat rakety,
^G zdál se to bejt docela dobrej nápad,
^G saxofony hrály unyle, frčely švédský košile
^G a někdo se moh' docela dobře flákat.
2. Když tam stál rohatej u školy, my neměli podepsaný
 úkoly,
 už tenkrát rozhazoval svoje sítě,
 poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou
 kytaru
 a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.
- R1: ^G Vzpomínáš, takys' tu žila, a nedělej, že si jiná,
^G taková malá pilná včela, taková celá sametová.
3. Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,
 kytičky a úsmevy sekretářok,
 sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
 ale to nevadí, já mám taky nárok.
4. Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,
 hlavu plnou Londýna nad Temží,
 a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
 a pazoura se mu trumfama jenom hemží.
- R2: Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima,
 ty jsi, holka, tehdy byla taková celá sametová.
5. A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej
 Dlabačov,
 kopyta měl jako z Arizony,
 přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
 a po něm tu zbyly samý volný zóny.
- R3: [:Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,
 byla to taková krásná cela a byla celá (sametová) :]

Sáro! (Traband)

Intro

R: ^{Ami} Sáro, ^{Emi} Sáro, v noci se mi ^F zdálo,
že tři andělé ^C Boží k nám ^F přišli na ^C oběd.

^{Ami} Sáro, ^{Emi} Sáro, jak ^F moc a ^C nebo ^F málo
mi ^C chybí abych ^F tvoji ^C duši ^F mohl ^C rozumět.

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý
smích
Z prohraných válek se vojska domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R: 2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

R: 3. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

R: ...ti chybí abys moji duši mohla rozumět
4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

R: Sáro, Sáro, pomalu a líně
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
a v poledne už možná bude jiný svět
Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro
^{Dmi} andělé k nám ^C přišli na oběd

Sen (Lucie)

1. ^E Stíny dnů a snů se k ^A obratníkům ^E stáčí
^E Ruce snů ^A černejších se ^{F#mi} snaží ^E zakrýt ^H oči

^{F#mi} Světlo tvý ^E prozradí ^H proč ^E já ^{F#mi} vím
S ^H novým ^{F#mi} dnem, že se ^E zas ^H navrátí

2. Mraky se plazí, vítr je láme
Stíny tvý duše rozplynou se v šeru
Ve vlnách opouští, po hodinách mizí
A měsíc nový stíny vyplaší

R: ^E Proud ^A motýlů ^{C#mi} unáší ^H strach
Na listy ^E sedá ^A hvězdnej ^{C#mi} prach
Proletí ^H ohněm a mizí ^E stále ^A dál
Neslyšný ^E kroky ^A stepujou

V ^A nebeském ^{C#mi} rytmu ^H swingujou
Že se ^E ráno, že se ^A ráno ^{C#mi} vytratí

3. ^E Stíny dnů ^A vyrostou a ^{C#mi} zmizí ^H
Nebeský ^E znamení, ^A rosvěcujou ^{C#mi} hvězdy
Všechno ví z ^H povzdálí ^E vedou ^A naše ^{C#mi} kroky
A měsíc nový stíny vyplaší

R: Proud ^E motýlů ^A unáší ^{C#mi} strach
Na listy ^H sedá ^E hvězdnej ^A prach
A ^{C#mi} nový ^H stíny, a ^E nový ^A stíny ^{C#mi} vyplaší

Severní vítr (Jaroslav Uhlíř)

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.
- R: Severní vítr je krutý,
počítej, lásko má, s tím,
[k nohám Ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.:]
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

R:

Síla starejch vín (Škvor)

Intro: C G Ami F Ami F Ami G C *capo I*

1. Podle nepsanejch zákonů hledáme něco,
co nám nejspíš schází
Podle prastarejch pudů,
který nás nutěj furt za něčím jít
Do stejný řeky nikdy nevstoupíš,
klacky sám sobě pod nohy házíš
Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání
- R: Že věci některý jsou neměnný,
jak síla starejch vín
A někdy je tma kolem nás
To když zrovna nejsme stálí
Najednou blízky jsou si vzdálený
To z vočí kouká nám
Tak na chvíli stůj, vzpomínej
No a příznej, taky jsme se báli, co bude dál
2. Každěj ctí asi jinej zákon a kdo ví,
co nám odvahu dává
Každěj má asi jinej kód a ty sám zřejmě všechno
víš líp
Jak když přesadíš starej strom,
taky to nebude velká sláva
Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání
- R: (x2)

Skládanka (Nedvědi)

1. Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám
jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,
snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
snad jsem jen blázen, co chtěl by víc,
ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných
chvil.
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
poprvé blízko, blízko tě mám
a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
ruce si chvíli nebudu mýt,
pel z tvojí kůže nechci si vzít,
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.
4. = 1.
...milovaná

Slavíci z Madridu (Waldemar Matuška)

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
Lalala..

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.
- R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.
Lalala..
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
- R:
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada
stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.
- R:

Slunečný hrob (Blue Effect)

- Rec. ^E Usínám a ^{F#m} chtěl bych se vrátit
^{G#m} o nějaké ten rok ^{F#m} zpátky
^E být zase malým klukem,
^{G#m} kterej si rád hraje, ^{F#m E} který je s tebou
1. ^E Zdá se mi je to ^{F#m G#m F#m} moc let
^E já byl kluk, ^{F#m G#m F#m} kterej chtěl
^E Znáti svět s ^{F#m G#m F#m} tebou jsem si hrál ...
2. ^E Vráťm se a ^{F#m G#m F#m} chtěl bych rád
^E být s tebou ^{F#m G#m F#m} zavzpomínat
^E Mám tu teď ale ^{F#m G#m F#m} zprávu ^{E E7} zlou
- R: ^{C#m D#m A} Su - chá ^{G#m F#m} hlína ta - dy
^{C#m D#m A} Bez kví - tí, ^{G#m F#m} bez vo - dy
^{G#m F#m} Já na ní ^{F#m} poklekám,
^{G#m H} vzpomínkou ^H pocta se vzdává
3. ^E Loučím se a ^{F#m F#m} něco však tam ^{F#m} zůstalo
^E z těch našich ^{F#m} dnů
^E a já teď ^{F#m} vím, ^{F#m} věrný ^{F#m} zůstanu
- R: =3
4. ^E Nemohu ^{F#m} spát a ^{F#m} probouzím se
^{G#m} a zase se ^{F#m} nemohu ^{F#m} ubránit ^{F#m} myšlence
^E vrátit se o ^{F#m} nějaké ten rok ^{F#m} zpátky
^{G#m} být zase malým klukem,
^E kterej si rád hraje, ^{F#m G#m F#m} který je s tebou.

Slzy tvý mámy (Olympic)

1. ^{Emi} Chvilku ^{Ami} vzpomínej, je to všechno ^{capo III} jen pár let,
^D na kytaru v ^G duchu hrej, ^G tvoje parta je tu hned,
^{Emi} z cigaret je ^{E7} modřej dým, ^{Ami} hraje ^{Emi} magneták,
^D holka ^{Emi} sedla na tvůj klín,
^D nevíš ani ^{Emi D Emi D Emi} jak, ^D nevíš jak.
2. ^D Tvý roky ^{Emi D Emi D Emi} bláznivý ^D chtěly ^D křídla ^D pro svůj let,
^D dnes už možná ^{Emi D Emi D Emi} nevíš sám, ^D proč tě ^D tenkrát ^D páčil svět,
^D chtěl jsi ^{Emi D Emi D Emi} prachy na ^D mejdan, ^D byl to ^D hloupej ^D špás,
^D když jsi v ^{Emi D Emi D Emi} noci ^D vyšel ^D ven, ^D snad ses ^D [:trochu ^D trás':]
- R: ^E Když tě ^D našel ^D noční ^D hlídač,
^C byl by to ^G jen ^G příběh ^G bláznivýho ^G kluka,
^C nebejt ^G nože ^G ve ^G tvech ^G dětskejch ^G rukách,
^C nebejt ^G strachu, ^G mohlo to ^{Hmi Emi H7} být ^{Hmi Emi H7} všechno ^{Hmi Emi H7} jinak.
- * ^{Emi} Slzy tvý ^D mámy ^{Hmi Emi} šedivý ^{Hmi Emi} stékají ^{Hmi Emi} na ^{Hmi Emi} polštář,
^C kdo tě ^D zná, ^D se ^G vůbec ^{H7} nediví, ^G že ^{H7} stárne ^{H7} její ^{H7} tvář,
^{Emi} nečekej ^{Ami} úsměv ^{Ami} od ^{Ami} ženy, ^{Ami} který ^{Ami} jsi ^{Ami} všechno ^{Ami} vzal.
- Jen ^{Emi} pro tvý ^{Emi} touhy ^{Emi} zborcený, ^{Emi} léta ^{Emi} ztracený
^{Emi} ty ^{Emi} oči ^{Emi} pláčou ^{Emi} dál.
3. ^{Emi} Když jsi ^{Emi} vyšel ^{Emi} ven ^{Emi} ze ^{Emi} žalárních ^{Emi} vrat,
^{Emi} možná, ^{Emi} že ^{Emi} jsi ^{Emi} tenkrát ^{Emi} chtěl ^{Emi} znovu ^{Emi} začínat
^{Emi} poctivejma ^{Emi} rukama ^{Emi} jako ^{Emi} správnej ^{Emi} chlap,
^{Emi} snad ^{Emi} se ^{Emi} někdo ^{Emi} ušklíb' ^{Emi} jen, ^{Emi} že ^{Emi} jsi ^{Emi} křivě ^{Emi} šláp, ^{Emi} křivě ^{Emi} šláp
- R: ...Vrat' ^{Emi} jí ^{Emi} ty ^{Emi} touhy ^{Emi} zborcený, ^{Emi} ať ^{Emi} pro ^{Emi} léta ^{Emi} ztracený
^{Emi} nemusí ^{Emi} plakat ^{Emi} dál.

Půlnoc

V půlnoci kdys v soumrak čirý
chorý bděl jsem sám a sirý,
nad věd zapomenutých svazky
starými jsem skláněl líc -
Skoro schvátilo mne spaní,
an ruch lehký znenadání
ozval se jak zaklepání
na mé dveře - a zas nic.
„Návštěva to,“ pravím k sobě,
„klepá na dveře, víc nic -
pouze to a pranic víc.“

Edgar Allan Poe
"Havran"

V rozlehlých rovinách spi bledé lůny svit,
kolem hor temno je, v jezeru hvězdný kmit,
nad jezerem pahorek stojí.
Na něm se sloup, s tím kolo zdvíhá,
nad tím se bílá lebka míhá,
kol kola duchů dav se rojí;
hrůzných to postav sbor se stihá.

Karel Hynek Mácha
"Máj"

Snad jsem to zavinil já (Olympic)

1. ^{Ami C D Dmi7 E}
 Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,
^{Ami C D Dmi}
 a jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.
- R: ^{C H B Ami}
 Tak nezoufej, nic to není,
^{C H B Ami}
 za chvíli se to změní,
^{Dmi7 G C E}
 snad jsem to zavinil já.
2. Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou
 tou tmou obarvenou na černo, smutnou touhou.
- R:
3. =2.
- R: ^{Ami C D Dmi}
 [:Já, já, já-á-á:]

Spomal (Peha)

1. ^{C Gmi}
 Za niečím krásnym
^{C Gmi C}
 tak rýchlo ako sa dá
^{Gmi}
 do tvojích básní
^{F C}
 márne rým hľadám
 Za niečím zvláštnym
 do záhrad kde nie je kríž
 kam sa to blázniš
 nestíham s tebou ísť
- R: ^{C F}
 Spomaľ máš privysokú rýchlosť
^{B F}
 vnímam ju len šiestym zmyslom
^{C F B/C}
 máááam závrat
^{C F}
 náhlim sa po tvojom boku
^{B F}
 a mám už dosť zbytočných pokút
^{C F B/C}
 máaaaam sa báť?
2. Za niečím stálým
 tak rýchlo ako to dá
 sa všetko máli
 aj napriek výhodám
 Za niečím bájnym
 do záhrad kde nie je kríž
 kam sa to blázniš
 nestíham s tebou ísť
- R:

Stánky (Brontosauři)

1. ^D U stánků ^G na levnou krásu,
^D ^{Gmi} postávaj a smějou se času,
^D ^{A7} s cigaretou a s holkou ^D co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
 uteče den jak večerní zprávy,
^D ^{A7} neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj. ^D ^{D7}
- R: ^G Jen zhlídli svět ^{A7} maj na duši vrásky
^D ^{Gmi} tak málo je, málo je lásky
^D ^{A7} ztracená víra ^D hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
 postávaj a ze slov a hlasů
^D ^{A7} poznávám jak málo jsme jim stačili dát. ^D ^{D7}
- R: (x2)

Statistika (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

1. ^D Je statisticky dokázáno,
^{Hmi} že slunce vyjde každé ráno,
^D a i když je tma jako v ranci,
^{Hmi} tak noc už nemá žádnou šanci.
- R: ^G [:Statistika ^A nuda je,
^{F#mi} má však cenné údaje, ^{Hmi}
^G neklesejme na mysl, ^A
^G ona nám to vyčíslí:] ^D
2. Když drak u sluje síru pouští
 a Honza na něj číhá v houští,
 tak statistika předpovídá,
 že nestvůra už neposnídá.
- R:
3. Tak vyříd'te té ctěné sani,
 že záleží to čistě na ní,
 když nepustí ji choutky dračí,
 tak bude o hlavičky kratší.
- R:

Svět dětských očí (Argema)

1. ^{Dmi} Jedno malé ^C království
^{Dmi} tou větou ^C snad začíná ^{Dmi} báj
všech známých dětských hrdinů
co táta s mámou zná
když každé večer říkají
pohádku na dobrou noc
čaroděj ten je vždycky zlý
a Honza má kouzelnou moc.
- R: ^G Spí, ^D dál spí, ^{Ami} Šípková ^{Emi} malá dáma
^G král ten svůj osud už ^{Ami} zná
^G spí dál, spí, v pohádkách se to ^{Ami} stává ^{Emi}
^G s láskou se ^D neprohrává. ^C
2. Večer co večer odvíjí
příběh co sto let už má
dětem co uvěří za chvíli
že Popelka nebyla zlá
když zlatou rybku zpovídají
a přejí si svá tři přání
v očích jim hvězdy uhasnou
a s úsměvem usínají.

R:

Šípková Růženka (Jiří Schelinger)

Intro: ^D ^G ^D ^{Ami}

capo I

1. ^{Ami} Ještě spí a spí a spí zámek ^G šípkový,
^{Ami} žádný princ tam v lesích ^{Emi} ptáky neloví,
^{Ami} ještě spí a spí a spí dívka ^G zakletá,
^{Ami} u lůžka jí planá ^{Emi} růže ^D rozkvétá.
^C ^D ^{Ami}
- R: To se schválně dětem říká,
^F ^G ^C ^E
aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
^{Ami} ^G ^C ^F ^{Emi}
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
^{Dmi} ^{Emi} ^{Ami} ^D
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

Mezihra: ^D ^{Ami} ^D ^{Ami} ^C ^D ^{Ami}

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R:

- + ^{Gmi} ^C ^F ^{Emi}
^{Dmi} ^{Emi} ^{Ami}
Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
čeká dívka dál, spí tam v růžích,
^F ^{Emi} ^{Asus4} ^A ^{Asus2} ^A
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Těšínská (Jaromír Nohavica)

1. ^{Ami} Kdybych se ^{Dmi} narodil před sto lety
^{F E} v tomhle ^{Ami} městě, ^{Dmi} ^{F E}
^{Ami} u Larischů na zahradě ^{Dmi} trhal bych květy ^{F E} své ^{Ami} nevěstě,
^C moje nevěsta by byla ^{Dmi} dcera ševcova
^F z domu Kamiňských ^C odněkud ze Lvova,
^{Ami} kochal bym ja i ^{Dmi} pieščil, ^{F E} chyba lat ^{Ami} dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě
u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem
knih
u Prohazků dělal bych od 5 do 5 a
7 zlatek za to bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou,
celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy,
má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závory
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem
by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
na na na ...

Tisíc Mil (Waldemar Matuška)

1. ^G V nohách mám už ^{Emi} tisíc mil,
^{Ami} stopy ^C deště a ^D vítr ^G smyl
^{Ami} a můj ^D kůň i ^G já jsme cestou znaveni.
- R1: ^G Těch tisíc mil, ^{Emi} těch tisíc mil
^{Ami} má ^C jeden směr a ^D jeden ^G cíl,
^{Ami} bílej ^D dům, to malý ^G bílý stavení.
2. Je tam stráň a příkrej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.
- R2: ^G Těch tisíc mil, ^{Emi} těch tisíc mil
^{Ami} má ^C jeden směr a ^D jeden ^G cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
- Mezihra: ^G ^{Emi} ^{Ami} ^C ^{Ami} ^D ^G
3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.
- R1:
4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
- R2:
- + jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

Toulavej (Vojta Kid'ák Tomáško)

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku
jeden, z těch, co rozuměj
ať vám poví, proč mi říkaj,
proč mi říkaj Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí, je mu hej
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.
- R1: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno,
často bývám doma zlej.
Malá daň za vaše "umí",
kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně Toulavej.
- R1: 5. Víím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne, no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy, jako tenkrát,
až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen Toulavej.
- R2: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád
7. = 1.

Třešně zrály (Waldemar Matuška)

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
A já k horám v dále, k těm modrejím horám v dále,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnál.
- R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, kde je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál.
A moc se na mě smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.
- R:
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty své stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
- R:
4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál.
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
svoji malou Gracy, a tý jsem srdce dál.
- R:
5. Jó, u tý skály dál třešně zrály,
u tý modrý hory v dále, teplej vítr vál.
A já od tý skály, od tý bílý skály
k slunci který pálí, zas hnál své stádo dál.

Tři čuníci (Jaromír Nohavica)

1. ^D V řadě za sebou tři čuníci jdou,
^{Hmi} řápají si v blátě cestou-necestou,
^{Emi} kufry nemají, cestu neznají,
^{Emi} vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, náklad'áky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
uí uí uí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají:
uí uí uí ...
4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají:
uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají:
uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojd'me s nima zazpívat si jejich píseň veselou:
uí uí uí ..

Tři kříže (Hop Trop)

Intro ^{Dmi} (x2)

1. ^{Dmi} Dávám sbohem ^C břehům ^{Ami} proklatejm,
^{Dmi} který v ^{Ami} drápech ^{Dmi} má ^{Dmi} ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.
- R: ^{Dmi} Jen ^{Ami} tři ^F kříže ^C z ^{Ami} bílýho ^{Ami} kamení
^{Ami} někdo ^{Dmi} do ^{Ami} písku ^{Dmi} poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".
- R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
- R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katy Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...
- Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."
- R1: Jen tři kříže z bílýho kamení,
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
[:lodní deník a v něm, co jsem psal.:]

Tulácký ráno (Brontosauři)

1. ^{Dmi} Posvátný je mi každý ráno,
^{Ami} když ze sna budí šumící les ^{Dmi}
a když se zvedám s písničkou známou
^{Ami} a přezky chřestí o skalnatou mez. ^{Dmi}
- R: ^{Dmi} Tulácký ráno na kemp se snáší,
^B za chvíli půjdeme toulat se dál, ^C ^F
^{Dmi} a vodou z říčky oheň se zháší,
^B tak zase půjdeme toulat se dál. ^{Ami} ^{Dmi}
2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.
- R:
3. Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

Už to nenapravím (Jaroslav Samson Lenk)

- R: ^{Ami} ^{D F E} ^{Ami} ^E ^{capo II}
[:Vapadapadapadapap padadada:]
1. ^{Ami} V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí, ^D
^F ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál. ^E
^{Ami} V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí, ^D
^F já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ^E
ale v jiným městě.
^A Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká, ^{A7}
^{Dmi} že staviš se jen na skok, že nechalas mi vrátka,
^G zadní otevřená, zadní otevřená. ^E
^A Já naposled Tě viděl, když ti bylo dvacet, ^{A7}
^{Dmi} to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
^G že jsi unavená, ze mě unavená. ^E
- R:
2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví.
Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou
touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik
přesně nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé,
já měla vědět dřív, že vidět chci Tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten list co jsem Ti psala byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

V lese (Pokáč)

Intro D G D Ami

1. Dneska všichni říkají a všude píše se
že prej je moderní a zdravý jen tak chodit po lese
a já bych řek že na tom kruci asi něco musí bejt
když o tom zpívá na svém albu už i Justin Timberlake
2. Já do přírody od přírody vůbec nechodím
mám však spoustu přátel hipsterů ti mi jistě napoví
aha tak omlouvám se prý že tam též nikdy nebyli
však na cestu mi daj raw guláš a z flanelu košili

B1: A tak šel jsem tam však byl jsem zpátky hned
páč tam maj fakt marnej internet

- R: Dneska jsem v lese byl
a už tam nepudu
nikde jsem nezažil takhle ukrutnou nudu
3. Vážně nevím co s tím lesem pořád všichni maj
jen jsem tam vlez hned jsem si zasvinil svý boty
značky nike
žádněj signál žádná wifi žádný data zde nemám
teda data jsou tu éčko a to fakt nepočítám
4. Světlo pro selfíčka je zde ultra zoufalý
řek bych že kdyby to tu vykáceli líp by uďáli
ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchodák
tam moh bych shopovat a právě by mě
nepotřísnil pták

B2: Samá houba čerstvej vzduch a samej hmyz
do přírody fakt chodit neměl bys

R: oo oo ooo jak se do lesa volá tak se z něj ozývá
* oooooo tak poslouvej mě lese já mám radši obývár
oooooo proč vyrážet na místa lidstvem netknutý
ooooooo když tam nejsou žádný zásuvky a
žádný bubble tea

Dneska jsem v lese byl bylo to naposled
abych maily vyřídil musel jsem vylízt na posed

R:

Valčíček (Brontosauři)

- R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
ať ti každěj den připomíná
[:toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každěj den připomíná.:]
1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

- R:
2. Fakt mi nevádí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

Variace na renesanční téma (Vladimír Mišík)

1. ^{Ami} Láska je jako večernice ^F
^G plující černou oblohou, ^{Ami}
 zavřete dveře na petlice,
 zhasněte v domě všechny svíce
 a opevněte svoje těla,
 vy, kterým srdce zkameněla.

Mezihra ^C ^G ^{Ami} ^F ^D ^D ^{Dmi} ^{Emi} ⁷ ^{Ami} ^{Ami} ⁶ ^{Am} ^{Ami} ⁶

2. Láska je jako krásná loď,
 která ztratila kapitána,
 námořníkům se třesou ruce
 a bojí se, co bude zrána,
 láska je jako bolest z probuzení
 a horké ruce hvězd,
 [:které ti oknem do vězení
 květiny sypou ze svatebních cest:]

Mezihra ^C ^G ^{Ami} ^F ^D ^D ^{Dmi} ^{Emi} ⁷ ^{Ami} ^{Ami} ⁶ ^{Am} ^{Ami} ⁶

3. Láska je jako večernice
 plující černou oblohou,
 [:náš život hoří jako svíce
 a mrtví milovat nemohou:]

Včelín (Čechomor)

1. ^{Ami} [:Sousedovic Věra má jako žádná jiná
^G ^{Ami} ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 Viděl jsem ji včera máchat dole u včelína:]

- R: ^{Ami} [:Dóle dole dole, Dole dole dóle
^G ^C ^{Ami}
 Hej dole dole dole, Dole u včelína:]

2. [:Líčka jako růže máš, já tě musím dostat
 Nic ti nepomůže spát - skočím třeba do sna:]

- R:
 3. [:Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje
 Když se na mě podívá, dám jí co si přeje:]

- R:
 4. [:Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi
 Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali:]

- R:
 + hej, hej, hej

Večerníček (Karel Černoch)

1. ^G Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
^{G7} uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
^C ^G ^C ^G pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
^D ^G ^C ^G zamává čepičkou,
^C ^G ^C ^G z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
^D ^G maličkou ručičkou.
2. Než-li Brouček složí krovky, aniž řek by smím?
 z televizní obrazovky krokem rumcajzím
 loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
 Manku má copatou,
 zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
 bradu má vousatou.
3. Červená se mochomůrka, letí motýlek,
 v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
 zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
 vařečkou míchají,
 kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
 to se nás neptají.
4. Měďa Běďa honí v lese vlka zloděje,
 míček Flíček rozbil okno - nic se neděje,
 opičák Hup a Hop, řídí loď a barví strop,
 najedou na útes,
 všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
 chytrý pes Maxipes. (Fík)
- R: ^C Mámo, pojd' se taky dívat s námi,
^D táto, pojd' se taky smát,
^C dokud krásná paní neoznámi:
^D ^{D7} Tak a teď už děti spát!
5. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
 že mu v noci někdo odnes vodní křesílko.
 Strašlivý kocour Fous, Pištu Fištu rád by kous,
 pořád prý smůlu má.
 Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek,
 chytřejší vyhrává.
6. =1

Ved' mě dál (Pavel Bobek)

Intro: ^G ^{Emi} ^D ^C

1. ^G ^{Emi} Někde v dálce cesty končí,
^D ^C ^G každá prý však cíl svůj skrývá,
^G ^{Emi} někde v dálce každá má svůj cíl,
^D ^C ^G ať je pár mil dlouhá, anebo tisíc mil.
- R: ^G ^D Ved' mě dál, cesto má,
^{Emi} ^C ved' mě dál, vždyť i já
^G ^D tam, kde končíš, chtěl bych dojít,
^C ^G ved' mě dál, cesto má.
2. Chodím dlouho po všech cestách,
 všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
 je jak dívky, co jsem měl tak rád,
 plná žáru bývá, hned zas samý chlad.
- R: ^{Emi} ^D ^G Pak na patník poslední napíšu křídou
^C ^G ^D jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
^{Emi} ^F ^C ^G písňe své, co mi v kapsách zbydou,
^D ^{G7} dám si bandou cvrčků hrát
 a půjdu spát, půjdu spát.
- R: ^G ^D ^G
- + ^G ^D ^G [:Ved' mě dál, cesto má... :]

Velrybářská výprava (Pacifik)

1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht
 "Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"
 Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
 "Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."
- R: [:Výprava velrybářská kolem Grónska
 nezdařila se, protože nejeli jsme na velryby,
 ale na mrože:.]
2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
 nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
 vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
 dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
- R: Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
 hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
 na pobřeží místo ženskéjch mávaj' tučňáci,
 v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
- R: Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
 starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
 "Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
 tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."
- R: Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
 stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
 z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
 máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.
- R:

Vím jedno návrší (Jiří Bosák)

1. Vím jedno návrší zámek nádhernej
 z nejhezčích pohádek ho znám.
 [:Stavěnej z křišťálu sahá k nebi pomálu
 povětrí přijde k duhu princeznám:]
2. Bílý je lilium bílej krásnej sen
 bílý je pravý hedvábí.
 [:Jdu cestou necestou za svou bílou nevěstou
 jiná mě na tom světě nevábí:]
3. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn,
 Dobře to v temhe mlejně znám.
 [:Bydlí tam panenka, voči má jak pomněnka,
 jinou už na tom světě nehledám:]
4. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn,
 míří sem cesta s přívozem.
 [:Kde cesta - necesta, tady je má nevěsta,
 nerovná se jí žádná z princezen:]
5. Vím jedno oudolí, vím ja pěknej mlejn,
 vedle něj rybník s rákosím.
 [:Ta dívčí, co já znám, je má bílá princezna,
 tu si já vod pantáty vyprosím:]

Vino (Chinaski)

- D** **Asus4**
Zase je pátek a mám toho dost
- C9** **G**
tak беру kramle, za zády Černý most.
A pokud mi to D1 dovolí
než minu Jihlavu, hodím Prahu za hlavu.
Jedu jak Pražák, hlava nehlava
mám jediný cíl a přede mnou je Pálava.
- D** **Asus4**
Už od Brna jsem jako na trní
- C9** **Asus4**
ta sladká píseň tak blízko zní.
- R1: My máme rádi víno,
milujeme krásné ženy a zpěv.
A na věc jdeme přímo,
v žilách nám proudí moravská krev.
- Mezihra **D** **Asus4** **C9** **G**
Jako papír hodím práci
a všechny šéfy za hlavu,
pánové, omlouvám se
ale já mizím na Moravu.
Najdu tam všechno, co mi doma schází
dobrý lid a klid a řád.
Najdu tam všechno, co na světě mám rád
vodu, slunce a nekonečný vinohrad.
- R2: My máme rádi víno,
milujeme krásné ženy a zpěv.
A na věc jdeme přímo,
v žilách nám proudí moravská krev.
My tady totiž máme,
všechno co na světě máš rád.
A ochutnat ti dáme,
slunce a nekonečný vinohrad.
- F#mi** **G**
Tak se tu žije na padesátý rovnoběžce
- A**
v mírném klima našeho podnebí
- F#mi** **G**
Je krásné nemít nikdy dost
- Asus4**
a dělat věci jen tak pro radost.

Vloupám se (O5 a Radeček)

- capo II**
- Intro **Emi** **D** **Emi** **D**
1. **Emi** **D**
Ví to jenom bůh
Emi **D**
proč ztrácíš se mnou čas
C **D**
a proč jsi se mnou zas
Emi **D**
když jsem pro tebe vzduch
- Vie to iba boh
čo sa náhle děje v nás
z toho čo spája dvoch
C **D**
skúšaná som zas
- R: **G**
[:Vloupám se, do tvojí mysli
D
zjistím, že sám jsem
Emi
To si len myslíš nie si sám
C **D**
aj ja ťa v svojej hlave mám :]
- Mezihra **G** **D** **Emi** **C** **D**
2. Ví to jenom bůh
proč zkouší zrovna nás
Prečo neskonečí to včas
a neuzavre kruh
- R: 2x
- Mezihra **G** **D** **Emi** **C** **D**
- R:
- Outro **G** **D** **Emi** **C** **D**

Voda živá (Aneta Langerová)

Intro: F C/F C/F

1. Když končí se den a usne má zem, pak na malou chvíli

Vrací se zpět můj niterní svět, co osud tvůj sdílí

Do všech světových stran, do všech koutů co

znám

Volám

2. Když přichází noc, tak cítím jak moc tvé světlo mi schází

Promítne krátce svůj stín někde v dálce, tvá duše se ztrácí

Zdá se nezbylo nic, jenže čím dál tím víc

R: Ve mně navždy zůstává, tvoje voda živá

Uvnitř odpočívá, čistá a důvěřivá

Ve mně navždy zůstává, tvoje voda živá

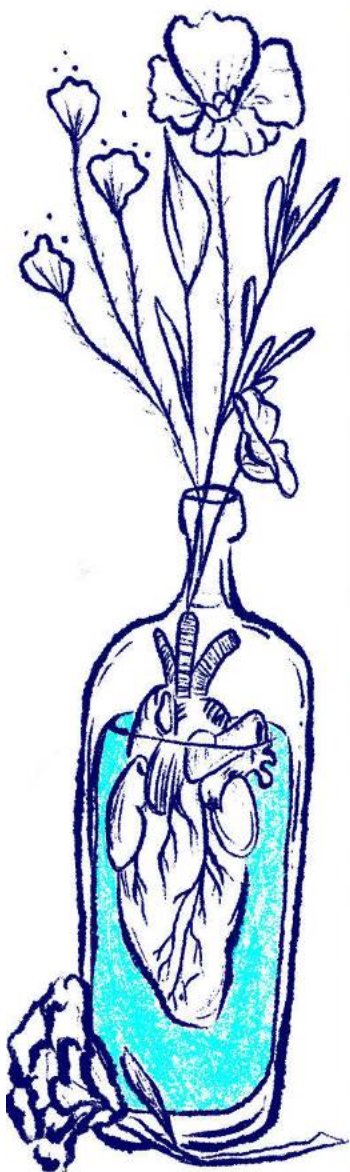
Tiše odplouvá, čistá a důvěřivá

3. Když končí se den a usne má zem, nevnímám čas

Vrací se zpět můj niterní svět, snad probudí nás

Zdá se nezbylo nic, jenže čím dál tím víc

R: (x2)

Vodácká holka (Hop Trop)

capo II

1. Když vlny se valí a peřeje řvou

a šutry z nich civí jak sůvy,

lod' praská a umrlčí zvon bije tmou,

tak řekni, kdo pomoci ti umí.

* Kdo pádlem jen kmitne a převrátí lod',

pak ječí jak staženej z kůže,

že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,

co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,

když na dřevo u ohně hrává,

je zrádná jak kočka a věrná jak pes,

ta holka, co při tobě spává.

R: Tu vodáckou holku si navěky nech,

netop ji, nezaháněj,

svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,

svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech

jí poctivě odevzdávej

a lásku za lásku dávej.

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,

kdo sůl nechá v posledním kempu,

kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,

kdo zná všechny písničky trempů.

* Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob

kdo sladce hned šeptá, hned vříská,

a koho bys roztrh' a praštil a kop'

a po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král

a vrásky nám počmáraj' kůži,

svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"

a na pádlo polož jí růži.

R:

Vojín XY hlásí příchod (Katapult)

^G Ospalá ^D vrátnice a na polici ^F poslední dva ^C klíče,
^{Ami} v skleněné ^F vitríně se ^D smutně krčí pro turisty kýče.
 Vrzavé schodiště, ošlapané snad miliony kroků,
 kráčíte nejistě, vnímáš jen křivku jejích boků.
 Manželský postele a vycházková uniforma v skříni,
 zelená košile, ty zatím dumáš o svatební síni.
 Hodinky na ruce, které tvůj čas tak neúprosně měří,
 kdy sáhneš po klice těch oprýskaných hotelových
 dveří.
 Kdy vstaneš z postele a městem v předpisovém
 saku,
 vůbec ne vesele ji budeš doprovázet k poslednímu
 vlaku.
 Kdy ještě ucítíš naposled ve svých její teplé dlaně,
 zašeptáš tiše: "Piš", a její pusa bude chutnat slaně.

Mezihra: ^G ^D ^F ^C ^{Ami} ^F ^D (x2)

Kdy trochu zklamaně a smutně projdeš pod
 nápisemvýchod,
 kdy řekneš na bráně: "Vojín XY vám hlásí příchod..."

Mezihra: ^G ^D ^F ^C ^{Ami} ^F ^D

Na nana nananá, ...

Všichni jsou už v Mexiku (Michal Tučný)

- ^D Kde jen jsou a kde jsem já,
^A proč všechno končí, co začíná,
^{Hmi} smůla se na mě lepí ve zvyku ^{E7}
^A a všichni jsou už v Mexiku. ^{A7}
 R: ^D Všichni jsou už v Mexiku,
^A Buenos Dias já taky jdu,
^{Hmi} aspoň si poslechnu pěknou muziku, ^{E7}
^A co se hraje v Mexiku. ^{A7}
- Kde je můj kůň, co měl mě nést
 blátem měst a prachem cest,
 dělal, že se ho to už netýká,
 asi šel do Mexika.
 Kde je ta holka, co měl jsem rád,
 už tu na rohu měla stát,
 s pihou na svém krásným nosíku
 už se asi nosí někde v Mexiku
 R:
- Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
 že nezaštěkal, kam jen šel
 bez obojku a bez košíku
 už se asi toulá v Mexiku.
 Kde je ten náš slavný gang,
 postrach salonů a postrach bank
 nechali mi všechno pěkně na triku
 a už jsou někde dole v Mexiku
 R:
- Kam šel barman, teď tu stál
 a chlapů houf, co s nima hrál,
 jen zatykač s mojí fotkou visí tu
 a ostatní jsou v Mexiku.
 Kde je ten chlápek, co tu spal
 a ta kočka, co jí nalezval,
 šerif právě bere v baru za kliku,
 asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.

R:

Zabili, zabili (Iva Bittová, Miroslav Donutil)

1. ^{C F Dmi F C}
Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
^{C F Dmi F C C F C F C}
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
- R: ^{C F}
Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
^{C F}
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
^{C F C}
není, není tu.
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
- R:
3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.
- R:
4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane,
^{Dmi F C}
živý chlap zůstane,
^{Dmi F C}
a-a-a-a-a

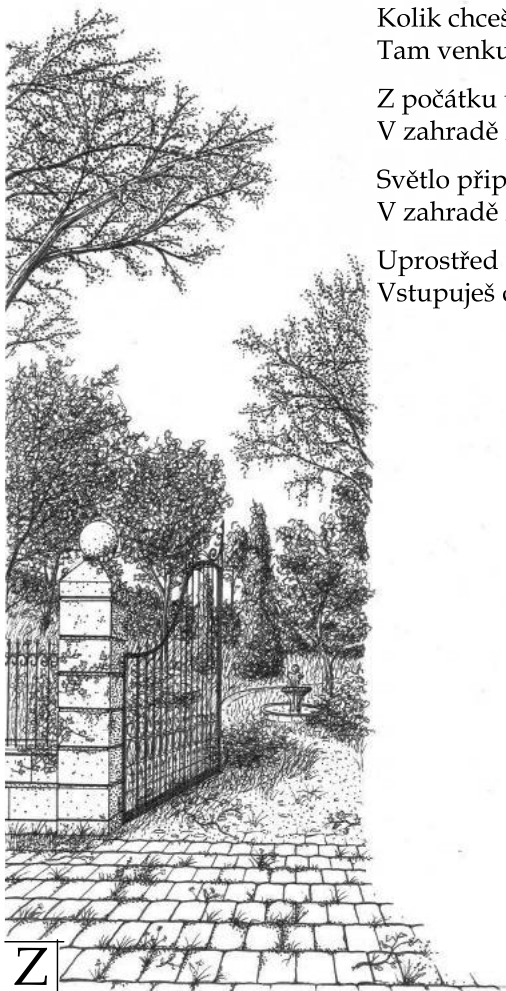
Zafúkané (Flaret)

Intro: ^{Ami A2 Ami A2}

1. ^{Ami A2 Ami A2}
Větr sněh zanésl z hor do polí,
^{Ami C G Ami}
já idu přes kopce, přes údolí,
^{C G C}
idu k tvej dědině zatúlanej,
^{F C E Ami A2 Ami A2}
cestičky sněhem sú zafúkané.
- R: ^{Ami C G C}
Zafúkané, zafúkané,
^{F C Dmi E}
kolem mňa všetko je zafúkané.
^{Ami C G C}
Zafúkané, zafúkané,
^{F C E Ami}
kolem mňa všetko je zafúkané.
2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár krokov mi zostáva,
a budu u tvého okénka stát.
- R: ... okénko k tobě je zafúkané.
3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.
- R: ... mé stopy k tobě sú zafúkané

Zahrada ticha (Pavel Roth)

Je tam brána zdobená, cestu otevírá G Ami capo III
 Zahradu zelenou všechno připomíná F C G
 Jako dým závoje mlhou upředených
 Vstupuješ do ticha cestou vyvolených
 Je to březový háj, je to borový les
 Je to anglický park, je to hluboký vřes
 Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
 V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál
 Kolik chceš, tolik máš očí otevřených
 Tam venku za branou leží studený sníh
 Z počátku uslyšíš vítr a ptačí hlas
 V zahradě zelený přejdou do ticha zas
 Světlo připomíná rána slunečných dnů
 V zahradě zelený, v zahradě beze snů
 Uprostřed závratí sluncem prosvícených
 Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Zachraňte koně (Kamelot)

1. Dmi Gmi capo II
 Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
 věř mi, koně pláčou, povídám, B C F A7
 to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly Dmi Gmi
 hejna kohoutů, a bůhví kam. B A7 Dmi
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát, F Ami B
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát, F Ami B
 než přišla chvíle, kdy hřívy bílé Gmi B
 pročesal plamen, spálil na troud. Gmi A7
2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
 já viděl, jak to hříbě umírá,
 klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
 jak tiše pláče, oči přivírá.
 R:
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
 zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
 zachraňte koně ...

Zamilovaný princ (Tomáš Klus)

1. ^DCo s touhle šťastnou chvílí ^A
^DTo když se náhle v srdci láska ozývá ^{A G D}
^DPo noci je den bílý ^A
^DJá nevím, jak se druhé srdce dobývá ^{A G D}
- R: ^{G A D G}Jak jí to říct, že jen o ní v noci sním
^{Emi A D D7}Že jsem verš, co k sobě našel rým
^{G A D G}Jak jí to říct, jak se svěřit s tajemstvím
^{Emi A G D}Že jsem kuchtík s pasem královským
2. Vyhlašte troubou hlásnou
 Že je mi jedno, že se prý k ní nehodím!
 Pro tuhle dívku krásnou
 Já klíč'o píd'o rodokmen svůj zahodím
- R:

Zatanči (Jaromír Nohavica)

1. ^{Emi G}Zatanči, má milá, ^Dzatanči pro mé oči, ^{Emi}
^Gzatanči a vetkni nůž do mých zad, ^D
^{Emi}ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
 ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.
- R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
 zatanči jako na vodě lod',
 zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
 zatanči, a pak ke mně pojd'.
2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
 polož dlaň nestoudně na moji hrud',
 obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
 obejmi je pevně a mojí bud'.
- R:
3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
 nový den než začne, nasyť můj hlad,
 zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
 zatanči a já budu ti hrát.
- R: (x2)

Zatím co se koupeš (Jaromír Nohavica)

1. ^{Hmi D} Zatímco se koupeš, ^{capo II} umýváš si záda,
^{G A7 D} na největší loupež ve mně se strádá,
^{Gdim Hmi} tak, jako se dáváš vodě,
^{Fdim A7} vezmu si tě já, já - zloděj.
2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
 piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
 a za velmi tenkou stěnou
 slyším, jak se mydlíš pěnou.
- R: ^{D G D} Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
^{Emi G D} chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
^{Emi G D} cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
^{Emi G} bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné,
^D ale ono není.
3. ^{Emi A7 D} Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
 a až budeš stát na prahu,
 všechny peníze dal bych za odvahu.
- R: ^{Emi A7 D} nebylo a ^{Emi A7 D} není, hm-hm, zatímco se koupeš.

Zátoka (Greenhorns)

1. ^{C G F C C G} V zátoce malý je celej den stín,
^{Ami Emi C G} dneska je tichá, to já dobře vím,
^{Ami Emi C G} kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
^{F C C G} za vodou čekám na lásku tvoji.
2. Poslední dříví jsem na voheň dal,
 i kdyby nocí překrásně plál,
 já nespím, to víš, tak jak bych si přál,
 proč si mě Hardy na práci bral?
3. Už pomalu svítá a krávy jdou pít,
 v sedle zas musím celej den být,
 proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
 tejden už sháním a nemůžu spát.
4. Zejtra se vrátím na jižní díl,
 v zátoce naší, tam bude můj cíl,
 vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
 [:zejtra stín zmizí, dobře to víš:]

Zejtra mám (Ready Kirken)

1. ^F Zejtra mám ^{Ami} zejtra mám ^{Dmi C} svůj den
^B zejtra se mi ^{Dmi} splní ^{Gmi C} moje tajný ^F přání můj ^{Dmi C} sen
^F dlouho tě ^{Ami} znám ^{Dmi C} dlouho tě znám mám tě rád
^B uvidím tě ^{Dmi} zas uslyším ^{Gmi C} tvůj hlas možná
2. Zejtra mám zejtra mám svůj den
 asi to tak bude je to cejtít všude je to cejtít všude
 všude tam kam se podívám něco z tebe mám
^B tak se mi ^{Dmi} zdá tak se mi zdá
^G že už asi ^C zejtra nebudu sám
^B R: ^A Nebudu sám nebudu sám
^{Dmi F} zejtra tě máááám,
^{Dmi G Dmi G} máááám, máááám,
^A jééé
3. ^F Zejtra mám ^{Ami} zejtra mám ^{Dmi C} svůj den
^B zejtra se mi ^{Dmi} splní ^{Gmi C} moje tajný přání můj sen
^F všude tam kam se ^{Ami} podívám ^{Dmi C} něco z tebe mám
^B poslední den ^{Dmi} jednou vyspím se jen
^G a pak už ^C nikdy nebudu sám

R:

Mezihra ^G ^{F#mi} ^{Emi} ^D ^C ^{Hmi} ^{Ami} ^D (2x)

R: (2x)

Zelené pláně (Josef Zíma)

Intro ^{Emi} ^{Hmi} ^{F#}

1. ^{Ami} Tam kde ^{Dmi} zem ^{Ami} duní ^E kopyty stád
^{Ami} znám ^{Dmi} plno ^C vůní ^G co ^F dechám je tak rád
^G čpí tam ^C pot ^{A7} koní a voní ^{Dmi} tymián
^G kouř ^C obzor ^E cloní jak ^{Ami} dolinou je hnán
^{Dmi} rád ^{Ami} žiju na ní ^E tý ^{Ami} pláni zelený.
2. Tam kde mlejn s pilou proud řeky hnál
 já měl svou milou a moc jsem o ni stál
 až přišlo psaní ať na ni nečekám
 prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
 sám znenadání v té pláni zelený.
- R: ^F Dál čistím ^G chlév a ^C lovím v ořeší
^F jenom jako dřív ^G mě ^C žití netěší
^{Ami} když ^{Dmi} hlídám stáj a ^{Ami} slyším ^{H7} vítr ^E dout
^{Ami} prosím ať jí ^{Dmi} poví ^E že mám v srdci ^E troud.
3. Kdo ví až se doví z větrnejch stran
 dál že jen pro ni tu voní tymián
 vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží
 sem do mejch dlaní v té pláni zelený.

Outro ^{Dmi} ^{Dmi} ^E ^{Ami}

Zítra ráno v pět (Jaromír Nohavica)

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví.
Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si má lásko na tebe.
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

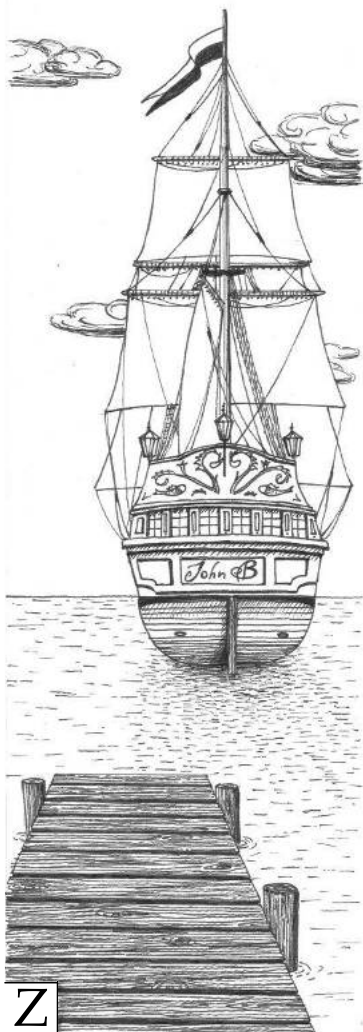
Zrození hvězd (Kamelot)

- Intro: G C9 G capo II
1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
a můžou mě vézt, až vyryju drápem
staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.
 2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.
 - R: A (že) březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je
ty,
všechno možná, všechno možná bude lepší
než dřív.
 3. Let létavice mně do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
 4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to.
 - R:
 - Mezihra
 - R:

Zvedněte kotvy (Rangers)

1. Už vyplouvá loď "John B",
už vyplouvá loď "John B",
okamžik malý jen,
než poplujem v dál.
- R: Tak nechte mě plout,
tak nechte mě plout,
Sil už málo mám,
tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má
konec už má.
- R: Sklenici svou dopil,
za krátko u mne byl,
okovy na ruce dal
a pistole vzal
- R*: ...Šerif John Stone,
šerif John Stone,
Moji svobodu vzal
šerif John Stone.
4. = 1.

R:

Želva (Olympic)

intro DG DG DG DG

1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
velmi radno je plavat na dno za ní,
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku
lehtá,
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět
pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
- R: Když si někdo pozor nedá,
jak se vlastně želva hledá,
ona ho na něco nachytá,
i když si to později vyčítá.

Mezihra

R:

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želez a spousty vodní.

R:

Úsvit

Každé hledání začíná štěstím začátečníka. A vždycky končí zkouškou dobyvatele. Santiago si vzpomněl na jedno staré přísloví z rodného kraje.

Říkalo, že nejtemnější chvíle nastává vždy před úsvitem.

Paolo Coelho
"Alchimista"

Ó, byl to skřivan, jitra hlasatel,
ne slavík; milá, hled', jak závistné
ty pruhy vroubí mraky dělené
tam na východě. Svíce noční shasly,
a jasný den již stojí na špičkách
na mhavých vrcholcích. Bud' odejdu
a budu živ, neb zůstanu a zemru.

William Shakespeare
"Romeo a Julie"

House of gold (Twenty one pilots)

(1. Refren zní pouze nota C (8. pražec struna e) zbytek tlumit)

- R: ^C She asked me, "Son, when I grow old,
^C Will you buy me a house of gold?
^C And when your father turns to stone,
^C Will you take care of me?"
- R: ^C She asked me, "Son, when I grow old,
^{Ami} Will you buy me a house of gold?
^C And when your father turns to stone,
^C Will you take care of me?"
- * ^F I will make you
^{Dmi} Queen of everything you see
^C I'll put you on the map
^F I'll cure you of disease
1. Let's say we up and left this town
 And turned our future upside-down
 We'll make pretend that you and me
 Lived ever after, happily
- R:
- *
2. And since we know that dreams are dead
 And life turns plans up on their head
 I will plan to be a bum
 So I just might become someone
- R:
- *

Hurt (Johnny Cash)

capo II (original bez)

intro: ^{Ami} ^C ^D ^{Ami} ^C ^D ^{Ami}

1. ^C I hurt myself today, to see if I still feel
^D I focus on the pain, the only thing thats real
^{Ami} The needle tears a hole, the old familiar sting
^F Try to kill it all away, but I remember everything
- R: ^{Ami} What Have I become, my sweetest friend
^F Everyone I know, goes away in the end
^C And you could have it all, my empire of dirt
^G I will let you down, I will make you hurt
- Mezihra: ^{Ami} ^C ^D (x2)
2. I wear this crown of thorns, upon my liar's chair
 Full of broken thoughts, I cannot repair
 Beneath the stains of time, the feeling disappears
 You are someone else, I am still right here
- R: + If I could start again, a million miles away
 I would keep myself, I would find a way.

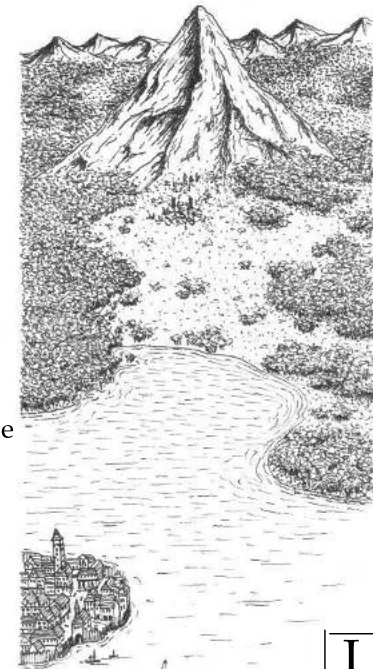
I see fire (Ed Sheeran)

- * Oh, misty eye of the mountain below capo VI
 Keep careful watch of my brothers' souls
 And should the sky be filled with fire and smoke
 Keep watching over Durin's son Emi
1. If this is to end in fire Emi G
 Then we should all burn together D C
 Watch the flames climb high into the night Emi G D Ami7
 Calling out father, oh, stand by and we will Emi G D C
 Watch the flames burn auburn on Ami7 G/B
 The mountain side C
2. And if we should die tonight
 Then we should all die together
 Raise a glass of wine for the last time
 Calling out father, oh
 Prepare as we will
 Watch the flames burn auburn over
 The mountain side
 Desolation comes upon the sky Ami7 G/B C
- R: Now I see fire Emi C
 Inside the mountain D Emi
 I see fire
 Burning the trees
 And I see fire
 Hollowing souls
 I see fire
 Blood in the breeze D Ami7
 And I hope that you remember me D

3. Oh, should my people fall in
 Surely I'll do the same
 Confined in mountain halls
 We got too close to the flame
 Calling out father, oh
 Hold fast and we will
 Watch the flames burn auburn on
 The mountain side
 Desolation comes upon the sky

R:

- * And if the night is burning Emi
 I will cover my eyes G D
 For if the dark returns then Ami Emi
 My brothers will die G D
 And as the sky is falling down Ami7 Emi
 It crashed into this lonely town G D
 And with that shadow upon the ground Ami7
 I hear my people screaming out G C D
- R: + I see fire (Oh you know I saw a city burning) Emi C D
 (fire) Emi
 And I see fire (Feel the heat upon my skin, yeah)
 (fire)
 And I see fire (Uh-uh-uh-uh)
 (fire)
 And I see fire burn on auburn on the mountain side

Jimmy the chameleon (Brookside)

1.

My name is Jimmy, and I'm feeling kinda dizzy

And my momma says I'm lost

My heads been spinning

'cause I wasn't really living

Until a snake came from that moss

He took my father and he told me I'd be dinner

if I didn't run away

Tell my mother and my sister and my brother

that I'll be on my way
- R:

I'm on the run

Jimmy the chameleon

doesn't need a reason

in his soul

Running through the seasons,

gonna be the king at six years old

And I don't understand

how I've been up for days now on my own

But Jimmy found his brand new home
2.

Feeling kinda lonely and nobody ever told me

That the world's much bigger than this

I really like the mountains,

and I'm doing fine without 'em

But my hometown's what I miss

Out of nowhere came a stranger

Boy, where have you been?

It's my father, grab my hand,

and we'll do it all over again
- R:

... But Jimmy found his way back home

Knockin' On Heaven's Doors (Bob Dylan)

1.

G

D

Ami

Mama take this badge off of me

G

D

C

I can't use it anymore

it's getting dark too dark to see

I feel I'm knockin' on heaven's door.
- R:

[:Knock knock knockin' on heaven's door

Knock knock knockin' on heaven's door.:]
2.

Mama put my guns in the ground

I can't shoot them anymore

That long black cloud is coming down

I feel I'm knockin' on heaven's door.
- R:

Last kiss (Pearl Jam)

- R: ^G Oh where, oh where, can my ^{Emi} baby be?
^C The Lord took her away from me.
^G She's gone to heaven, so I've ^{Emi} got to be good.
^C So I can see my baby when I ^D leave this ^G world.
1. We were out on a date in my daddy's car.
 We hadn't driven very far.
 There in the road, straight ahead.
 A car was stalled, the engine was dead.
 I couldn't stop, so I swerved to the right.
 I'll never forget the sound that night.
 The screamin' tires, the bustin glass.
 The painful scream that I heard last.
- R:
2. When I woke up the rain was pourin down.
 There were people standin all around.
 Something warm flowing through my eyes.
 But somehow I found my baby that night.
 I lifted her head, she looked at me and said.
 "Hold me darling, just a little while."
 I held her close, I kissed her our last kiss.
 I found the love that I knew I had missed.
 Well now she's gone. Even though I hold her tight.
 I lost my love, my life, that night.

R:

Leaving on a jet plane (John Denver)

capo III (IV)

Intro:

- ^{Cmaj} All my bags are packed I'm ready to go,
^{Cmaj} I am standing here outside the door,
^{Cmaj} I hate to wake you up to say good-bye.
^{Ami} But the dawn is breaking, it's early morn'
^G The Taxi's waiting, he's blowing his horn,
 Already I'm so lonesome I could die.
- R: So kiss me and smile for me,
 Tell me that you'll wait for me,
 Hold me like you never let me go,
 'Cause I'm leaving on a jet plane,
 Don't know when I'll be back again.
 Oh babe I hate you go.
2. There's so many times I've let you down
 So many times I've played around,
 I tell you now they don't mean a thing.
 Every place I'll go I'll think of you
 Every song I'll sing I'll sing for you
 When I'll come back I'll bring you wedding ring.
- R:
3. Now the time has come to leave you
 One more time let me kiss you
 Then close your eyes I'll be on my way.
 Dream about the days to come
 When I won't have to leave alone
 About the times I don't have to say.

R:

Nancy Mulligan (Ed Sheeran)

1. ^{Emi} I was twenty-four years old ^C
^D When I met the woman I would call my own ^{Emi}
^{Emi} Twenty-two grand kids now growing old ^C ^G
^C In that house that your brother bought ya ^D ^{Emi}
 On the summer day when I proposed
 I made that wedding ring from dentist gold
 And I asked her father, but her daddy said, no
 You can't marry my daughter
- R: ^G She and I went on the run ^C ^G
^D Don't care about religion ^C ^G
^G I'm gonna marry the woman I love ^C ^G
^C Down by the Wexford border ^D ^{Emi}
 She was Nancy Mulligan
 And I was William Sheeran
 She took my name and then we were one
 Down by the Wexford border
2. Well, I met her at Guy's in the second world war
 And she was working on a soldier's ward
 Never had I seen such beauty before
 The moment that I saw her
 Nancy was my yellow rose
 And we got married wearing borrowed clothes
 We got eight children now growing old
 Five sons and three daughters
- R:
3. From the snow white streak in her jet black hair
 Over sixty years I've been loving her
 Now we're sat by the fire in our old armchairs
 You know Nancy, I adore ya
 From a farm boy born near Belfast town
 I never worried about the king and crown
 'Cause I found my heart upon the southern
 ground
 There's no difference, I assure ya

R:

One more cup of coffee (Bob Dylan)

1. Your breath is sweet,
 your eyes are like two jewels in the sky
 Your back is straight,
 your hair is smooth on the pillow where you lie
 But I don't sense affection,
 no gratitude or love
 Your loyalty is not to me
 but to the stars above
- R: One more cup of coffee for the road
 One more cup of coffee 'fore I go
 To the valley below
2. Your daddy,
 he's an outlaw and a wanderer by trade
 He'll teach you how to pick and choose,
 and how to throw the blade
 He oversees his kingdom,
 so no stranger does intrude
 His voice, it trembles as he calls
 out for another plate of food
- R:
3. Your sister sees the future
 like your mama and yourself
 You've never learned to read or write,
 there's no books upon your shelf
 And your pleasure knows no limits,
 your voice is like a meadow lark
 But your heart is like an ocean,
 mysterious and dark

R:

One more light (Linkin Park)

1. Should've stayed. Were there signs I ignored?
 Can I help you not to hurt anymore?
 We saw brilliance when the world was asleep
 There are things that we can have but can't keep
- R: If they say
 Who cares if one more light goes out
 In the sky of a million stars?
 It flickers, flickers
 Who cares when someone's time runs out
 If a moment is all we are?
 Or quicker, quicker
 Who cares if one more light goes out?
- Well, I do
2. The reminders pull the floor from your feet
 In the kitchen one more chair than you need, oh
 And you're angry, and you should be, it's not fair
 Just 'cause you can't see it, doesn't mean it isn't there
- R: + Well, I do

Perfect (Ed Sheeran)

1. I found a love for me ^{G Emi7} capo 1
 Darling, just dive right in, and follow my lead ^{Cadd9 D}
 Well, I found a girl beautiful and sweet ^{G Emi7}
 I never knew you were the someone waiting for me ^{Cadd9 D}
- * Cause we were just kids when we fell in love ^G
 Not knowing what it was, I will not give you up this ti-me ^{Emi7 Cadd9 G D}
 Darling just kiss me slow, your heart is all I own ^{G Emi7}
 And in your eyes you're holding mine ^{Cadd9 D}
- R1: Baby, I'm dancing in the dark, with you between my arms ^{Emi7 Cadd9 G D Emi}
 Barefoot on the grass, listening to our favourite song ^{Cadd9 G D Emi7}
 When you said you looked a mess, I whispered underneath ^{Cadd9 G D}
 my breath ^{Emi7}
 But you heard it, darling you look perfect tonight ^{Cadd9 G D G}
- Mezihra ^{G D/F# Emi7 D Cadd9 D}
2. Well, I found a woman, stronger than anyone I know
 She shares my dreams, I hope that someday I'll share her home
 I found a love, to carry more than just my secrets
 To carry love, to carry children of our own
- * We are still kids, but we're so in love, fighting against all odds
 I know we'll be alright this ti-me
 Darling just hold my hand, be my girl, I'll be your man
 I see my future in your eyes
- R2: Baby, I'm dancing in the dark, with you between my arms
 Barefoot on the grass, listening to our favourite song
 When I saw you in that dress, looking so beautiful
 I don't deserve this, darling you look perfect tonight
- Mezihra ^{G G Emi7 Emi7 Cadd9 Cadd9 D D}
- R3: Baby, I'm dancing in the dark, with you between my arms
 Barefoot on the grass, listening to our favourite song
 I have faith in what I see, now I know I have met an angel
 In person, and she looks perfect ^{G/H Cadd9 Dsus4 D G}
 I don't deserve this, you look perfect tonight ^{G D/F# Emi7 D Cadd9 D G}

Save your tears (Milky Chance)

1. I saw you dancing in a crowded room
 You look so happy when I'm not with you
 But then you saw me, caught you by surprise
 A single teardrop falling from your eye
- * I don't know why I run away
 Mm mm mm mm mm
 I'll make you cry when I run away
 Mm mm mm mm mm
2. You could've asked me why I broke your heart
 You could've told me that you fell apart
 But you walked past me like I wasn't there
 And just pretended like you didn't care
- * R: Take me back 'cause I wanna stay
 Save your tears for another
 [:Save your tears for another day:]
3. I made you think that I would always stay
 I said some things that I should never say
 I broke your heart like someone did to mine
 Now you won't love me for a second time
- * R: + Save your tears for another day (x4)

Supermarket flowers (Ed Sheeran)

1. I took the supermarket flowers from the windowsill
 I threw the day-old tea from the cup
 Packed up the photo album Matthew had made
 Memories of a life that's been loved
 Took the get well soon cards and stuffed animals
 Poured the old ginger beer down the sink
 Dad always told me, "Don't you cry when you're down"
 But mum, there's a tear every time that I blink
- * Oh, I'm in pieces, it's tearing me up, but I know
 A heart that's broke is a heart that's been loved
- R: So, I'll sing Hallelujah
 You were an angel in the shape of my mum
 When I fell down, you'd be there holding me up
 Spread your wings as you go
 And when God takes you back
 He'll say, "Hallelujah, you're home"
2. I fluffed the pillows, made the beds, stacked
 the chairs up
 Folded your nightgowns neatly in a case
 John said he'd drive then put his hand on my cheek
 And wiped a tear from the side of my face
- * And I hope that I see the world as you did,
 'cause I know
 A life with love is a life that's been lived
- R: + Hallelujah
 You were an angel in the shape of my mum
 You got to see the person I have become
 Spread your wings and I know
 That when God took you back
 He said, "Hallelujah, you're home"

The Craving (Twenty one pilots)

Intro C G B7 Emi C G Bmi

1. C G
Seems I get in my own way
B7 Emi
The more I think, the less I say
C G Bmi
I hope I communicate the craving
Ami C
Now I see intentions don't mean much
Emi C
R: Say enough, say enough
G
Did I let her know, let her know
Bmi Emi C G
If I found my body in chains
B7 Emi
I'd lay down and wait
C G B7 Emi
And hope she looks for me
C D7
And hope she looks for me
2. She just wants to catch a wave
Ride it off to the end of the days
I hope that I can satiate the craving
Now I see the gesture don't mean much
R:
Mezihra C G B7 Emi C G Bmi Ami C
R2: Say enough, say enough
Did I let her know, let her know
If I found my body in chains
I'd lay down and wait
C G
'Cause it's the fear of the unknown
B7 Emi
That cripples every step we take
C G
And I just hate to put this on her
B7 Emi
But I swear that I will give more
D7 C G B7 Emi C G
than I take away
Bmi
Mm, the craving
Ami C
Now I see intentions don't mean much

The Night we met (Lord Huron)

- Emi D G capo II
[:Oooooooooooooooooo
Emi G C
Oooooooooooooooooo:]
1. Emi D G
I am not the only traveler
Emi G C
Who has not repaid his debt
Emi D G
I've been searching for a trail to follow again
Emi G C
Take me back to the night we met
Emi G C
And then I can tell myself
Emi G C
What the hell I'm supposed to do
Emi G C
And then I can tell myself
Emi G C
Not to ride along with you
R: Emi
I had all and then most of you,
D G
some and now none of you
Emi G C
Take me back to the night we met
Emi
I don't know what I'm supposed to do,
D G
haunted by the ghost of you
Emi G C
Take me back to the night we met
Emi G C
2. When the night was full of terror
Emi G C
And your eyes were filled with tears
Emi G C
When you had not touched me yet
Emi G C
Oh, take me back to the night we met
R:

Wish you were here (Pink Floyd)

- intro: Em G Em G Em A Em A G G (x2)
1. ^C So, so you think you can tell, ^D
^{Am} Heaven from Hell, ^G blue skies from pain.
^D Can you tell, green field from cold steel rail, ^C
^{Am} smile from veil,
^G Do you think you can tell?
^C 2. And did they get you to trade your heroes for ^D
ghosts,
^{Am} Hot ashes for trees, ^G hot air for cool breeze,
^D cold comfort for change,
^C And did you exchange walk on part in the war ^{Am}
^G for lead role in cage?
mezihra: Em G Em G Em A Em A G
^C 3. How I wish, how I wish you were here. ^D
^{Am} We're just two lost souls swimming in fish bowl,
^G year after year,
^D Running over the same old ground.
^C What have we found?
^{Am} The same old fears. Wish you were here! ^G
outro: Em G Em G Em A Em A G G (x2)

Wonderwall (Oasis)

- intro: Em7 G D4 A7(4) ^{capo II}
1. ^{Em7} Today is gonna be the day ^G
^{D4} That they're gonna throw it back to you ^{A7(4)}
By now you should've somehow
Realized what you gotta do
I don't believe that anybody
Feels the way I do
^{C9} About you now ^{D4 A7(4) A7(4)}
2. Backbeat the word was on the street
That the fire in your heart is out
I'm sure you've heard it all before
But you never really had a doubt
I don't believe that anybody
Feels the way I do
About you now
- B: ^{C9} And all the roads we have to walk along are winding ^D ^{Em7 Em7}
And all the lights that lead us there are blinding
^{C9} There are many things that I would ^D
^G Like to say to you ^{D11/F# Em}
^G But I don't know how ^{A7(4)}
^{C9} Because maybe ^{Em7 G}
- R: ^{Em7} You're gonna be the one that saves me ? ^{C9} ^{Em7 G}
And after all You're my wonderwall
3. Today is gonna be the day
That they're gonna throw it back to you
By now you should've somehow
Realized what you gotta do
I don't believe that anybody
Feels the way I do
About you now

B:
R: (fade out)